

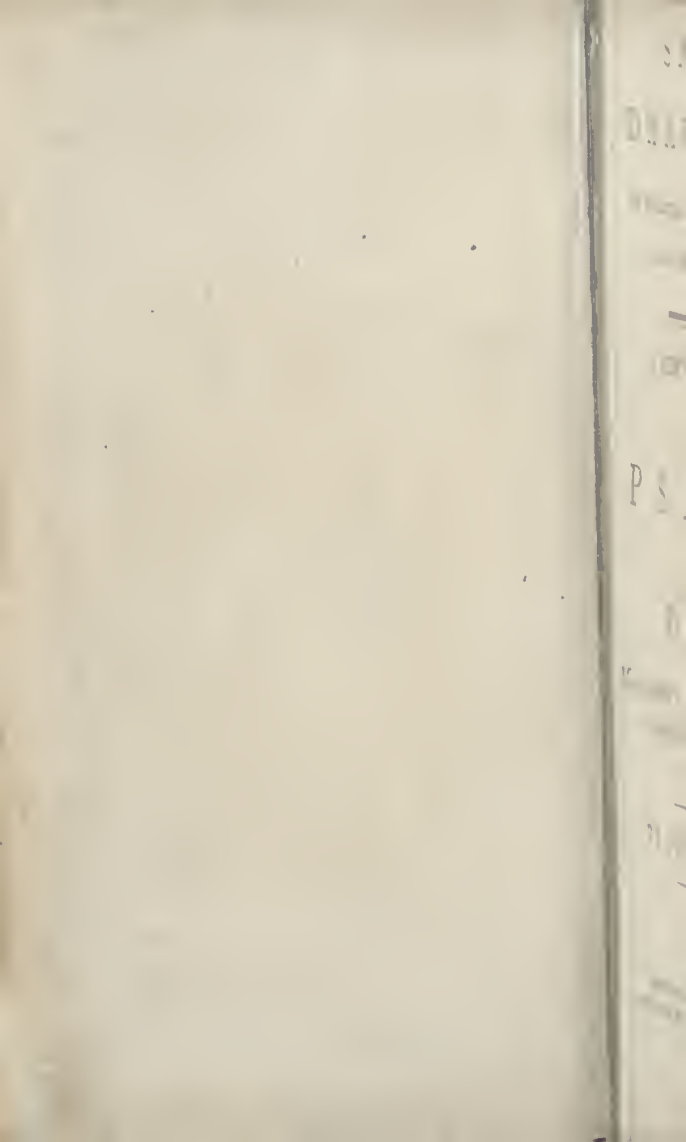

Hull. 838. N. 117-1

174
300
Smithsonian

1861

S A I L M
D H A I B H I D H

Air an deana' ni's iomchuidh arson

AORA' CHRIOSTUIDHEAN.

A NEW GAELIC VERSION

OF THE

P S A L M S

OF

D A V I D,

*More adapted to Christian Worship, and to the
capacity of plain illiterate persons.*

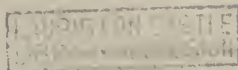
BY JOHN SMITH, D.D.

GLASGOW:

PRINTED BY NIVEN, NAPIER & KHULL,
AND SOLD BY J. AND A. DUNCAN, BOOKSELLERS,
TRONGATE.

1801.

P R E F A C E.

MANY of the Psalms of David are admirably calculated to excite the warmest sentiments of devotion. But many of them too are very unsuitable to Christian worship, and some of them altogether unintelligible to plain illiterate men. The particular concerns of David, a king and a warrior, surrounded with temporal enemies, perpetually recur, and suit no other character but the king of Israel. Many passages too are applicable enough to the situation of the ancient Jews, commissioned by heaven to destroy the Canaanites on account of their enormous crimes, but would be highly improper in the mouths of Christians, who are required to be of a different spirit.

In a prose version of the Scriptures, it may be proper to render every word literally; but it ought to be considered whether many passages that appear harsh, may not be capable of a softer rendering. At any rate, in a book of Christian devotion there should certainly be no room for curses: and as no metrical version can be exactly literal, so neither is it to be wished that it should, at the expence of either perspicuity or devotion.

Allusions to the Jewish state, history, temple, sacrifices, rites, musical instruments, and other particulars connected with the Jewish worship, occur in almost every page of the Psalms of David, and though applicable enough to the state of the ancient Jews, when the temple of Jerusalem was standing, can neither be understood by ordinary Christians, nor used by them with any propriety in their solemn addresses to God. Every person who has occasion to lead the devotions of a Christian assembly, must have often felt this inconveniency, and frequently turned over many leaves in order to find a few verses together, fit for being sung by any Christian congregation. This led the pious Dr. WATTS to give that paraphrase or imitation of the Psalms of David, fitted for Christian worship, which is used by a large body of Christians, the dissenters of England. Several other denominations of Christians have satisfied themselves with having the whole of the Psalms in a literal prose version, and have made a selection of such parts of the metrical version as are fit for worship, without encumbering the manual with those parts that can be of no devotional use, in their present form.

It would certainly be very desirable to have the whole book adapted to Christian worship, and made plain and intelligible to ordinary understandings. To accomplish these two purposes is the design of the following version; which, though not always literal, keeps in ge-

neral as close to the spirit of the original as this design would allow. The passages which relate to the peculiar situation of David, are rendered by such general terms as will fit them for the state of ordinary Christians. Sometimes by a slight change in the tense, imprecations against wicked men are changed into prophecies or denunciations of their fate, in perfect consistence with the genius of the Hebrew tongue. Sometimes temporal enemies are changed into spiritual ones, Satan, sin, temptation, and the corruptions of our nature, against which it is lawful to direct our prayers; and with which it is our duty to contend, until, by the grace of God ever ready to aid us, we shall have utterly subdued them. Some passages, especially of the imprecatory kind, are not only spiritualized, but also, when long, abridged a little, without omitting any material circumstance, fitted for Christian edification. Some passages, of which a literal version would be unintelligible, are paraphrased, and the scope and meaning of them given in a clear and brief manner, so as to adapt them to the comprehension of ordinary hearers, and to the purposes of worship: as, for the sake especially of those who cannot read, the meaning of every word should be so plain and obvious, as to be understood as soon as heard. The passages relative to the Jewish history are, by the insertion of a few words occasionally, formed into a foundation for the Christian's hope and con-

confidence in the power and mercy of the same God. Particular allusions to the Jewish temple and service, as well as to persons, places and events, with which the ignorant are unacquainted, are expressed in general terms, suited to the Christian church and its worship; bold eastern metaphors, when they would not be understood if rendered literally, are expressed in plain corresponding terms, and the connection of one part of a Psalm with another, is sometimes rendered more obvious by the insertion of some connecting particle, or by changing one particle for another: a liberty which the most literal translation would admit of, as one Hebrew particle (*vau*) may be rendered by a great variety of words, and is actually rendered by above 70 different words in the Latin Bibles. Prophecies relative to the Messiah and to the calling of the Gentiles, are rendered in the past tense, as now fulfilled; and the obscure terms in which they are sometimes couched, are brightened up by expressions borrowed from the light which the gospel furnishes in the history of their accomplishment, so as to make them easily understood by ordinary hearers. Short hints relative to a future state are often rendered by clearer and more expressive terms; as it would be improper now to shut our eyes when we walk in the midst of light. Temporal promises and threatenings are so qualified as to adapt them to the Christian dispensation, or rendered by terms

applicable to eternal rewards and punishments, which under the gospel, are the great sanction of the moral law. The features of devotion are thus enlivened, and the fences of morality are greatly strengthened.

Plainness and perspicuity have been studied in the style, and attention has been given, as much as possible, to make every line or couplet convey a clear distinct meaning, and to make the sense and the verse run and rest together. Besides a regard to the smoothness of the verse, attention has been generally paid to that peculiarity of Gaelic poetry, which requires the final syllable in the first line of every couplet, to correspond in sound to another syllable in the second; which, as well as the rhymes at the end of the couplets, are a vast help to the memory in mandating the Psalms; and would enable it to retain with ease the two lines, if given out at once in time of singing, as is often done by the Methodists, when the lines are read in their religious assemblies.

After this brief account of this version, the translator submits to others, how far the liberty which he has taken, of spiritualizing some passages and paraphrasing some others, may be allowable and proper; and how far he has attained those ends which he had in view—*the adapting the whole of the Psalms to Christian worship, and to the capacity of ordinary hearers.* He will only add, that the favourable reception of an improved edition of the old Gaelic ver-

sion, which he published some years ago, gave him reason to believe that a farther simplification of the sense and language, would be still more useful and acceptable to his countrymen; especially as the design was recommended to him, by persons on whose judgment he had every reason to rely; and the execution approved by such as had an opportunity of perusing the Manuscript.—May the devout soul be edified, and God be glorified!

S A I L M

D H A I B H I D H.

S A L M I.

- C**IA sona 'n ti nach d'theid a thaoibh
 gu slighe chlaon nan daoil
 D' an comun aingidh no d'am béus
 nach tabhair spéis a choidh'!
- 2 Cia sona 'n ti ta gabhail tlachd
 do fhacal naomha Dhe,
 Ga ghleidheadh, oi'ch' is lā, 'na bheachd,
 mar riaghail beatha 's béus!
- 3 An neach so bidh mar chraoibh a' fàs
 aig uisge sàmhach sèimh,
 Nach caill a meas, ni 's mō n'a blà,
 's gun fhàilinn air a sgèimh.
- 4 Bidh anam ait 'na uile shaò'ir:
 chan ionann 's daoine daoil,
 A bhios mar mholl air fhuadachadh
 air sgiathaibh luath na gaoith.
- 5 Na h aingidh, là a' bhreitheanais,
 o dhìte cha d' theid as;
 Is ann an cochomun nan naomh
 a haon diu choidh' cha seas.
- 6 Oir, slighe ghlan nan daoine naomh
 tha caomh an' sealla Dhia;
 Ach do na h aingidh diolaidh e
 sgrios siorruith agus pian.

- C**IOD i so bhoile ghabh na slòigh
 an aghaidh ordugh Dhe?
 Iudhaich is Cinnich dh' eirich suas,
 le 'n uachdranaibh gu leir.
- 2 Dh' eirich iad suas an aghaidh Dhe,
 ag diulta' geill do Chrìosd,
 A thairg, 'na throcair is 'na ghràs,
 dhoibh slainte bhuan is sìth.
- 3 “ Cha ghabh sinn (thubhairt iad) mar Rìgh,
 an Tì so air aon doigh.”
 Ach Dia rinn fanoid air an uaill,
 is thug e nuas an gloir.
- 4 Thubhairt e riu, 'na chorroich ghéir,
 “ Nì mise reir na's àill;
 Air m' Eaglais bidh mo Mhac 'na Rìgh,
 a dh' aindeoin stri mo námh.
- 5 'S tusa mo Mhac, a shonruich mi
 a chur mo ghloir an céill;
 Gach feart is buaidh a bhuineas domh
 's leat uile feadh gach ré.
- 6 Iarr, is mar oighreachd gheibh thu uam
 gach sluagh 'sa chruinne-ché;
 Na cinnich iomallach tha'n tàmh
 's gach àite fad o chéin.
- 7 Riaghladh an domhain bidh 'nad laimh,
 gheibh thu thar bàs làn-bhuaidh;
 O eiridh gu ruig luidhe grein'
 dhuit geillidh gach aon sluagh.
- 8 Iadsan a dhiultas geill do d' reachd
 pronnar fo d' smachd gu luath,

'Nambloighdibh mion, mar shoitheach criadh
le slait do'n iarunn chruaidh."

- 9 A rìghre 'n domhain! strìochdaibh sìos
do'n RìGH so, mar is còir.
Le eagal 's aoibhneas mor do g' nà,
geill thugaibh dha is gloir.
- 10 Tra lasas fhearg suas r'a nàimh,
cia àghor bhì ris reidh!
O! geillibh dha anis 'na thrà,
's gu bràth is leibhse neamh.

S A L M III.

- C**IA lionmhor, O mo Dhia! na nàimh
ata gun tàmh gam leon?
Mo pheacai' thilg mo mhisneach sìos,
is lion iad mi le bròn.
- 2 Gidheadh 's tu fein mo sgia 's mo ghloir,
mo dhoigh tha aun ad ghràs;
Mo ghuth chaidh suas gu t ionad naomh,
is shaor thu mi om' shàs.
- 3 Luidh mi an sin le fois asios,
chaidil mi 'n sìth, is dhuìsg:
Oir Dia bha leam is chum e mi
gun dol asios do'n ùir.
- 4 Mo naimhde, ged' tha 'n àireamh mor,
cha chuir ni 's mò orm sgà:
Oir cumaidh Dia mi 'n cònuidh beo
le còghna maith a ghràis.
- 5 An ti bheir dhuitsa geill is gradh,
gheibh slainte uait is sìth:

Do shluagh cha tréig thu, Dhia, gu bràth;
bheir thu dhoibh àgh gun chrìoch.

S A L M IV.

- O** DHIA mo bheatha 's m' ionracais!
ri m' urnaigh aom do chluas;
Is furtachd, amhuil roimhe so,
thoir dhomh anis gu luath.
- 2 Cia fhad a bheir sibh, chlanna dhaoin',
do nithibh faoin ur spéis?
'S a ni sibh fanoid air na naoimh
le n ionmhuin aora Dhe?
- 3 Biodh agaibh fios gur toigh le Dia;
's gur ciatach leis a naoimh;
Eisdidh e 'n guth, is cuiridh nuas
fuasgladh o ionad naomh.
- 4 Biodh eagal oirbh 's na peacaichibh;
thugaibh fanear ur crìdh;
Gu tosdach air ur leapaichibh
dlu-bheachdaichibh gach gnìomh.
- 5 Iobraibh do Dhia gnà-ionracas;
bibh naomh 'nur cridhe 's gnìomh:
'S na dheigh sin uile biodh ur doigh
an trocair Dhe trid Chrìosd.
- 6 Air nithibh maith an t saoghail so
tha moran daoine 'n tòir,
Ach dealra glan do ghnuis, a Dhe,
s annsa leam fein gu mòr.
- 7 Coirce biodh acasan is fion,
's gach ni mar sin gun airc,

Aoibhneas an crìdh cha bhi co mor,
's cha bhi an dòigh co ait.

- 8 Gu suaimhneach luidhidh mise sìos,
is caidlidh mi 'n sìth ri m' Dhia;
O! gleidh mi tearuinte gu bràth,
fo dhubhar sgàil do sgiath.

S A L M V.

THoir eisdeachd, O mo Dhia! do m' ghuth,
oir dhuit is léir mo chrìdh;

Thoir eisdeachd ghrad do m' ghuidhe dhian,
oir 's tu mo Dhia 's mo Rìgh.

- 2 Mo ghuidhe dhurachdach bidh riut
gu moch na h uile là;
'S feithidh mo shuil gu furachair
ri cuideacha do làimh.

- 3 (Agadsa chan 'eil tlachd, a Dhe,
do'n dream thug speis do'n olc;
Cha seas na h aingidh ann ad là'ir,
is gràin leat gach aon lochd.

- 4 Is gràin leat cealgairean 's luchd bhreug,
luchd-eucoir is ain-ìochd:
An dream sin uile chleachd droch-bheus
ni thu gu leir a sgrìos.)

- 5 Le tlachd theid mi 'gu d' theampull naomh,
a thabhairt aoraidh dhuit;
Arson ro-shaibhireachd do ghràis
mo lamh tha 'n togail riut.

- 6 O olc 's o chunthart m' anam dion,
am fìrinn stiur mo cheum;

'Nad' shlighe naomha tha mo spéis,
dean fein an t slighe reidh.

- 7 O pheaca 's buaire gleidhsa mì,
mu'm mill iad m' anam bochd:
M' anmianna ceannsuich, dean mi naomh,
is gleidh mi saor o lochd.
- 8 Mar so bidh agam aoibhneas mor,
is dochas as do ghràs;
Amhuil a th' aig na h uile neach
a thug do d' reachdsa gràdh.
- 9 Oir thusa bheir dhoibh so air fad
do bheannacha gun dì;
Is bidh iad cuartaichte gach taobh
le d' dhea'-ghean, mar le sgéi'.

S A L M VI.

LE feirg, a Dhia, na cronuich mi,
's na dochainn mi gu trom:

Cuimhnich mo laigse, seall anuas
air m' anam truagh am chom.

- 2 Tha mi gu cràiteach easlainteach,
O leighis mi, a Dhe!

Pill, cobhair, 's fuasgail orm gun dàil,
air sgà do throcair fein.

- 3 Buanaich mo bheatha chum do chliu;
cha toir an ùir dhuit glòir:
Na mairbh cha mhol 's cha chuir an ceill,
a Dhe, do mhaitheas mòr.
- 4 Cluinn m' urnaigh, Dhia, is thoir fanear
mar tha mo leab air snàmh,

Le m' dheoir tha ruith arson. mo lochd,
ata gam lot 's gam chràdh.

5 Do m' pheacai' (rinn mo chràdh gu geur)
cha toir mi speis ni 's mò:

Imichibh, O mo naimhde uam,
oir dh' fhuasgail Dia is dh' fhòir.

6 An achuine do chuir mi suas
gu gràsmhor chual e i;
Is eisdidh e 'na throcair chaoimh
an glaoth a thig om' chràdh.

7 Imichibh uam, a luchd an uilc,
ri 'r cuideachd chuir mi cùl;
Oir aimhleas agus peanas buan
tha dual duibh agus dlù.

S A L M VII.

O DHIA, mo Thighearn, earbam riut:
orm furtaich agus fòir,

Is gleidh mi saor o shàrucha
mo nàimh tha orm an tòir.

2 Air eagal, mar ni leomhan treun,
gu reubar m' anam leis,
Bi thusa dlù gu coghna leam;
ri d' throcair earbaidh mis'.

3 (Nan deanainn eucoir air aon neach,
no droch-bheairt arson maith,
Mo bheusa baoth do d' shuil bu léir,
's am chridhe fein bhiodh gath.

4 Ann àite so, bhuin mi gu caomh
ri daoine bha na'n nàimh,

'Sa bha, gun aobhar no cion-fà,
gam shàrucha gun tàmh.)

- 5 Eirich, is cuidich leam, a Dhe;
as t eugais tha mi fann:
Fòir orm, 's gu faic gach neach tha dlù
gu bheil thù air mo chrann.
- 6 O Dhia, bheir tearna maith do d' shluagh,
cum mise suas gu treun;
Reir treibh-dhireis mo chridhe fòir,
's dean tròcair orm, a Dhe.
- 7 Aingeàchd nan aingidh thoir gu crìch,
's daighnich am firean còir;
Oir 's leir do d' shuilsa cridh gach aon,
's bheir thu do'n ionraic fòir.
- 8 Ach tha thu 'n corruich gach aon là
riusan tha ghnà ri olc;
'S mur dean iad aithreachas gu luath,
ni thu gu truagh an lot.
- 9 An t olc a dhealbh iad arson chàich
càiridh tu riutha fein;
'Nad fhreasdal, ni an gnìomha baoth
droch dhaoine thoir gu péin.
- 10 Arson a cheartais, molaidh mi
an Ti, mar so, ni chòir;
Do ainm leòbhah seinnidh mi,
oir 's esan Rìgh na glòir.

CIA gloirmhor t ainm, O Thi is aird,
air feadh gach àit is linn!

- 'Tha neamh is talamh làn do d' ghloir;
an domhan mòr 's tu rinn.
- 2 Tha t oibre cur do ghloir an ceill,
bheir beul nan naoidhean cliu;
Co 's coimeas duit a bhos no shuas,
aora d'an dual ach thu?
- 3 Tra sheallas mi asuas ri neamh,
a rinn do mheur-sa dhealbh,
'S a chi mi ghealach is gach reul
air feadh nan speur a' falbh:
- 4 An duine (deiream) ciod, no mhac,
gu gabhadh tlachd dheth Dia?
No fòs gu sealladh e anuas
air luathre is air criadh?
- 5 Osciann gach dùil air thalamh ta,
san adhar ard, no 'n cuan,
An duine dh' orduich thu 'na rìgh,
is strìochd thu iad d'a uail.
- 6 Seadh onoir chuir thu oirn ni 's mò,
do Mhac ghabh cònuidh leinn;
B' isl' e, ré seal, na ainglibh neimh,
chum tearnadh thabhairt duinn.
- 7 Is fòs 'nar nàtur tha e shuas
'na uachdran is 'na Rìgh:
Air talamh is air neamh, gu bràth
chuir thu f'a laimh ga ni.
- 8 Cia gloirmhor t ainm, O Thi is aird!
air feadh gach àit is linn.
'Tha neamh is talamh làn do d' ghlòir;
an domhan mòr 's tu rinn.

DHUITSA, le m' uile chridhe, Dhe,
bheir mise geill is cliu.

Arson t uil' oibre; lionmhor mor,
cò, Dhe, nach moladh thu?

2 Annadsa ni mi gairdeachas,
a Rìgh is airde gloir!

Oir 's tu bheir dìon domh o gach lochd,
's nach leig aon olc am chóir.

3 Trìd coghna m' Athar, ta air neamh,
tearuint' bidh mi gach uair;

M' anam cha bhi an comas nàimh
gu bràth a sgaradh uaith.

4 An dream sin tha 'nan nàimh do d' shluagh
grad-bhuailidh tusa sìos;

Iad fein, no 'n cuimhne, measg nam beo,
cha bhi ni 's mò gu sìor.

5 Tha thusa, Dhe, gu sìorruith beo,
's cumaidh tu còir is ceart;

Saoruidh tu 'm firean as gach sàs,
is bheir do ghràs da neart.

6 An dream tha eolach air do ghràs,
bidh 'n dòigh fo sgàil do sgéi';

Oir cha do dhiobair thu neach riabh
a dh' iarr bhi riutsa reidh.

7 O seinnibh moladh ard do Dhia,
tha riaghla 'n domhain mhòir;

Am measg nam fineacha gu leir
cuiribh an ceill a ghòir.

8 Tra thionsgnas Dia air breitheanas,
cha cheilear uaithe beud;

Do 'n umhal bheir e gràs is duais,
ach truaigh do luchd mi-bheus.

- 9 Dhomhsa bi trocaireach, a Dhia,
saor mi o iarguin shior;
'S tu dh' fhuasgail mi o m' uile shàs,
air là a' bhràth na dìt.
- 10 Mar sin 'nad theampull seinnidh mi
ard-cheileir dhuit gu binn;
Is cuiridh mi do chliu an ceill
air neamh feadh linn nan linn.
- 11 Peaca cha bhi an' sin no bròn,
no nàmh ni's mò gu m' chlaoi;
Na h uilc so theid gu ifrinn sìos,
maille ri sìol nan daoì.
- 12 An sluagh sin nach do chuimhnich Dia,
's gach neach nach d' iarr a ghràs,
Fògrar do'n ionad sin asios,
fo phiantaibh sìorruith bàis.
- 13 Oir Dia, ge saibhir fhaighidin,
ni dealucha fadheoidh;
Gu peanas tilgidh e na daoì,
ach bheir na naoimh gu gloir.

S A L M X.

O! Com an seas thu co fad uainn,
an latha buairidh 's teinn?

O! com an ceil thu, Dhia, do ghniuis,
tra dhlùthaich amhghar ruinn?

2 Feuch mar tha namhaid mhiorunach
do ghnà a' tì ar sgrìos;

Is daoine aingidh ailghiosach
ri tàir is eucoir leis.

3 Iad so na'n uaill cha ghairm air Dia,
chan iarr an cridh a ghràs

'Nan socair, si am barail bhaoth
caochla nach tig gu bràth.

4 Le mionnaibh, mallacha, 's le bréig,
le eucoir is le ceilg,

Tha iadsan (mar nach faiceadh Dia!)
mar leomhan, dian ri seilg.

5 Eirich, a Dhia, 's an aingeachd caisg,
taisbein do ghradh do d' shluagh:

'Nad dhion do 'n bhochd 's do'n dilleachdan
bha thu, is bidh gu buan.

6 Feadh linn nan linn tha thu 'nad Rìgh,
is nì thu mar is àill:

Do luchd an uile, O! feuch gu luath
gu d' thug thu fuath is gràin.

7 Chì 'n sin am bochd 's an dilleachdan,
's an tì ta umhal còir,

Gu dìon thu iad o dhaoine daoì,
nach feud an claoi nì 's mò.

8 Is chi luchd-uile, ge uaibhreach iad,
gur dus is luath iad fein,

Is nach 'eil doibh ach diomhanas
bhi strì' an aghaidh Dhe.

MO dhochas chuir mi 'n Dia, mo Rìgh,
cha bhì air m' anam geilt,

- Ge d' abair daoine rium, " Gu d' shliabh
gu dian, mar chalman, teich."
- 2 Ma ni droch dhaoine an-cothrom
air daoine anfhann còir,
Is (stéidh gach ceartais,) reachd na tìr,
nach toir dhoibh dìon ni's mò;
- 3 Ciod ni an-sin an duine naomh
ach glao dhach suas ri Dia,
A bheir d'a mhuintir còir is ceart,
's a sgaoileas thart a sgia?
- 4 Dhasan is leir o chathair shuas
smuainte gach neach 's a ghnìomh;
Is do gach aon, mar Bhreithe' ceart,
bheir e gun ag làn diol.
- 5 A naoimh ge d' dhearbh le fulangas,
chan fhuiling Dia do 'n daoi
Dol as o dhioghaltas, arson
a lochd an aghaidh 'n t saoi.
- 6 'S e teine pronnusc 's doinionn gharbh
cuibhrionn nan aingidh truagh,
Am prìosun loisgeach lasarach,
ri caoidh is acain bhuan.
- 7 Oir 's toigh le Dia ceart bhreitheanas,
is bheir e sgrios air daoi;
Ach bheir e, le gean-maith is gràs,
buan-shlainte do na naoimh.

S A L M XII.

CUIDICH, a Dhia! 's na naoimh air fàs
ro-thearc an tràs 'san tìr:

- Tha diadhachd gann, is chan 'eil meas
anis air creideamh fìor.
- 2 Na h aingidh chaidh an lionmhoireachd,
Is ni 's measa 'n gnìomh 's an caint,
Le ceilg an cridhe, tha am béil
gun bheag ach breugan ainnt'.
- 3 Tha 'n coluadar tra bhios iad cruinn,
gun suim air bith no brìgh,
Làn diomhanais is mhionna faoin,
gun smaointeach' air an crìch.
- 4 Gun sgà air bith ro' bhagra Dhia,
mar so deir iad gu dàn,
" 'S leinn fein ar teanga, 's labhraidh sinn
gach aon ni mar is àill."
- 5 Ach rìusan labhraidh Dia e fein,
" Feuch, eiridh mise suas
A sgrios nan aingidh, 's a chur saor
nan naomh tha 'n daorsa thruagh."
- 6 T fhacalsa thig, a Dhia, gu crìch,
tha t fhirinn buan do ghnà;
Do ghealla tha, 's do bhagra 'raon,
gun chaochla gu la bhràth.
- 7 Do reir sin, saoruidh tu do shluagh
o bhuaireannaibh nan daoi;
- 8 Chan fhuing thu do dhroch-dhaoin' ard
gu sàruich iad na naoimh.
- 8 Cumhachd nan aingidh ged' is mor,
cha bhi an gloir ach gearr;
Oir tilgidh tus' iad uile sìos,
's na'n àit thig sìol is fearr.

- O!** Com an seas thu, Dhia, fad uam,
is mi an truaigh co mòr?
- O!** còm an ceil thu orm do ghnùis,
is m' urnaigh air do thòir?
- 2** Cia fhad a bhios mi caoi' gu goirt,
's mo chrìdh fo sprochd am chom;
Is namhaid m' anma is mo shìth
gam chumail sìos gu trom?
- 3** O Dhia, mo Dhia! gabh truas do m' chor,
is thoir dhomh freagra luath;
Dealradh do ghnùis air m' anam fein,
mun d' theid mi sìos do 'u uaigh.
- 4** Na leig do namhaid m' anama buaidh;
cum peaca uam do ghuà;
Do d' naimhdibh na toir aobhar uail,
is t oglach truagh na fàg.
- 5** Mo dhochas uile chuir mi fein,
a Dhe, 'nad throcair mhoir;
Mo chridh ni aoibhneas uime sin
ad shlainte, mar is còir.
- 6** Dhuit bheir mi Thighearna mo Dhia,
a chionn gur fial do ghràs,
Ceol fonnmbor ait is mola binn,
air feadh gach linn gu bràth.

S A L M XIV.

'N AN crìdh deir amadain gun chiall
nach 'eil Dia idir ann,
Aoradh is crabha' gu bheil faoin,
's gun saoghal eile thall.

- 2 Le leithid so do bharrail bhaoth
tha giulan dhaoine olc.
Sheall an Tighearna nuas o neamh,
is chunnaic meud an lochd.
- 3 Chunnaic e nach robh neach dhiu maith,
's gu deach' iad uile thaoibh:
Oir ciod ach creideamh 's grasa Dhia
rizghlas ar nàtur claon?
- 4 As eugais so, tha daoine olc
ag teum' 's ag lot' nan naomh,
Tha 'g iarruidh cobhair air an Ti
bheir diol do 'n aingidh bhaoth.
- 5 O Dhia! dean cobhair air do shluagh,
thoir fuasgladh dhuinn o'r n airc;
'S tra ruigeas sinn ar dachaidh shuas
bheir sinn duit luadh gu h ait.

S A L M XV.

- C**O, Thighearna, measg chlainn nan daoine,
gu t ionad naomh theid suas?
Co, ann ad theampull gloirmhor-sa,
a chònuidh gheibh gu buan?
- 2 Esan a ghluaiseas reir do riar,
gu diadhaidh gach aon uair,
Is ri daoine' eile ni do ghnà
na b' aill leis fhaotainn uath'.
- 3 Esan a tha, gu h ionraic còir,
a' toirt do throcair spéis;
Gun lochd 'na laimh, gun ghò 'na chrìdh,
's nach dìt aon neach le bheul.

- 4 Cha tog 's chan airis esan sgeul
a bheireadh beum do neach;
Seasuidh e chòir, is cha dean duais
a ghluasad as a bheachd.
- 5 Ri droch-dhaoine, ge mor an inbh',
cha bhi aig inntin bàigh;
Ach do na naoimh, ge d' robh iad bochd,
bidh aige tlachd is gràdh.
- 6 Cha sàruich esan duine bochd,
's air ocar cha chuir maoin;
Cha blrist e ghealla, ge do bhios
a choiliona' ro-dhaor.
- 7 Aon olc, ge d' fhuing e, cha dean;
tha ghiulan sèimh is ciuin;
Gidheadh, an deigh a dhichill mhoir,
'si trocair Dhe 'm bi dhùil.
- 8 So an neach àghor sin, a Dhe,
a theid gu t àros shuas,
'S a gheibh, ad theampull gloirmhor-sa,
a chònuidh leat gu buan.

S A L M XVI.

- C**OIMHID mi, Dhia, oir tha mo dhòigh
'nad throcair chaoimh gach ré,
Ge nach 'eil annam ni air bith
is airidh air do spéis.
- 2 Mo mhaitheas cha ruig ortsa, Dhe,
air neamh nan neamha shuas;
Ach ris na naoimh air thalamh ta'
mo bhaigh bidh mar is dual:

- 3 'S ann doibhsan (mais' an t saoghail so!)
a thug mi gaol is gradh,
'S chan ann do chuideachd ole nan daoi;
do'n cuibhrionn bròn is bàs.
- 4 Do chomun luchd na h euccorach
cha teir mi spéis gu bràth,
Cha bhi, d'an caint, d'an gnìomh, d'am beus,
cuid agam fein no pàirt.
- 5 Mo chuid 's mo chuibhrionn 's tusa Dhe,
cia aoibhinn thuit mo chrann!
'S leam sìth a bhos, is sonas shuas;
so m' oighreachd bhuan, 's cha ghann.
- 6 Mola do Dhia ni dhomh an t iul,
gam stiura' feadh an là;
'S a ni mo theagasg anns an oi'ch,
thaobh saibhireachd a ghràis.
- 7 Fam chomhair chuir mi Dia gach uair,
a' gluasad maille ris;
Mar so tha lath'reachd leam do ghnà,
's gu bràth cha luaisgear mis'.
- 8 Annad biom ait, a Dhia nan gràs!
bheir m' fheoil 'sa bhàs duit cliu;
Oir fois is dìon bheir thu do m' fheoil
'na cònuidh shios 'san ùir.
- 9 Ach togaidh tu i suas aris,
gu bhì, le m' anam beo;
O thruailleachd saor, mar dh' eirich Criosd
a dhol an cinnsal glòir.
- 10 Stiuraidh tu mi gu tearuinte
gu neamh an t ionad àigh,

Far am bheil sòlas saibhir fìor
gu sìorruidh ann ad la' ir.

S A L M XVII.

- E**ISD m' urnaigh d'hurachdach, a Dhia,
gu dian dean coghna lean; .
Is saor mi o na h uile beud
ata am bheul no 'm chom.
- 2 O shlighe mhilteach luchd an uile
cum thus air ais mo cheum; .
Is anns an t slighe ionnsuidh gloir
O treoraich mi gu reidh!
- 3 'Si so mo ghuidhe riut, a Dhe,
thoir eisdeachd dhomh gu grad;
O taisbein domh do chaoi'neas graidh,
is sabhail mi gun stad.
- 4 Is tusa 'n 'Ti bheir coghna luath
do 'n t sluagh ni bun ad ghràs,
O pheaca 's buaire' ni thu 'n dion;
seachnaidh iad lion an nàimh.
- 5 Mar chloich do shùl gleidh mise, Dhe,
is dean fod' sgei' mo dhion,
Mu' m buair an namhaid m' anam bochd
gu lochd a chur an gnìomh.
- 6 Oir tha mo nàimh, mar leomhan garg,
ri sealg air m' anam truagh;
Eirich, a Dhe, is na leig dhà
gu bràth gu faigh e buaidh.
- 7 Do dhroch-dhaoin', tha mar lann ad lainmh,
na tabhair fà mo chlaci';

Ge d'dhearbh thu m' fhaighidin's mo ghràdh
na sàruich mi le daoibh.

8 An cuid 'sa bheatha so amhàin
fhuair iadsan, 's is beag fheum;
Car tiota gheibh iad dheth an leor,
's fàgaidh an corr nan deigh.

9 Ri miann luchd-uile chuir mise cùl,
's mo dhùil ri gràsa Dhe;
D'an sòlas truagh nach mair ach seal,
cha 'n' eil aig m' anam spéis.

10 Cia diombuan àgh an t saoghail so!
cia faoin gach ni fo 'n ghréin!
Ach aoibhneas mor is maireannach
tha maille riutsa, Dhe.

11 Tra dhùisgeas mise nios o 'n ùir,
chì mi do ghnùis gu réidh;
'S bi m' anam ait le d' chosalachd,
tra nochdas tu thu fein.

12 O! cuin a thig an aimsir àigh!
's an ruig mi lathair Dhe;
'S am bi mi dlù is cosail ris!
'S e so mo shonas fein.

S A L M XVIII.

'S ANN ortsa ta mo chion 's mo ghràdh,
a Dhia tà ghna gam dhion;

'S ann uait thig m' fhurtachd agus m' fhòir,
is tu mo dhòchas sior.

2 Is tu mo Shlan' ear is mo sgia,
mo Dhia, mo cheghna treun,

- O'm faigh mi cobhair ann am t'hruas,
is fuasgladh ann am fheum.
- 3 An' là na h airce ghlaodh mí riut,
is shaor thu mí gu luath;
Fa 'n aobhar sin air t onoir ard
bidh mí gu brath ag luadh.
- 4 Mar thuilte, thainig buaireanna
gam chuartàcha' gach taobh;
Bha ifrinn 's bàs a' bagradh orm,
's gun agam neart no maoin.
- 5 Am eigin ghlaodh mí 'n sin ri Dia,
's do m' iarguin ghabh e truas;
O ionad naomh, gu trocaireach,
chuir e dhomh coghna nuas.
- 6 Thainig e fein le chobhair chaomh,
's bha air an t saoghal crith;
Mhothaich an domhan lath'reachd Dhe
thug dha gu leir a bhith.
- 7 Roi' ghnuis an Uilechumhachdaich,
tra sheas e air mo chrann,
Gach peaca 's buaire chuir orm geilt,
's m' an-dòchas, theich gu teann.
- 8 Tra lùbas Dia na flaitheasa,
thoirt fòir do'n anam thruagh,
Co grad ri lasair dhealanaich,
gach namhaid teichidh uaith'.
- 9 Mar so thug dhomhsa Dia na glòir
grad-choghna ann am fheum;
Gach peaca buaire agus bròn
dh' fhogair e uam an céin.

- 10 A chionn gu d' rinn thu trocair orm,
 's gu d' dheonuich thú dhomh saors',
 Le durachd cridhe 's gloine làmh,
 do ghnà niom do thoil naomh.
- 11 An aghaidh peacai' ni mi strì,
 làn-chinteach as do ghràs;
 Oir bheir thu do gach neach do reir
 a chrìdh 's a bheus ad là' ir.
- 12 Oir tha thu maith do 'n duine mhaith,
 is caoin do 'n duine chaoin;
 Eascaoin do 'n eascaoin; 's a' toirt glòir
 fadheoidh do 'n duine naomh.
- 13 Mo bhròn gu solas thionndaidh thu,
 do m' ionnsuidh chuir thu neart;
 Is aon-ni nis cha bhi orm mor,
 le coghna Dñia nam feart.
- 14 Oir tha mo dheochas bunaiteach
 'nad ghealla fìor, a Dhia,
 Gu bi thu 'd charraig 's ad chultaic
 do 'n aitim ni do riar.
- 15 O cuidich leamsa t aitheantan
 a choimhead gach aon uair,
 Is biodh do shlainte dhomh 'na sgei'
 gu m' thearnadh o gach truaigh.
- 16 'S an t slighe naomh a threoruicheas
 gu t aros glòirmhor fein,
 Stiur agus neartuich mi le d' ghràs,
 gu crìch mo là 's mo réis.
- 17 Mar so, gu toileach tearuinte,
 theid mi gu neamh trìd gràis,

Gun dol air seachran truagh od' reachd,
chum peacaidh is chum bàis.

18 Mo pheacai' claidhidh mi gu leir
le coghna treun do ghràis;
Mar naimhde m' anma measam iad,
is ni mi 'n sgrìos gun dàil.

19 Mar sin gach miann a bhios am chrìdh,
bidh strìochdta ghnà do d' reachd;
'S do 'n fhacal thig amach o d' bheul
geillidh an uile fheachd.

20 'N sin mola sìorruith seinnidh mì
do 'n Tì thug dhomh a' bhluaidh:
Feadh linn nan linnte maireannach
air Dia ni m' anam luadh.

S A L M XIX.

NA neamha ta, 's na speuran ard,
oibre do lamhsa, Dhe!

Ag sìor thoirt eolais air do ghloir,
's ag iunse' sgeoil ort fein.

2 Bheir là an sgeul so do 'n ath-là,
is o'ch gun tàmh do o'ich;
Le caint so-thuigsinn leis gach àl,
air feadh gach àit a choidh'.

3 Ag imeachd anns an iarmailt ard,
'na pailliun fein, tha ghrian,
(Mar òig'ear tha ro-ait is treun,
ag ruith a réis gu dian,)

4 O'n ear gu ruig an iar gun tàmh
ag àrachadh gach nì,

- 'S ag teagasg eclais do gach sluagh
air buaidhibh an Aird rìgh.
- 5 Ach t fhacal bheir, ni 's mò na ghrian,
a Dhia, dhuinn eolas fìor,
Fillidh e sinn, o shlighe bhàis,
gu slaint' is solas sìor.
- 6 Am facal so ni 'n t ùmaidh glic,
is thig uaith aoibhneas mòr;
Eolas bheir e do 'n aineolach,
is neart do 'n anam leont'.
- 7 Tha t fhacal fìor, 's do ghealla buan,
is duais ro-mhor 'na chois;
'S mils' e na mhil, 's fearr e na 'n tòr,
bheir e dhuinn gloir is fois.
- 8 Thug t fhacal rabha maith dhomh fein,
shcol e dhomh ceum an àigh:
Cia mor an duais a gheibh gach neach
a bheir fiancar e ghnà!
- 9 Mearachd am aoruibhse m' ata,
(oir, fhàilinn co d' an léir!)
M' anam O glan le d' ghràs, a Dhe,
o 'n lochd nach léir dhomh fein!
- 10 O pleacacha' le m' dheoin, 's gu dàn,
gu h'àraid gleidh mi, Dhe;
Peaca na biodh an uachdar orm,
's gach uair biom riutsa réidh!
- 11 O biodh mo smacin 's mo bhriathra fein
ciatach, a Dhe, 'nad làir!
Oir 's tu m' Fhear-saoruidh is mo neart,
a Dhia nam feart gu bràth.

- D**HIA Jacob! eisd ruinn anns an là
 'san tig oirn àmhghar cruaidh,
 Is deanadh ainm ar Tighearna
 ar dion o'r n uile thruaigh!
- 2 As t ionad naomh, O cuir anuas
 coghna do d' shluagh gu pailt;
 Ri 'm mola gabh, is eisd an glaodh;
 thoir saora dhoibh 'nan airc.
- 3 Ri d' shlainte bidh ar sùil gu h ait,
 's bheir sinn le tlachd ort luadh;
 Is cath a' chreidimh cuiridh sinn:
 thoir thusa, Dhia, dhuinn buaidh.
- 4 Is fios duinn gu toir thu do d' naoimh
 coghna do laimh 'nam feum;
 'S gu cuir thu chuca neart is treoir
 o t ionad-cònuidh fein.
- 5 Cuireadh daoine eile 'n dochas faoin
 'san t saoghal, is 'na fheachd;
 Ni sinne bun a coghna Dhia,
 ga iarraidh, reir a reachd.
- 6 Mar so, gu daingean seasuidh sinn,
 tra thuiteas càch asios;
 Oir thusa, Dhia, ni coghna leinn,
 is bheir thu diruinn do shìth.

S A L M XXI.

AN duine naomh ni gairdeachas
 'nad shlainte mhoir, a Dhia;
 Oir dheonich thu dha gràs gu pailt;
 am maith air an robh mhiann.

- 2 Beannachda lionmhor gheibh e' n tràs,
is crùn gu h ard na'n déigh;
Na chì thu maith 'san t saoghal so,
is àgh nach traoigh leat fein.
- 3 Mar sin ni anam gairdeáchas
'san t slaint' a dheonuich thu,
Is bidh a chridhe solasach
an dealra gloir do ghnùis.
- 4 A chionn gu d' rinn e bun ad ghràs,
chan fhailnich uaith a steidh;
Thar uile pheacai' buaireasach
bheir thusa buaidh dha, Dhe.
- 5 Seadh sgriosaidh tu na naimhde so,
's cha tog iad ceann ni 's mò;
Is cuiridh tu gu grad gu ruaig
gach buaire thig 'na thòir.
- 6 Mar so, a Dhe, leig ris do neart,
is biodh do chobhair dlù;
'S do t ainm ro-ard, le cridhe ait,
bheir sinne mola 's cliu.

S A L M XXII.

- M**O Dhia, mo Dhia! com thréig thu mi,
's mi 'g éigheach riut co cruaidh?
O! com an seas thu fad o làimh,
is mis' an àmhghar truagh?
- 2 Riut tha mo ghlaodh dol suas gun tàmh,
O Thi ata ro-naomh!
Na h aithrichean rinn bun ad ghràs,
is fhuaire do shlainte chaomh.

- 3 'Nan amhghar ghlaodh iad rìutsa suas,
is thug thu fuasgla grad;
A chioun gu d' earb iad riut 'nan teinn,
cha d' rinn do throcair stad.
- 4 Ach mis' tha air mo mheas mar chnuimh,
's mar an-duine nach fiu;
Ag fulang maslai' agus tàir
o dhaoine dàna diu.
- 5 Na chi mi tha gu fanaideach
ag cratha' rium an cinn,
Ag radh, " Am fear so dh' earb a Dia
nis saoradh Dia 'na theinn."
- 6 Ach 's tusa, Dhe, thug dhomb mo chruth,
's a dhealbh mi anns a' bhroinn:
'S o bha mi 'n crocha' ris a' chìch,
mo dhochas dhiotsa rinn.
- 7 O Athair! na bi fada uam,
's mi cuartaichte le nàimh,
Ata, mar leomhainn ghionach gharg,
ag iarruidh m' anma chràdh.
- 8 Mo bhuill tha air an claoi' gu léir,
mo neart thréig mi gu tur;
Mo theanga lean le tart rin' ghial,
tha m' iarguin dlù do 'u dus.
- 9 Mo lamhan is mo chasan lot
mo nàimh tha umam cruinn;
M' uil' éide' roinn iad-eatorra,
mum' thrusgan chuir iad croinn.
- 10 Ach thusa Dhia, mar chuige so,
mo choimhead dean gu treun;

- Mo bhreatha saor o laimh mo nàmh,
m' anam na fàg fo phéin.
- 11 Mar sin do m' bhraithribh teagaisgeam,
a Dhe, do mhaitheas mòr;
Is ann an cothional nan sluagh
mo luadh bidh air do ghloir."
- 12 O molaibh Dia, a shluagh gu léir,
is thugaibh geill d' a reachd;
Oir shaor e 'n tì bha ann an sàs,
is chuir a nàimh fo smachd.
- 13 Molams' thu, Dhe, 's a choinne mhoir,
iocam mo mhòide riut,
An là'ir an t sluaigh tha toirt duit geill
's a' deanamh aoraidh dhuit.
- 14 Ithidh na naoimh le gairdeachas,
is sàsuichear am miann;
A' chuirn so cumaidh 'n anam beo,
na ghlòraicheas iad Dia.
- 15 Dhasan bheir sloigh an domhain mhòir
urram is gloir gu leir;
Riaghladh an domhain tha 'na laimh,
dha 's dligheach gràdh is geill.
- 16 'S esan on tig gach aon ri maith;
do 'n bheartach thug e mhaoin;
Is e thug fòs do 'n bhochd a lòn,
's tha cumail beo gach aon.
- 17 Bidh sliochd ann a ni seirbhis dà
air feadh gach àil ri teachd,
'S a theagaisgeas d' an cloinn gu sior
a ghnìomhara 's a reachd.

- S**E Dia m' fhear-iuil 's mo bhuachaille,
 cha dual do m' anam dì;
 A Spiorad 's fhacal stiuraidh mi,
 's bidh fhreasdal dlù gu m' dhion.
2. Aran na slainte bheir e dhomh,
 is deoch do 'n uisge bheo;
 Is bheir e mi gu tearuinte
 gu fois air neamh fadheoidh.
3. M' anam, ma theid air seacharan,
 bheir e air ais aris;
 Seolaidh e mi le caomhalachd
 'na shlighe naomha fhior.
4. Ge d' shiubhlam trid ghlinn dorcha bhàis,
 cha bhì orm geilt no sgà;
 Is tusa, Dhia, gam neartacha',
 's gam fhurtacha' le d' ghràs.
5. Ge b' olc le m' naimhdibh, dheonuich thu
 do m' anam lòn gu pàit;
 Am chridhe chuir thu acibhneas ard,
 's nìom gairdeachas gun airc.
6. Mar so, an cian a bhios mi beo,
 mealam do throcair chaomh;
 'S an deigh a' bhàis, mo chònuidh bhuan-
 bidh shuas a' t aros naomh.

S A L M XXIV.

IS leatsa, Dhe, an domhan mor,
 's na hìomadh sloigh at' ann;
 Air chuantaibh shuidhich thu a steidh;
 shocrnich thu e gu teann.

- 2 Is leat maraon an saoghal shuas,
teach mar is dual duit fein.
Co, leatsa 'n sin a chònuicheas
ann aros gloirmhor nèimh?
- 3 Esan tha glan 'na chrìdh 'sna laimh,
is leis an gràin gach beud;
Aig nach 'éil gràdh do 'n t saoghal so,
no comhra baoth 'na bheul.
- 4 'S e so an neach a gheibh o Dhia
làin-mhiann a chrìdh gu bràth,
Fireantachd Dhe air thalamh bhos,
le slaint is fois gu h àrd.
- 5 'S iad daoine diadhaidh, amhuil so,
'gam bheil am miann ort fein,
Dhe Iacoib! a gheibh cònuidh bhuan
'na t àros shuas air nèimh.
- 6 A dheasacha' na cònuidh so
chaidh Rìgh na gloire suas,
Arson a shluaigh bhios maille ris,
gun sgaradh tuille uaith.
- 7 Ach có ri 'n canar Rìgh na gloir?
An 'Ti is mò a t' ann;
An Triath tha uile-chumhachdach,
d' am buin a' bhuaidh gach àm.
- 8 A dhorsa siorruith! fosglaibh fial
do 'n Triath ur geatai' ard,
Gu rachadh Rìgh na glòir asteach,
far chleachd e bhi, gu àit.
- 9 Seadh, Co ri 'n canar Rìgh na gloir?
Co ach Iehobhah fein,

An Triath tha uile-chumhachdach,
's a chruthaich talamh 's neamh?

S A L M XXV.

TOGAIDH mi m' anam riutsa, Dhia,
ort tha mo mhiann a choidh':

Na leig le nàire no le nàmh
m' anam gu bràth a chlaoi'.

2 Nàire gu bràth na biodh air neach
a chleachd bhi feitheamh ort;
Nàire biodh orrasan amhàin
le 'n àill a bhi ri olc.

3 Do shlighe teagaisg dhomhsa, Dhe,
gleidh mi 'nad cheum do ghnà:
Air slighe t fhirinn stiursa mi,
's dean domh an t iul gu d' là'ir.

4 Oir 's tusa, Dhe, mo shlainte bhuan,
ri 'm bheil gach uair mo shùil;
Gach oi'ch is là, nis is gu bràth,
cuiream ad ghràs mo dhùil.

5 Cuimhnich do throcair is do ghràs,
mar 's àbhaist duit, a Dhe;
Do chaoimhneas gradhach carthannach
na bitheadh fad uam fein.

6 Easaontas m' òige glan air falbh,
's gach lochd a dhealbh mi riabh;
'S le trocair chaoimh air sgà do ghràis,
cum riumsa bàigh, mo Dhia.

7 Tha 'n Tighearn iochdmhor trocaireach,
is seolaidh e gu caomh

Na peacaich a ni aithreachas,
'san rathad a tha naomh.

8 Do dhaoibh umhal macanta
tha aige tlachd ro-mhor;
'S na shlighe stiuraidh e le ghràs
na bh-cil fo chràdh 's fo leon.

9 Tha uile cheumanna ar Dia
ro-fhial le gràs is iochd,
Do 'n dream a ghleidh gu durachdach
a chumhnant is a reachd.

10 Nis, air sgàt ainme fein, a Dhe,
O! guidheam, guidheam ort,
Mo chionta lagh, ge d' tha i mor;
ad throcair maith gach lochd.

11 Co 'n ti d' an eagal Dia? 's e sin
d' an seol e rogha 'n ròid:
Gheibh anam fois, is bidh a shliochd
ro-bheannuicht air gach dòigh.

12 Tha rùn an Tighearn aig an dream
d' an eagal e gu fìor,
Cumaidh e ghealla riu gu bràth,
mealaidh iad slainte shior.

13 Mo shuile fein gu furachair
tha feithe' riutsa, Dhe;
O chunthart peacai' gleidh mi saor,
is bitheam naomh gach ré.

14 Air m' anam seall gu trocaireach,
's o dhorainn dean mo dhion;
Maith dhomh mo pheacai' 's ciosnaich iad,
mu 'm mill iad mi gu sior.

- 15 O! tearuinn m' anam agus stiur,
oir tha mo shuil riut fein:
Thoir saors' is slainte fòs do d' shluagh
na 'n uile thruaighe ghéir.

S A L M XXVI.

- O THUSA Dhe, d' an leir mo chrìdh,
's a bhios ad Bhreitheamh orm,
Tha m' earbsa laidir as do ghras
gach là, 's mi air do lorg.
- 2 Mo chrìdh is m' airne feuch, a Dhe,
's an speis thug mi do d' reachd;
Do chomun dhroch-dhaoin thug mi gràin,
's cha ghabh gu bràth dheth tlachd.
- 3 An neo-chiont glanaidh mi mo làmh,
's thig mi gu t altair naomh;
Gabh rium air sgà na h iobairt sin
a dhioladh dhuit gu caomh.
- 4 Cuiridh mi 'n sin le taing an ceill
gnìomh treun is gràs mo Dhia,
Maille ri d' shluagh, ad theampul naomh,
d' an d' thug mi gaol is miann.
- 5 Mo chrannchur siorruith deonuich dhomh,
a Dhia, le sloigh nan naomh;
'S na tionail m' anam le luchd-uile,
tha fuileachdach is baoth.
- 6 An treibh-dhireas mo chrìdh gu bràth
gluaiseam ad là'ir, a Dhe;
Dean iochd air m' anam, 's thoir e slàn
gu t àros naomha fein.

- 7 An sin, o olc 's o eagal saor,
 gun ghaoid, no bròn, no bàs,
 Maille ri co-chomun nan naomh,
 niom aora' dhuit gu bràth.

S A L M XXVII.

- 'S E Dia mo sholus is mo shlaint';
 's an cuir aon nàmh orm fiamh?
 Ge lionmhor miorunach am feachd,
 's e Dia mo neart 's mo sgia.
- 2 O! so mo ghuidhe 's m' achuine,
 gu faigh mi fad mo ré
 Cothrom air aora' leis na naoimh
 'nad theampul naomh, a Dhe!
- 3 'N sin gheibh mi colas agus fios
 air buaidhean 's maise Dhia;
 Cluinnidh mi thoil, is gheibh mi sgeul
 air meud a ghraidh dhomh riabh.
- 4 An sin gheibh m' anam fois is tàmh
 fo sgàile caomh mo Thriath,
 A bheir dhomh dìon is cofhurtachd
 fo dhocair, airc, is pian.
- 5 An sin le solas seinnidh mi
 da ainmsan mola binn,
 Le gradh am chrìdh is ceol am bheul,
 ri fad mo ré 's mo linn.
- 6 An sin theid m' urnaigh dhurachdach
 's mo chliu ri Dia suas;
 'S bidh m' anam earbsach trid a ghrais,
 nach faigh mo nàmh orm buaidh.

- 7 A Thighearn eisd, tra eigheam riut,
 's dean furtachd òrm gu luath :
 Bidh m' anam earbsach as do ghràs,
 gu 'n tig do shlainte nuas
- 8 “Iarruibh mo ghnuis,” tra thubhairt thu,
 ghrad-fhreagair m' anam fein,
 “Do ghnuis is t fhabhar, thar gach ni,
 sior-iarram fein, a Dhe.”
- 9 Na ceil do ghnuis, a Dhe, am feirg;
 na tilg a'd' shealla mi;
 Thug thu dhomh furtachd chuige so,
 na diobair mi gu sior.
- 10 Ge d' dhiobair athair 's mathair mi,
 's mo chairde dileas dlù,
 Chan fhàg mo Dhia mi 'm dhilleachdan,
 's cha chuir e mì air cùl.
- 11 O teagaisg dhomh do shlighe, Dhe;
 gu neamh dean domh an t iul;
 A chum gu sealbhaichinn fadheoidh
 a' ghloir ri 'm bheil mo shùil.
- 12 'S e dochas ris an t sonas so
 a chum mo mhisneach suas,
 'S a thug do m'anam cofhurtachd
 an docair 's deuchainn chruaidh.
- 13 O m' anam feith gu faighidneach
 ri trocair 's maitheas Dhia;
 Oir bheir e slaint is gloir gu sior
 do 'n dream a nì a riar.

A DHIA, mo dhèidein! éigheam riut;
na cum do chobhair uam;

Mu'm bi mi cosail ris na mairbh
tha cheana balbh 'san uaigh.

2 O! eisd ri m'urnaigh, guidheam ort,
's tu d' shuidh air cathair-ghràis;
Na h àirmhear m' anam le luchd uilc,
aig nach bi cuid do d' shlàint.

3 Mar thug thu cheana fuasgla dhomh
a h iomadh cruai'-chas teann,
O buanaich fòs do mhaitheas leam,
is molam thu gach am.

4 Their mi, 'S e Dia mo Shlanui'ear,
a thug dhomh gràsa pailt;
Is e fear-cuideachaidh nan naomh,
a shaoras iad nàn airc.

5 Beannuich, a Dhia, do shluagh gu leir,
's a reir am feum bi leo;
Le aran' neamhaidh beathaich iad,
's le deoch do 'n uisge bheo.

S A L M XXIX.

THUGAIBH, a chlann nan cumhachdach,
urram do Dhia na gloir,
'S na theampul naomha sleuchdaibh sios
gu h iosal mar is còir.

2 Tra chuireas Dia a ghuth amach,
le tairneanaich nan speur,
Criothnaichidh 'n cuan 's na sleibhte mor,
's an talamh trom gu leir.

- 3 'S an e nach criothnaich clann nan daoine
ro' fhacal thig o neamh,
Tha bagradh bàis is dioghaltais
'n aghaidh droch gnìomh is gnè?
- 4 Lasaich guth Dhe an dealanach
a sgathas sìos a' choill,
'S nach bi luchd-uile (mar chonna'seargt')
fo bhall-chrith is fo oillt?
- 5 Ach do luchd-aorai' 's eagail De
a ghuth tha sèimh is ciuin;
Gach dearbha chi iad air a ghlòir
's ann leis is mò an dùil.
- 5 Oir nochdai' so a chumhachd-mor,
's nach 'eil an dòigh ann faoin.
'S e Dia is Rìgh: is sona shluagh;
dhoibh 's buan a throcair chaoin.

S A L M XXX.

- D**HUIT bheir mi cliu, a Dhia mo shlaint,
a ghleidh o'n bhàs mi beo;
Riut ghlaodh mi suas, is dh'fhuadaich thu
gach dosgaich uam; mar cheo.
- 2 Co ach ar Dia thug tearna dhumn,
tra bha sinn dlù do'n bhàs?
Ghleidh e ar n'anma 'n tìr nam beo,
's am bheil ar cònuidh 'n tràs.
- 3 Thigibh mata, a naoimh air fad,
aidichibh maithreas De;
Thugaibh gu h-ait dà buidheachas,
's a fhreasdal cuiribh 'n céill.

- 4 Oir fhearg cha mhair ach tiota beag,
ach tha a ghràs ro-bhuan;
Oidhche ar bròin cha bhi ach gearr,
thig là is gean gu luath.
- 5 Gu h amaideach thuirt mis' am shlaint,
“Mairidh an là so 'm feasd.”
Ach thiondaidh Dia a sholus uam,
's gu luath an oidhche ghreas.
- 6 'N sin ghuidh mi riutsa, Dhe, ag ràdh,
“An dean mo bhàs duit feum?
An duslach an toir dhuitsa cliu?
am mol mi thu 'san eug?”
- 7 Eisd rium (thiurt mi) O Dhia nan gràs,
is buin o'n bhàs mi nios.”
Dh' éisd thu mo ghuidhe, 's dh' fhògair th
m' easlaint, mo leon, 's mo sgios.
- 8 Mo bhròn gu aoibhneas chaochail thu,
's fan aobhar sin bheir mì
Gloir urram agus moladh ard
do t ainm gu suthainn sior.

S A L M XXXI.

- O** DHIA! tha m' earbsa as do ghràs,
na leig fo nàire mì;
'Nad throcair saor mi o gach beud,
's bi d' thearmunn chum mo dhion.
- 2 Tra bhios mi ann an imcheist chruaidh,
is m' anam truagh an sàs,
Dean fein an t iul domh, 's treoruich mì,
oir tha mo dhòigh 'nad ghràs.

- 3 Mo spiorad tiomnam suas do d' làimh,
O Thriath a shàbhail mì!
'S tu 'n aon Dia fìor! O dean mo dhion-
nis is aris gu sìor.
- 4 Asads' a shaor mi chuige so,
bidh m' earbsa as so suas;
Nochd thu do mhaitheas domh am airc,
's bheir mi gu h ait duit luadh.
- 5 Anis, a Dhia, dean trocair orm,
is mi le bròn gam chlaoi',
Mo shuile, m' anam, is mo chorp,
fo dhocair chruaidh ag caoi.'
- 6 Mo bhliadhnaì' tha le bròn a' falbh,
mo bheath' a' seargadh as,
Mo neart air treigsinn; is mo chrìdh
ag caoi' m' uil' easantais.
- 7 Aig cairde no aig coimhearsnaich
chan 'eil aon fhurtachd dhomh;
Oir tha mi cheana ionus marbh,
's mo chàil air falbh le goith.
- 8 Mar so, le eagal cuartaichte,
's le uabhasaibh a' bhàis,
Co è d' an comas furtach' orm
ach thusa, Dhia nan gràs?
- 9 O Dhia, 's am bheil mo dhòigh gu leir,
thoir fein domh cobhair luath;
Mo chuibhrionn is m' uil' aimsirean
tha d' laimhsa gach aon uair.
- 10 Dealra do ghnùis air m' anam tog,
's mi feitheamh ort do ghnà

Air sgà do throcair deonuich slàint,
's gu cairdeil dean orm gràs.

- 11 Na buin rium mar ri luchd an uilc,
a thuiteas fo gach péin,
D' an dligheach nàire agus truaigh,
mar dhuais an aingeachd fein.
- 12 O Dhia, cia aoibhinu mor am maith
à thaisg thu fein do d' shluagh!
Do 'n dream a tha gu durachdach
toirt umhlachd dhuit gach uair!
- 13 'Nad phailliu bheir thu dìdein doibh
o strì an uile nàmh,
Is gheibh iad slaint is trocair bhuan
gu siorruith shuas ad' là'ir.
- 14 C' arson mata an abair mi
gu bheil mi sgaitht' od' ghràs,
'S a leithid so do shonas buan
aig m' anam shuas gu bràth?
- 15 O gradhaichibh ur Dia, a naoimh,
oir tha e caomh d' a shluagh,
Is bheir e sonas doibh nach gann
tra bhios na h aingidh truagh.
- 16 Biodh agaibh mata misneach mhaith,
is deanaibh uile riar;
Oir sona bidh gu brath an tì
tha toirt a chàirdh do Dhia.

CIA àghor gach aon neach a fhuair
fuasgladh o chionta trom!

Fhuair maitheanas 'na uile bheud,
's a choguis réidh 'na chom!

2 Cia sona 'n tì nach agair Dia
arson aon lochd ni 's mò;

Tha nis toirt geill gu treibhdhireach,
's a chrìdh as eugais gò!

3 Mu 'n d' aidich mi mo chionta fein
le bròn, a Dhe, 'nad là'ir,
Mo chridhe bha fo iarguin ghoirt,
m' osnaigh dol suas gun tàmh.

4 Mo choguis bha fo ghoith 's fo chràdh;
do lamh luidh orm, a Dhe;
'S mar luibh an t samhraidh ann an tart,
shearg m' anam as gu leir.

5 Dh' aidich mi 'n sin mo pheacai' dhuit,
is chuir mi riutha cùl;
A' gabhail rùin gu treibhdhireach
gu geillinn duit as ùr.

6 Air ball thug thusa maitheanas,
an saibhireachd do ghràis;
Is ann ad throcair shaor thu mi
o'n daors' an robh mi 'n sàs.

7 Mar so, ma ni iad aithreachas,
'san àm 'sam faighear thu,
Gheibh gach aon neach saor-mhaitheanas,
a dh' iarras e gu dlù.

8 Is nearachd iadsan a gheibh so,
oir bidh an anam beo,
Ge d' iadh mu 'n cuairt doibh iomad dragh,
mar thuilteach uisge mhoir.

- 9 O Dhia! is tu mo dhèidin fein,
o thrioblaid gleidh mi saor,
Is lion mo chrìdh le gairdeachas
'nad shlainte ghrasmhor chaomh.
10. Seol mi 'nad reachd is teagaisg mi,
is siubhlam ann le tlachd,
Chan ann mar ainmhidh doirbh nach geill
gun bhi fo shréin 's fo smachd.
- 11 Airsan a bhunaicheas 'na lochd
thig olc air olc gu dian;
Ach aoibhneas bithidh aig gach neach
a philleas ris an Triath.
- 12 O fhireana! bibh ait an' Dia,
is deanaibh luaghair mhòr;
Oir Dia do 'u dream tha treibh-dhireach
bheir aoibhneas agus gloir.

S A L M XXXIII.

- A** NAOIMH, bidh aoibhneach ann an Dia,
oir do na naoimh is dual,
Le cridhe taingeil togarach,
bhà toirt air ainmsan luadh.
- 2 Seinnibh do Dhia le gairdeachas,
dhà seinnibh oran nuadh;
Tha fhacal fìor, tha oibre mor,
's ionchuidh a ghloir a luadh.
- 3 Do cheartas is do ionracas
tha Dia ag tabhairt gràidh;
An Dia tha taisbeanadh a ghloir
an cònuidh anns gach àit.

- 4 Na neamha shuas, 's am feachd air fad,
dhealbh e le guth a bheil,
-Is anns a' chuan, mar mhor thigh-stòir,
na tuite thaisg gu leir.
- 5 Thugadh an talamh, 's na bheil ann,
urram do Dhia nan dùl,
An saoghal, 's a luchd-aiteachaidh,
thugadh gu brath dha cliu.
- 6 Labhair e 'm facal, 's rinneadh iad,
sheas iad gu daingean buan.
Co e mata 'na aghaidhsan
gu dàn a sheasas suas?
- 7 Cia aingidh amaideach an sluagh
tha cur an aghaidh Dhia?
Co 'n aghaidh 'n Uile-chumhachdaich
a sheasas, no sheas riamh?
- 8 An ni is aill leis, thig gu crìch,
a dh' aindeoin innleachd dhaoin';
Gu neo-ni cuiridh e gu grad
an comhairlean ro-fhaoin.
- 9 'S beannuicht an sluagh gam bheil mar Dhia
Iehobhah Triath nam feart:
'S beannuicht an sluagh a thagh dha fein
an Dia tha treun an neart!
- 10 Na h uile dhaoin' air thalamh ta
chi Dia o àros shuas;
'S e rinn an crìdh, 's ann dà is léir
gach uile bheud is smuain.
- 11 A shuilean tha, le faire ghèur,
a' faicinn feum a shluaigh;

- 'S a' mheud 'sa bheir dha geill is gràdh
gheibh slainte chinteach uaith.
- 12 Cha tearnar sluagh le 'n cumhachd fein,
's faoin sin air meud am feachd;
'S e Dia amhàin, 'na ghràs, bheir dìon
do'n dream a nì a reachd.
- 13 An anam bheir e saor o'n bhàs
an' làithibh gainne 's gort:
Ar n anmainne, O Dhia, ar sgia!
gach cian tha feitheamh ort.
- 14 Mar sin, ar crìdh nì gairdeachas
'san t slainte dheonuich thù,
Is cuiridh sinn 'na t ainm ro-naomh
ar muinighin gu dlù.
- 15 O'n tha ar dochas ann a t ainm,
ar n anma bithidh ait;
Mar tha ar n earbsa ann ad ghràs,
O sàbhail sinn gu pailt!

S A L M XXXIV.

- C**LIUDHAICHIDH mise Dia gach uair;
a luadh bidh ann am bheul;
Ardaichidh m' anam m' Athair caomh:
A naoimh, bibh ait gu leir!
- 2 O molaibh leamsa Dia nam feart,
molamaid e le cheil';
Dh' iarr mise Dia, chual e, is bhuin
mi as gach gàbha geur.
- 3 Do mheud 's a ghlaodh 'nan airc ri Dia,
dhoibh thug e tearna luath;

- Tra ghlaodh am bochd 'na àmhgharaibh,
chuir Esan slainte nuas.
- 4 Tha aingil De ag cuartachadh
a shluaigh air gach aon taobh,
Gu 'n dìon o aimhleas agus olc,
's gu 'n toirt o dhosgaich saor.
- 5 O faicibh agus fiosraichibh
gur maith do rìreadh Dia:
Is sona 'n tì d'an dochas e,
's an cònuidh nì a riar
- 6 Fìor eagal De biodh oirbh, a naoimh,
oir uireasbhui' no dì
Cha bhi air neach d' an eagal e,
's a ghluaiseas leis gu sìor.
- 7 Bidh easbhuidh air na leomhnaibh òg,
's an lòn air uairibh gann;
Ach nì air bith, bhios chum an leas,
cha cheil Dia air a chlainn.
- 8 Thigibh, a chlainn, 's do m' theagasg-sa
nis thugaibh aire gheur,
Ma 's àill leibh eolas air ur leas,
's gur miaun leibh eagal De.
- 9 O thusa leis an àill bhi beo
an àgh is gloir gun chrìoch,
Coimhid do bheul o labhairt uile
is gléidh o lochd do chrìdh.
- 10 Seachainn gach olc le faicill ghéir
's bì deanamh maith gun tàmh;
Iatr sìochaint, is lean r'ì gu dlù,
is fiu i air do ghràdh.

- 11 Tha suile Dhe air naoimh gach uair,
eisdidh a chluas ri 'n glaodh;
Ach gearraidh e na h aingidh sìos:
so crìoch an slighe bhaoth.
- 12 Bheir Dhia làn-shaora do na naoimh
tra nì iad gearan ris;
Oir tha a chogha dlù dhoibh sin
gam bheil an spiorad brist.
- 13 O dhragh is inleachd dhroch-dhaoine
bheir Dia do 'n fhìrean diou;
Is anam gleidhidh esan slàn
's na h uile càs am bi.
- 14 A chnàmhan coimhdear uile leis
cha bhrìstear dhiubh a h aon;
'S ge d' robh e 'n iomad gàbha mor,
bhuir Dia fadheoidh e saor.
- 15 Sgriosaidh an aingeachd fein luchd-uile,
a thug do 'n fhìrean fuath;
Ach do na gheill 'sa dh'earb a Dia
gach cian bidh shlainte buan.

S A L M XXXV.

DION mi om' naimhbibh, O mo Dhia!
do sgia sgaoil os mo chionn;
Seas leam, 's ri m' anam abair fein,
“ Is mi do thearmunn ann.”

2 'N sin fògrar m' uile naimhde uam,
gu luath, mar mholl le gaoith;
Oir aingeal De dian-ruaigidh iad
le fuathas air gach taobh.

- 3 Ach m' anamsa bidh ait an Dia;
's e Dia mo shlainte bhuan;
Mo cheatfaidh uile risan their,
" Co choimeas riut is dual!"
- 4 Do 'n anam bhochd air bheagan treoir
bheir esan coghna treun,
'S an aghaidh naimhde miorunach
bheir e dha dion 'na fheum.
- 5 Bhuin aingidh rium gu h eucorach,
le olc an éiric maith;
Ach mise, nuair a bha iad tinn,
ri bròn mo bheatha chaith.
- 6 Mar neach a' caoi' a bhràthar chaoimh,
bha m'anam claidhte trom:
Is tora m' urnaigh phill air ais,
le beannacha, gu m' chom.
- 7 O aisinleachd mo naimhde, Dhe,
do m' anam fein thoir dion;
Is ann an cothional do shluaigh
bheir mi dhuit luadh gu sior.
- 8 Do naoimh o thoil an naimhde gleidh,
is thoir dhoibh tearmun treun;
Gleidh mise, Dhia, an' ionracas,
is dean mi naomh dhuit fein.
- 9 Gach peaca 's buaire ciosnaicheadh
do chumhachd is do ghràs;
Is ann an slighe t aitheantan
O coimhid mi gu bràth!
- 10 Thugadh do naoimh, le 'n toigh do reachd,
mor-mhola dhuit gach uair:

Mi fein bheir mola dhuit gu sior,
is nì mi t ainm a luadh.

S A L M XXXVI.

- T**HA easantas an droch-dhuine
toirt fios domh ann am chliabh,
Fior eagal De, am beachd a shùl
nach 'eil, is nach robh riabh.
- 2 Tha ghiulan olc a' foillseacha'
nach 'eil a chuimhn' air Dia,
Tha chainnt 's a choluar gu leir
a' tabhairt beum do 'n Triath.
- 3 Cia dall na h aingidh do nach léir
fearg Dhe tha air an tóir,
'S am breitheanas a thig amach
reir bagra teann a bheoil?
- 4 Do cheartas bidh gun chaochla, Dhe,
ge d' leagh na sleibhtean as;
Tha e do-sgrùdaidh mar an cuan,
's do 'n daoibh cha dual dol as.
- 5 Is mor do threcair mar an ceudn';
tha 'n cruinne-cé dh'i làn;
Ruigidh i fad oscionn nan speur,
thar talamh 's neamh gu bràth.
- 6 Do fhreasdal do gach dùil tha caomh;
oir tha do mhaitheas mòr:
Air duine 's ainmhidh nì thu, Dhe,
deagh choimhead agus fòir.
- 7 Tha t fhirinn bunaiteach gu bràth,
is tha do ghràs ro-phailt;

- Fan aobhar sin fo sgàil do sgé,
bidh sinne, Dhe, ro-ait.
- 8 Do lòn do theach, tha saibhir pailt,
ar n aima gheibh an sàth;
Do shruthaibh slainte òlaidh sinn,
's ar sòlas bithidh làn.
- 9 Tobar na beatha, 's àgh nach traoigh,
tha teachd od' ghaolsa nuas;
Is solus ait a' teachd od' ghnùis,
a ni an t iul duinn suas.
- 10 Dhoibhsan tha eolach ort, a Dhe,
O deonuich fein do ghràs;
Is dhoibhsan tha na'n cridhe ceart
taisbein do chaoimhneas gràidh.
- 11 O m' pheacai', Dhia, dean mise dhion,
is cuir iad sìos fo d' smachd;
Na leig do m' anam air aon dòigh
gu gabh do dhò-bheairt tlachd.

S A L M XXXVII.

- O** M' ANAM na biodh farmad ort
ri soirbheacha nan daoibh;
Oir sealan beag is theid doibh as,
's chan fhaic thu iad a choidh'.
- 2 Seargaidh an àilleachd is iad fein;
mar fheur a ghearrar sìos;
Crionaidh a bhlàth le teas na grein'
is thig air aoibhneas crìoch.
- 3 Cuirsa do dhochas ann an Dia,
is biodh do mhiann air maith;

Mar sin gach ni bhios chum do leas
chan eagal duit nach faigh.

4 Gabh tlachd an Dia, is bheir e dhuit
na 's aill leat fhaotainn uaith;
Earb ris do shlighe 's treoruichidh
a ghras gu gloir thu suas.

5 Foilsichidh e do neòchionta,
's cuiridh do chòir an ceill,
Amhluidh mar sholus deagrach glan,
's gun smal bhi air a' ghréin.

6 Feithsa ri Dia le faighid bhuan,
a' gluasad maille ris;
Gun fharmad ris an droch-dhuine
tra theid a ghnòthach leis.

7 Oir sgriosaidh Dia na droch-dhaoine,
ge socair iad an tràs:
Ach do na naoimh bheir e fadheoidh
fois agus gloir gu bràth.

8 Oir feithsa fathasd tamul beag,
's an droch-dhuin cha bhi ann;
'S na àite, mu bheir thu fanear,
cha bhi e fein no chlann.

9 Ach mealaidh daoine maith an tìr,
le sìth is sonas buan,
Tra dhiolas Dia ri daoine dao
grad luigheachd mar is dual.

10 'S fearr beagan aig an duine chòir
na saibhreas mòr nan dao;
Beannuichidh Dia na bheir e dhà,
's a ghràs bidh aige choidh,'

- 11 Na h aingidh theid mar dheataich as,
is caithidh tein' am maoin;
Ach mairidh cuid an fhirein chòir
a ghradhaich trocair chaoin.
- 12 'S e beannachadh an Tighearna
ni saibhreas pailt is buan;
Ach 's diombuan cuid an duine sin
a mhallachdsan a fhuair.
- 13 Tha Dia ag stiura' ceumanna
an duine naomh gach uair,
'S a' gabhail tlachd do 'n t slighe sin
's an imich e gu buan.
- 14 Ge d' eirich dhà gu tuislich e,
chan fhàgar uil' e shios;
Oir ni an Tighearna le làimh
a chur an aird aris.
- 15 O làithibh m' òige gu ruig m' aois,
an naomh chan fhacas riabh,
No fòs a shliochd, an' gabha cruaidh,
gun fhuasgla deas o Dhia.
- 16 Bheir Dhia do 'n duine throcaireach
dea'-chòghna ri uair fheum;
Is cumaidh e r'a ghineil bàigh,
le ghairdein neartmhor treun.
- 17 Cuir cùl' ri olc is dean am maith,
is gabh ri sonas buan;
Oir sgriosar aingidh; ach ri naoimh
tha Dia ro-chaomh gach uair.
- 18 An duine naomha coimhididh,
le chridhe is le bheul,

Uil' aitheantan an Tighearna;
 's a bheatha bidh d' an réir.

- 19 Fan aobhar sin an Tighearna
 cha tréig an naomh 'na chàs,
 'S cha dìt e ann am breitheanas
 aon neach a thug dha gràdh.
- 20 Ri Dia mata gu faighidneach
 feith thusa mar is còir;
 Is gheibh thu, ge d' theid aingidh sgrios,
 mor-bheannacha fadheoidh.
- 21 An duine malluicht chunnaic mi
 an' neart 's an' inbhemhoir,
 Ga sgaoile' fein amach gach taobh,
 mar chraoibh gu dosrach ùr.
- 22 Ach shiubhail e, 's cha robh e ann,
 dh' iarr is cha d' fhuaras e.
 Ach feuch! is sìth do ghnà is crìoch
 do 'n duine dhèreach réidh.
- 23 Ge d' sgriosar droch-dhaoine gu bràth,
 gun aird doibh air dol as,
 Bheir Dia d'a mhuintir slainte bhuan
 is fuasglà 'n àm an airc.
- 24 Ni Dia an saoradh o gach olc,
 's cha letar ind le nàmh;
 O 'n uile chunthart nì e 'n dion,
 nis is aris gu bràth.

NA smachduich mi le feirg, a Dhe,
 do shaighde gear buin uam;

Oir chan eil fallaineachd am fheoil,
's mi air mo leon gu truagh.

2 Mo chrìdh tha air a chràdh gu goirt
arson mo lochda trom;

'S mo choguis air a claoi' gu geur,
làn éislein ann am chom.

3 Tog dhìom, a Dhe, do smachdachadh,
is m' anam air a leòn;

O m' pheacai', tha na'n uallach orm,
thoir fuasgla dhomh is fòir.

4 Agads' tha fios air miaun mo chrìdh,
do shùile chi mo dheoir;

'S an acain theid o m' chridhe suas
cluinnidh do chluas gu fòil.

5 Mo chairdean uile 's luchd mo ghacai'
tha seasamh fada uam;

Ach O! bi thusa maille rium,
's cha bhì mi fada truagh.

6 Fo'n eucoir a rinn orm mo nàimh
bha mise sàmhach ciuin;

Oir as do ghràs tha m' earbsa, Dhe,
's tu fein am bheil mo dhùil.

7 O gleidh mo chas o shleamhnachadh,
is treoruich mi le d' làimh;

Mu 'n dean na h aingidh tharum uail,
's mu 'm buailear mi le m' nàimh.

8 Sior-aidicheam mo pheacai' dhuit,
le tuireadh is le bròn;

Ge d' dhean mo naimhde tailceas orm,
arson mo spéis do 'n chòir.

- 9 O Dhia, mo Dhia! na treigsa mí;
 's tu fein mo shlainte bhuan:
 Bi dlù do m' anam, 's tearuinn mí;
 's am dì' fheuchainn cum mi suas.

S A L M XXXIX.

- T**HUBHAIRT mi fein gu coimhidinn,
 le curam maith, mo bheul;
 'S mo theanga, 'm fianuis dhroch-dhaoine,
 gu gleidhinn mar le sréin.
- 2 Cha b' aill leam oibheum thoirt do neach,
 no peacacha' le m' bheul;
 'S na 'n labhrainn maith, cha deanadh iad
 ach sgeula faoin do m' eud.
- 3 Gidheadh, mar theine 'n taobh astigh,
 rinn m' eud gu goirt mo chràdh,
 M' inntin mu dheirè leig mi mach,
 is labhair mi, ag ràdh:
- 4 Cuidich, a Dhe, leam smuainteacha
 cia gearr mo chuairt 's mo ré,
 A chum gu tugainn aire mhaith
 mar chaitheas mi mo réis.
- 5 Tomhas mo làith is neoni e
 air fhad as gam bi m' aois;
 Tha bheatha so 'na diomhanas;
 chan 'eil ann ni co faoin.
- 6 Mar neul air sgia na doinn chruaidh,
 mar fhaileas luath air raon,
 Tha gineil dhaoine dol gu luath
 do 'n uaigh, 's chan fhan diu aon.

- 7 Nach amaideach mata ar saoir
 mu 'n t saoghal so, 's m'a mhaoin,
 Ga thional, is gun fhios c' arson,
 's ar gnothach ris co faoin?
- 8 Do nithibh suarrach, amhuil so,
 na toir, O m' anam, spéis:
 Oir m' ionnas is mo mhaoin gu bràth
 is tusa mhàin, a Dhe!
- 9 O Dhia mo bheatha! seall anuas,
 is fuasgail orm gun dàil;
 O m' uile lochdaibh thoir mi saor,
 mu 'n aom mi sios fo 'n bhàs.
- 10 Tha àmhghar agus anshocair,
 a Dhe, ag teachid od' làimh,
 'S bidh mise balbh fo d' smachdachadh,
 air meud mo ghoith 's mo chràidh.
- 11 Gidheadh mo ghuidhe bi mi riut;
 O! buin do bhuille uam:
 Ma chronuicheas tu lochd aon neach,
 grad-sheargaidh as a shnuadh.
- 12 Is coigreach air an talamh mi,
 mar m' aithriche gu léir:
 O! éisd, a Dhia, ri m' achuine,
 's bi fabharach am fheum.
- 13 Thaobh meud do throcair coigil mi,
 ma's toileach leat, a Dhe!
 Is thoir dhomh neart mu'n siubhail mi,
 gu bithinn riutsa réidh.

DH' fheith mise ris an Tighearna
le faighid mar is còir:

Dh' eisd e mo ghuth gu tràcaireach
is dheonuich e dhomh fòir.

2 Shaor Esan mi o 'n airc 'san robh,
is thog e suas mo cheann;
An t slighe sheol e gu dol as,
is thug e neart do 'n fhann.

3 Laoidh mholaidh chuir e ann am bheul,
a chur an ceill a chlin:
A naoimh ni annsan gairdeachas,
oir tha a shlainte dhù.

4 Chi moran gu bheil Dia nan gràs
a' cumail bàigh r'a naoimh;
Is bheir iad urram dha is géill,
riu fein gu biodh e caomh.

5 O! 's beannuicht esan aig am bheil
a dhòchas ann an Dia;
'S a tha le dicheall treibhdhireach
a' deanamh uile riar!

6 O Dhia, cia saibhir iongantach
do ghradh do 'n chinne-daoin'!
Air meud a ghraidh a thaisbein thu
cha ruig am feasd ar smaoin.

7 Na trocairean a nochd thu dhuinn,
co 's urra chur an ceill?
An aireamh rachadh thar mo neart,
thaobh lionmhoireachd is meud.

8 An' iobairt no an' tabhartas,
cha robh do thlachd, 'a Dhe;

Do iobairt-lochd, no iobairt loisgt'
cha d' thug thu gnè do spéis.

9 Thuir uime sin an Slan' ear caomh,
“ Tha mise, Dhe, a' teachd,

Do thoil gu deanainn, mar tha sgriobht';
o iomadh linn, ad' reachd.

10 Dheasaich thu corp dhomh, 's dh' fhogail thu
mo chluas a dh' eisdeachd riut;
Le m' uile chridhe bheir mi, Dhe,
làn-gheill is umhlachd dhuit.

11 Do thoil a dheana' 's e mo mhiann,
O Dhia, ta d' Dhia dhomh fein;
Do reachd tha ann am chridhe 'stigh,
is t fhacal ann am bheul.

12 Cuiridh mi 'n céill do iomadh slòigh
do throcair is do ghràs;
Teagaisgidh mi dhoibh t fhireantachd,
's an t slighe fhior gu slàint.

13 Tfhirinnro-naomh 's do chaoimhneasgràidh
cuiridh mi ghna an ceill:
O nochd do chaoimhneas is do ghràdh,
a Dhia nan gras, dhomh fein!

14 Oir uile gun àireamh umam dh' iadh;
mo phianta tha ro-gheur;
Tha m' uallach trom gam' lùba sìos,
is geilt mo chrìdh da réir.

15 O! saor mi, Dhia, ma 's toileach leat,
's do chofhurtachd biodh dlù:
Air m' uile dhòrainn thoir dhomh buaidh,
's mo luadh bidh air do chliu.

- 16 Iadsan a tha ri dimeas orm
 gu siorruith bithidh truagh;
 Is iadsan tha na 'n naimhde dhomh
 gheibh aimhleas mar an duais.
- 17 Ach iadsan leis an teigh do shlaint
 mealaidh do ghradh gu sior:
 Annad chuir mise m' uile dhòigh;
 O fòir is cuidich mi!"

S A L M XLI.

- I**S beannuicht esan a ni iochd
 air daoine bochd 'nam feum:
 'Na thrioblaid is 'na airc ni Dia
 trocair gu fial air fein.
- 2 Cumaidh Iehobhah risan bàigh
 an' làithibh gainne 's gort;
 'S ge d' robh 'san t saoghal dragh is eug
 's eatrom a chuid do 'n olc.
- 3 Air leabaidh thinneis iarganaich
 bheir Dia dha fois is fòir;
 'S na dheigh sin bidh aig anam àgh
 le Dia gu h ard an' glòir.
- 4 O Athair chaoimh! dean ormsa iochd,
 ge tric a pheacaich mì:
- Do m' anam truagh bì trocaireach,
 is deonach slaint is sìth.
- 5 Dean thus', o m' naimhdibh miorunach,
 m' anam a dhion gu luath;
 'S o charaid cealgach a ghabh fà
 gu shàil a thogail suas.

6 Dean trocair orm, a Dhia nan gràs,
 is tog an aird mi rìs;
 Na faigheadh nàmhaid tharum buaidh,
 's na fàg 'san uaigh mi shios.

O stiur mi 'n slìgh' na fireantachd
 gu crìch mo bheatha bhos;

Is ann ad' lathair fein fadheoidh
 gu sìorruith deonuich fois.

An sin, feadh linn nan linn gu brath,
 molam do ghràs gu sior,

Maille ri slòigh nan neamh gu leir:
 Amen! gu b' amhluidh bhios!

S A L M XLII.

MAR chiocras feidh, an teas na ruaig,
 air sruthan fuar do'n uisg,

Tha m' anam ortsa 'n geall, a Dhe;
 m' iot agus m' fheum, O caisg!

M' anam tha ploscartaich gu dian,
 ga d' iarruidh fein do ghnà;

O c'uin a dhealras orm do ghnùis,
 's a thig mi dlù gu d' là'ir!

Mo dheoir tha ruith asios gun tàmh,
 gach o'ch is là gun fhois,

'S mo nàmh gam bhuaire', rium ag ràdh,
 "Ca bheil do Dhia anis?"

Tha m' anam uile làn do bhròn;
 chan ionan nòs domh 'n tràs

'S an uair a chaidh mi aoibhneach suas
 le d' shluagh a chum do là'ir.

- 5 An sin, le cridhe fonnar ait,
 bu taitneach leam do chliu;
 Air laithibh naomh, 'sa chothional
 do mhola' b'e mo rùn.
- 6 O m'anam! com' am bheil ort bròn?
 do dhochas cuir an' Dia:
 Oir dhasan bheir mi fathasd gloir,
 nì air am mor mo mhiaun.
- 7 Mar choigreach ann an duthaich chéin,
 tha mise, Dhe, fad' uait;
 Is trioblaidean, mar thuilte dian,
 ag iadhadh orm mu'n cuairt.
- 8 Ach Dia, tra eigheam ris gach là,
 nochdaidh a ghràs gu caomh;
 Is seinnidh mi dha ceol gun tàmh,
 a dh' eisd, na ghràs, mo ghlaodh.
- 9 O Dhia, mo charraig! dean mo dhion;
 's mì-mhisneash f'ògair uam;
 Fo m' uile dh'fheuchainn cum ini suas,
 is fuasgail m' anam truagh.
- 10 O m' anam! com' am bheil ort bròn?
 do dhochas cuir an' Dia:
 Oir dealraidh fathasd orm a ghnùis,
 's bheir mi dha cliu gach ial.

S A L M XLIII.

- O** SEAS, a Thighearn', air mo chrann,
 's tagair gu teann mo chuis;
 O nàmh 's o bhuaire dean mo dhion:
 gu sior m' fhear-saoruidh 's tu.

- 2 Le d' sholus, O! dean domh an t iul;
le t fhirinn stiur mo cheum,
Gu m' threoracha gu riogh'chd na gloir,
'sam bheil do chònuì' fein.
- 3 An sin, air feadh gach uile linn,
bheir mi gu binne duit ceol,
Le aoibhneas agus aighear ard,
a' mealtuin àigh is gloir.
- 4 O m' anam! com' an tuit thu sìos,
fo mhì-mhisnich 's fo bhròn;
Is com' am bheil thu, ann am chom,
fo iarguin throm 's fo leon?
- 5 Cuir dochas ann an Dia gu bràth,
oir 's e mo shlainte bhuan;
Is dlìgheach dhasan cliu is gràdh
gu bràth o uile shluagh.

S A L M XLIV.

- O'R sinnsiribh fhuair sinne sgeul,
a Dhe, air meud do ghràs,
Is air na h oibribh miorbhuileach
a chuir thu 'n gnìomh na'n là.
- 2 Chan ann le neart an gairdein fein
a thearnadh iad o 'n namh,
Ach 's tusa, Dhe, a rinn an dìon;
oir 's tu is Rìgh gu bràth.
- 3 Mar thearuinn thu ar sinnseara,
dean sinne dhion anis;
Oir tha ar dochas as do ghràs;
's ar dùil gu brath bidh ris.

- 4 Na tilg ad' shealla sinn, a Dhe,
na faluich t eudann uainn,
S' na leig le 'r naimhdibh miorunach
gu sior ar sgaradh uait.
- 5 Na leig mar threud gu fuadaichear:
do shluagh tha 'g earbsa riut;
Fo mhasla 's dioghaltas an nàimh
na leig gu bràth gu tuit.
- 6 Na leig dhuinn fulang air do sgà,
na leig le nàimh ar sgrios;
Mar chaoirich arson casgaraidh
na biodh mid air ar meas.
- 7 Mar sin, gach là ni sinn a' t ainm
mor-aoibhneas agus uail:
'S do throcair fòs air feadh gach linn
ard-mholaidh sinn gu buan.
- 8 Ach aon ni gan tig oirn, a Dhe,
cha tréig sinn thusa choidh';
Air dearmad cha leig t aitheanta,
ge d' chaithear sinn le daoibh.
- 9 Ar crìdh cha socrnich sinn gu bràth
air ni ach gràsa Dhia;
Oir dhuitsa 's léir gach ni 'sa chrìdh;
's tu ch'ar n uile mhiann.
- 10 O! faic ar n àmhghar 's gabh dhinn truagh
na buail sinn mar a thoill,
'S na leig gu claon sinn tuill' o d' reachd
le seachran no le foill.
- 11 O! com am faluich thu do ghnùis,
's ar n anma lùbta sios?

Eirich, is fuasgail oirn gun dàil,
oir 's tu ar slainte shior.

S A L M XLV.

DRTSA, mo Shlàn'ear is mo Rìgh!
tha m' uile chrìdh an geall;
Air t ainm is air do ghloir niom luadh,
ni 's luaith' na sgrìobhas peann.
Is maisich' thu na clann nan daoìn',
tha t fhacal caomh gu brath;
Tha beannachd saibhir teachd o d' bheul;
co thuigeas meud do ghràidh!
O Thus' tha uile-chumhachdach!
do chlaidhe' deasuich ort,
Is dean thu fein a chòdacha'
le moralachd do neart.
Le firinn, còir, is macantachd,
marcuich an cinseal buaidh:
Do naimhde strìochdai' sìos ad là'ir,
ach sàbhailear do shluagh.
Seadh, caithidh tu le d' shaighdibh geur
an dream nach geill do d' reachd;
Ach iadsan a bheir geill is gràdh
bidh àghor' air gach achd.
Do rioghachd fein is rioghachd i
tha sìorruith buan gu beachd,
Is mairidh t uachdranachd gu bràth,
air feadh gach àil ri teachd.
Is toigh leat ionracas is còir,
do throcair thug thu gradh;

Annad tha gràs is fearta Dhe
gu léir a' gabhail tàinbh.

8 Mar bholtrach luibhean cùbhrail' tùis
ag lionadh lùchairt mhòir,
Bheir na mor-ghrasan a thig uait,
aoibhneas do d' shluagh is glòir.

9 Rogha nan slògh do t ionsuidh thig,
bidh t Eaglais mar òigh ghrinn,
Le culaidh ghloirmhor sgeadaichte
's le òr is glaine loinn.

10 Thoir eisdeachd, Oigh, do reachd do Thriath,
is dean a riar do ghnà;
Leig beusan olc an t saoghail diot,
is lean ri d' Rìgh gu brath.

11 Thoir urram dhà is gràdh gach uair,
oir 's dual so do 'n Ard-rìgh;
Mar sin bheir E-san duit sa spéis,
is gheibh thu aoibhneas sior.

12 Mar sin bheir slòigh an t saoghail so
mor-urram 's gaol duit fein;
Is mealaidh iad leat àgh fadheoidh
an' àros gloirmhoir nèimh.

13 O! cuin a thig an aimsir àigh,
's am faigh sinn slainte shuas;
'S an àit am meal sinn Dia gu leir,
le aoibhneas ard is buan!

S A L M XLVI.

AR neart 's ar dìdein 's tusa, Dhe,
ri airc ar tearmun deas:

- Mar sin chan eagal leinn, ge d' theich,
le geilt, an talamh as.
- 2 Ge d' thilgte sleibhte bun oscionn,
am builsgein tuinn a' chuain,
Ge d' chrìochnaicheadh gach beinn o bonn,
's an talamh trom ge d' luaisg.
- 3 Tha cathair ann nach gluais gu bràth,
fior àite-tàimh ar Dia,
Cathair 'sam bi a mhuintir leis,
gun easbhuidh feadh gach ial.
- 4 Tha amhann làn do shòlasaibh
a' teachd o chònuidh Dhe,
Is ni i ait na h uile naomh,
ge d' chaochail talamh 's neamh.
- 5 Boile ge d' ghabh na h uile shlòigh,
cha chuir iad oirne fiamh;
Oir ni ar cridhe gairdeachas
am facal grasmhor Dhia.
- 6 Tha 'n Tighearna Iehobhal leinn,
's chan eagal duinn gu bràth;
Oir ni a ghuth ar n anam ait,
ge d' bheir e smachd air càch.
- 7 Faicibh na nithe iongantach
rinn Dia arson a shluaigh,
Is mar a sgrios e 'n aitim sin
na 'n aghaidh dh' eirich suas.
- 8 An cogadh, thiondaidh e gu sìth,
is thilg e sìos gach nàmh;
Shaor e a shluagh o 'n inleachdaibh,
is mhill e 'n acuinn bhàis.

- 9 “ Tuigibh (thuir e) gur mise Dia,
 ’s gur e mo riar bhios deant’,
 Gu cathuich mi as leth mo shluaigh,
 a bhios o fhuathas seunt’.”
- 10 Tha ’n Tighearna lehobhah leinn,
 ’s cha ’n eagal duinn gu bràth;
 Oir ni a ghuth ar n anam ait,
 ge d’ bheir e smachd air càch.

S A L M XLVII.

- S**EINNIBH do Dhia, gach uile shluaigh,
 is togaibh suain gu h ard;
 Oir ’s esan Rìgh an domhain mhoir,
 d’ an dligheach gloir gu bràth.
- 2 Cinnich an domhain thugadh geill
 do Rìgh nan neamh gu luath;
 Oir fhearg ma thuiteas air aon neach,
 an neach sin bithidh truagh.
- 3 Feuch, thug e dhuinne oighreachd mhaith,
 air nach robh againn còir;
 Ar cuibhrionn thug e dhuinn le chlainn;
 da ainm gu robh a’ ghloir.
- 4 Ar Triath, le greadhnachas is buaidh,
 chaidh suas gu ionad fein;
 O molaibh, molaibh e gu h ard,
 oir ’s dual da gràdh is geill.
- 5 Riaghladh an domhain tha nad’ làimh,
 a Rìgh is airde gloir!
 Do mhola cuiridh sinne ’n ceill,
 le cridhe aoibhinn ’s ceol.

- 6 Rìghrean an domhain strìochdai' sìos,
 gu h'iosal ann ad' là'ir;
 'S le gineil Abraham, gach slògh
 do t'ainm bheir glòir gu bràth
- 7 Oir 's e do fhreasdaisa tha dìon
 gach rìoghachd agus sluaigh;
 'S leat fein iad uile; 's tha thu 'd Rìgh
 air cathair shìorruith shuas.

S A L M XLVIII.

- 'S CUBHAIDH do Dhia, oir tha e mor,
 urram is glòir da réir;
 Da ainm is cubhaidh mola sheinn,
 'na theampuil naomha fein.
- 2 'Na theampuil tha e gabhail tàimh,
 's a' tabhairt gràis d'a shluagh:
 Dhuinne cia aoibhinn bhì 'san àit'
 's am faigh sinn slainte uaith'!
- 3 'S iad so na h' àois 'sam bheil Dia
 a' toirt gu fial d' a chlainn
 Còghnaidh is gràis, do reir ainm feum,
 na 'n eiginn is na 'n teinn.
- 4 An naimhde, tra bheir so faear,
 cha tig aon neach dhiubh dlù;
 Le amhluadh teichidh iad 's le nàir'
 o làthair Dhia nan dùl.
- 5 Is tric a shaor thu sinn, a Dhe,
 o'r naimhde dh' eirich ruinn;
 Sinn fein 's ar sinnsir rinn thu dhìon,
 le d' dhilseachd, feadh gach linn.

- 6 Fan aobhar sin, le taingealachd,
air t ainmsa bheir sinn luadh,
Is ann ad theampul bheir sinn duit
ard-urram mar is dual.
- 7 Do phobul fein ni gairdeachas
'san t slainte dheonuich thù;
T Eaglais, a dhion thu o gach òlc,
nochdaidh am feasd do chliu.
- 8 O Dhia, rinn chuige so ar dion,
's nach diobair sinn gu-bràth,
Do chaoimhneas cuiridh sinn an ceill,
's bidh sgeul air, feadh gach àil.

S A L M XLIX.

- E**ISDEADH gach neach air thalamh ta,
ma 's ard no iosal è;
Mo theagasg buinidh do gach neach
a thoirt fanear gu sèimh.
- 2 An laithibh docair agus truaigh
gabhamaid cruadal treun;
Chan fhada bhios luchd-uilc ri claoi';
sgriosar na daoì gu léir.
- 3 An t aingidh uaibhreach ged' tha 'n tràs
ri ràiteachas a' mhaoin,
Cha ghleidh a stòras e o 'n bhàs,
's a bhrathair fein cha saor.
- 4 (Cha saor e anam le chuid òir;
cha clum so beo aon neach;
'S chan fhuasgail idir è o 'n bhàs;
chaidh là nan gràsa seach.)

- 5 Tha glic is gorrach uil' a' falbh,
cha dean an sealbh dhoibh feum;
Siubhlaidh iad as, gun bheag thoirt leo,
's fàgaidh an stòr nan déigh.
- 6 Saoilear leo 'n tràs gu mair am maoin
gun chaochla, fad na'n déigh;
A' tabhairt air am fearann ainm
do reir an ainme fein.
- 7 Ach 's gairid cuairt an droch-dhuine,
ge d' robh e 'n onoir ard;
Mar ainmhidh aig an robh a chuid
's a bheatha so amhàin.
- 8 Air madainn dhlù na h aiseirigh,
cia sona staid gach naoimh!
Gu onoir dùisgear iad anios,
tra dhètear daoine daoi.
- 9 Farmad mata na bitheadh ort
tra chi thu droch-dhuin ard;
Oir 's gairid gus an tuit e sìos
co iosal ris an làr.
- 10 An sin cha toir e aon-ni leis
do 'n stòr a bh' aige bhos;
Cha lean ris inbhe anns an uaigh,
is uaisle cha toir fois.
- 11 'Na shuilibh fein ge d' bha e glic,
's ge d' chual e tric o chàch
Gur maith a rinn e, 's gu bu cheart
bhi toirt do 'n t saoghal gràidh:
- 12 Anam gidheadh ma dhearmaid e,
co ghabhas farmad ris?

Mar ainmhidh, fhuair an corp a shàth,
ach c' àit am bheil e nis?

S A L M L.

- N**A chathair gloirmhor suidhidh Dia,
's o'n ear gu'n iar na slòigh
Cluinnidh a ghuth, is thig 'na là'ir
ma's marbh ata 'd, no beo.
- 2 An là nach creideadh droch-dhaoine,
nis nochdai' Dia d' an sùil;
'S le teine mìlteach doinionnach
an domhan theid 'na smùr.
- 3 Air iartas bheir na h aingil naomh
deamhain is daoine cruinn,
A dh' fhaotainn breitheanais neo-chlaon,
gun chaochla feadh gach linn.
- 4 An sin chi slòigh an domhain n'hoir
gu bheil Iehobhah ceart;
'S gu diol e ris gach neach do reir
a dheà'-bheus no dhroch-bheart.
- 5 " 'N so tionailibh (their e) air tùs,
mo nacimh rinn cumhnant rium;
'S tra dh'earb iad as an iobairt mhoir,
a ghluais an' cònuidh leam."
- 6 Ach meud 's a mheas gu b' iad a shluagh,
gidheadh a ghluais gu h olc,
Cha dean aon iobairt doibhsan feum;
diolar riu réir an lochd.
- 7 'S fuath leis an aidmheil is an gnìomh,
mur bi an càidh d'a réir:

- Do chràbha saoi bh, gun ghiulan maith,
cha ghabh e tlachd no spéis.
- 8 An oibre cha dean dàsan feum,
's cha dean iad feum dhoibh fein,
Mur bi an cridhe treibhdhireach,
's d'a reachd mur toir iad géill.
- 9 'Ur gealla coilionaibh do Dhia,
's deanaibh a riar do ghnà;
Bibh taingeil agus ùmhlial da,
's ur dùil biodh as a ghràs.
- 10 'N sin feudai' sibh, an là na h airc,
gladhach gun ag ri Dia;
Saoruidh e sibh le chaoimhneas gràidh,
o rinn sibh ghnà a riar.
- 11 Ach Dia their ris an droch-dhuine,
"Carson a luaidh thu m' ainm?
Do m' reachd an uair nach tug thu geill,
an robh aon fheum ad chainnt?"
- 12 Carson a rinn thu co-cheangal,
's a thug thu dhomh do mhòid,
Tra thug thu fuath do m' uile reachd,
's a sheachainn thu mo ròd?
- 13 Slighe nan aingidh roghnaich thu,
is chlaon thu leo na'n lochd;
B' fhear-comuinn thu 'nam beusaibh baoth,
is thug thu gaol do 'n olc.
- 14 Mar so rinn thu, gu dàna, tàir
air gràs is faighid Dhe,
Ag saoil sinn misc bhi gun ghràin
do 'n olc, mar bha thu fein.

- 15 Ach gheibh thu nis làn-dioghaltas
arson do ghnìomha baoth :
Na h uilc a rinn thu, leanaidh riut,
le peanas sìorruith daor.”
- 16 O sibhs’ a thug ur cùl ri Dia,
grad-iarruibh e ’na thrà,
Mu ’n tig an latha eagalach,
’s gun teasairgin o làimh.
- 17 Is sona ’n dream bheir gloir is geill,
’s a bhios ris réidh gun stad ;
Oir nochdai’ Dia dhoibh slàint ’san là
’san sgriosar càch air fad.

S A L M LI.

- D**EAN trocair orm, a Dhia nan gràs!
cum bàigh ri m’ anam truagh;
Réir meud do throcair agus t iochd,
1 glan m’ uile pheacaidh uam.
- 2 Glan mi o m’ chionta réir do ghràis;
deonuich do shlainte shaor:
Dhuit tha mi ’g aideacha mo lochd;
O nochd do throcair chaoin!
- 3 Agads’ tha iochd, ge d’ pheacaich mi,
a t aghaidh gu ro-throm:
Gabh truas dè m’ anam iarguineach,
làn phiantan ann am chom.
- 4 Do shùilsa, Dhe, bha ’g amharc orm,
tra rinn mi olc co dàn;
Is bhiodh tu ceart ge d’ fhuadaicheadh
tu m’ anam uait gu bràth.

- 5 Oir truailte tha mi air gach achd,
le peaca gin is gnìomh;
O'n bhroinn chaidh mì air seacharan,
's am peaca dh' fhàs mi nios.
- 6 Eòlas na firinn thug thu dhomh,
's do reachd am choguis sgrìobh;
Ach mise dhiult do theagasgsa,
's gun leisgeul tha mo chrìdh.
- 7 O! crath orm fuil na h iobairt sin
a nì mo chiont thoirt uam;
'S ge d' tha mi salach, bithidh mi
mar shneachd is gile snuadh.
- 8 O cluinneadh m' anam guth do shìth!
is bidh mo chrìdh ro-ait;
'S a' choguis sin, a chlaoidh do lámha
ni gairdeachas gu pailt.
- 9 Faluich do ghnùis o m' eaceartaibh,
's leig m' eucoir as do bheachd;
Thoir cridhe glan, is spiorad ùr,
a bhitheas ùmh'l do d' reachd.
- 10 Na tilg a'd' shealla mi, 's na buin
do Spiorad naomha uam,
Aoiblineas do shlainte aisig dhomh,
's le d' Spiorad cum mi suas.
- 11 Mar sin gheibh peacaich eile fios,
ma philleas iad 'na thrà,
Gu faigh iad uaitsa maitheanas,
a chionn gur pailt do ghràs.
- 12 O Dhia mo shlainte! guidheafn ort,
maith dhomh mo chionta mor';

Is cuiridh mi an' ceill gu hard
do ghràsa saor 's do ghloir.

- 13 Oibre mo lamh cha tagair mi,
no tabhartas, 'nad là'ir;
Ach cridhe brist, is spiorad leont',
gu dian an' tòir air gràs.
- 14 Bi trocaireach do t uile shluagh;
t Eaglais tog suas gun dàil;
Is aora taitneach agus geill
gheibh thusa, Dhe, 's gach àit.

S A L M LII.

- O** DHUINE, leis am miann an t olc,
's a ni a'd' dhroch-bheairt uail,
Bi cinteach gu dean ceartas De
'na dhéigh so t fhàgail truagh.
- 2 Am beul sin a tha dealbh nam breug,
's an crìdh thug spéis do 'n olc,
Sios gearraidh Dia a' tìr nam beo,
le deamhnaibh anns an t slochd.
- 3 Le eagal, chi na fireana
crioch dheireannach an daoì;
“ Feuch (their iad) crioch an fhir a rinn
as olc 's a' shaibhreas maoidh.”
- 4 O biodh mo chònuidh agam fein
am phàrras Dhe gu bràth!
An sin, a Dhia, bheir mi dhuit cliu,
mar ùr-chrann ola fàs.
- 5 O 'Thus' thug dhomh an dochas so,
thaobh meud do throcair chaoimh,

Feithidh mi riut gu faighidneach.

O bitheadh m' anam naomh!

S A L M LIII.

'N A'N crìdh thuirt iadsan tha gun chiall,
 "Chan 'eil Dia idir ann."

Tha uime sin an giulan olc,
 's an coluadar gach àm.

2 Dh' amhairc an Tighearn nuas o neamh,
 chunnaic e 'n gnè 's am beus;
 Chunnaic e nach robh neach 'nam measg
 a thug do ghliocas èpeis.

3 Chaidh iad gu leir air seachran baoth,
 chlaon iad o eagal De,
 Ag claidh nan naomh, gun toirt fanear
 co neach ni diol da réir.

4 Suaimhneas chan 'eil aig aingidh 'n tràs,
 is cràdh thig orra 'n sin,
 Tra thionsgnas Dia air dioghaltas
 'gam prouna' sios gu mion.

5 O! so mo ghuidhe 's m' achuine,
 gu greasadh Dia an là
 'San dean e cobhair air a shluagh,
 'gan tòirt asuas 'na là'ir!

6 'San là sin saoruidh tusa, Dhe,
 do chlann thug spéis do d'reachd;
 Bheir thu iad chum an dathigh shuas,
 is ni iad luaghair leat.

- R**I m' urnaigh eisd, is sàbhail mi,
 air sgà do ghràis, a Dhe;
 O chunthart peacaidh agus bàis
 gu gràs mhor m' anam gleidh.
- 2 Is treun an Ti ta air mo chrann,
 ged' tha mi fann leam fein:
 Dionaidh e m' anam o gach nàmh,
 le làimh tha uile threun.
- 3 Le cridhe taingeil togarach,
 air t ainnsa togam fonn:
 Oir dhomhsa tha do mhaitheas mor,
 is bheir mi gloir da chionn.
- 4 Shaor thusa mi le d' ghràsa pailt
 o airc is àmhghar geur:
 O'n ghàbha 'san robh m' anam truagh
 thug thu dhomh fuasgla treun.

S A L M L V.

- D**HIA éisd mo ghuidhe, 's thoir fanear
 guth gearanach mo chaidh;
 O naimhdibh m' anama sàbhail mi,
 's o shàrucha nan daoi.
- 2 Oir lion iad mi le goith is cràdh;
 O b' fhearr gu b' urra mi,
 Mar chalmay, itealach' gu luath,
 gu ionad suaimhneach sìth!
- 3 An sin 'san fhàsaich fad o làimh,
 bhiodh agam tàmh is fois
 O m' uile naimhdibh tha an tràs
 'gam shàrucha' gun chlos.

- 4 Tha cuideachd olc, le 'm buaireannaibh,
gam chuartacha gacli taobh;
A la 's a dh' òi'ch tha foirneart 's cealg
a' falbh air feadh an t saòil.
- 5 Eadhon am fear, a mheasadh leam
mar chompanach ro-ghlic,
'S a chaidh leam suas gu teampul De,
rinn eucòir orm gu tric.
- 6 Ach ge nach feudar earbs' a' daoim,
cha chaochail Dia gu bràth;
Gairmidh mi fein gun tàmh air ainm,
moch, anmoch, 's meadhon ià.
- 7 Dh' fhuasgail e m' anam, 's thug e sìth
o'n strì rinn rium mo nàmh;
'S an airc an robh mi theagaisg dhomh
eagal mo Dhia, 's a gbràdh.
- 8 Daoine ge d' bhuin gu fealtach rium,
sior-earbai' mi a' Dia:
Oir meud 's a rinn a chairdeas bun,
cha d' thug e thairis riabh.
- 9 O m' anam! leig do thaic ri Dia,
's o t iarguin gheibh thu fois;
Ach sgriosar droch-dhaoine gu bràth,
's cha toir am bàs doibh clos.
- 10 Is gairid linn an droch-dhuine,
cha mhair e leth a làith;
Asads' a Thighearna ro-threun,
bidh m' earbsa fein gu bràth.

- O** RMSA dean iochd, a Dhia nan gràs,
 na leig le m' nàmh mo chlaoi':
 'S tu fein amhain is Breitheamh ann,
 's tu cheansuicheas an daoi.
- 2 An laithibh m' eagail earbam riut,
 is t fhacal bheir dhomh fòir;
 Co 'n sin a chuireas eagal orm,
 'tra sheasas tu mo chòir.
- 3 Ge d' agair naimhde mi arson
 nan lochd nach d' rinn mi riabh,
 Le fòir ge d' dhean iad ainneart orm,
 mo thearmun is e Dia.
- 4 Is aithne dhuitsa m' fhulangas,
 is chunnaic thu mo dheoir;
 'Nad' chuimhne thaisg thu m' achuine,
 's air m' anam ni thu fòir
- 5 Mo nàmh, tra bhios tu air mo chrann,
 gabhai' gu teann an ruaig;
 Is molai' mise t fhacal fìor,
 ag toirt gu sior ort luaidh.
- 6 Tha m' earbs' a Dia, 's chan eagal leam
 a' bheag a thig am dhàil.
 Do mhòid tha air mo cheann, a Dhe;
 bheir mi dhuit geill gu bràth.
- 7 O thus'! a thug mi saor o 'n bhàs,
 treoruich le d' làimh mo cheum;
 'S le faicill gluaisidh mi 'nad là'ir
 ré fad mo làith fo 'n ghréin.

- O** THUS' am bheil mo dhochas fein,
 a Dhe nan uile ghras!
 Bi trocaireach do m' anam bochd,
 is nochd dha iochd is gradh.
- 2** O dcan mo dhion fo sgàil do sgéi'
 o'n doinn dhéin so teachd:
 Is tearuian m' anam gus an d' theid
 gu leir na h uile so seach.
- 3** Eighidh mi ris an Dia is aird
 ri Dia ta làidir treun;
 Ri Dia a bheir gach ni gu crìch
 mar chi e ormsa feum.
- 4** Cuiridh e coghna nuas o neamh,
 's tearnaidh e m' anam bochd;
 Is saoruidh e mi, trid a ghràis,
 o ghàbhadh is o lochd.
- 5** Is lionar uile is buaireanna
 'gam chuartach' air gach làimh;
 Ach ni mo Dhia gu trocaireach
 mo threorucha le ghràs.
- 6** Bi thus' air t arduchadh, a Dhe,
 le feachd nan neamha shuas,
 Is thugadh slòigh an t saoghail so
 dhuit aora' mar is dual.
- 7** Le cridhe ait's le òran ard,
 molams' an tràs thu, Dhe;
 Mo theanga, glòir mo bhall, grad-dhùisg
 is cuir a chliu an ceill.
- 8** Molams' thu, Dhe, am measg nam beo;
 ri m' bheo sior-mholam thu;

'S an déigh mo bhàis, feadh linn nan linn,
bheir mi gu binn duit cliu.

- 9 Oir lion do throcair talamh 's neamh;
a meud cha tuig aon neach:
Is mairidh t fhirinn ghràs-mhor chaoin,
tra theid an saoghal seach.
- 10 Bi thus' air t arduchadh, a Dhe
le feachd nan neamha shuas;
Is thugadh slòigh an t saoghail s' o
dhuit aora mar is dual.

S A L M LVIII.

- O** SIBHS' thu suidhe' 'm breitheanas,
ur breith biodh dìreach ceart;
Is cuimhnichibh gu seas sibh fein
aig cathair Dhe nam feart.
- 2 Na deanaibh an-cothrom air aon,
's na saoruibh arson duais;
O'r coguis fein na faighibh beum,
's na eisdibh feall le'r cluais.
- 3 Am breitheamh chlaonas leis an fhoill,
's nach cluinn a choguis fein,
Nach éisd a' chòir a' beul an fhann,
's nach rannsuich i gu geur:
- 4 Airsan bheir Dia ceart-bhreitheanas,
ge mor a neart is uail;
'S le shaighdibh geura corranach
a lot ni e gu truagh.
- 5 Chi daoine 'n sin, gu bheil aig Dia
ciat' agus spéis do 'n chòir,

Is, thar na h uile, gur è mhàin
is aon Ard-bhrèithe' mòr.

S A L M L I X.

- D**ION m' anam, O mo Dhia, gach uair
o bhuaireadh is o lochd;
O chomun dhroch-dhaoin' gleidh mi saor;
o'n dream thug gaol do 'n olc.
- 2 Na toir dhoibh so cion-fà air bith
gu mise thoirt 'nan lion;
Is e mo mhiann bhi neo-chiontach,
dean thusa m' fhòir 's mo dhion.
- 3 Mo thruaigh an dream le 'n toigh an t olc!
is mor an cron doibh fein;
Ain aimhleas tuitidh air an ceann
tra ransuichear am beus.
- 4 'N sin tuigidh iad am mearachd mor,
tra thuirt iad " Co d' an leir?
An tabhair Dia ar cainnt fanear?
'na bheachd an e gu gléidh?"
- 5 O smaointibh baoth mar so, a Dhe,
m' anamsa gléidh gu bràth;
A chum, nuair dh' fhògrar aingidh sios,
gu faigheam sìth od' ghràs.
- 6 Na h aingidh fògrar uait gu beachd,
do d' reachd o thug iad fuath;
Aon n each dhiu' sin cha d theid am feasd
asteach do d' chathair shuas.
- 7 Do lòn nan naomh chan fhaigh iad pàirt,
ge d' bhasuich iad le gort;

- Oir anns a' bheatha so an tràs
ghabh iad an sàth do 'n olc.
- 8 Ach mis' air là na h aiseiridh,
tra dhealras madainn nuadh,
An deigh gach àmhghair agus bàis,
gu bràth bheir dhuitsa luadh.
- 9 Dhuitsa mo Dhia, rinn domh an t uil,
's a stiur mi trid do ghràis,
A rinn le d' throcair chaoimh mo dhion,
gu siorruith bheir mi gràdh.

S A L M LX.

- R**INN thus' ar smachdachadh, a Dhe,
a chionn gu d' threig sinn thu;
Ach O dean trocair oirn a nis,
tra tha sinn teachd dhuit dlù!
- 2 Do làmh, a chuir ar neart air dì,
tog dhinn gu grad, a Dhe;
Leighis gach bristeadh tha 'nar measg,
is bi anis ruinn réidh.
- 3 Amhaire, a Dhia, oirn ann ad ghràdh;
ar càil gu buileach threig,
Mar dhaoine, le dibh bhuaireasaich,
a' luasgadh air gach ceum.
- 4 Nach tusa, Dhe, bheir neart do d' shluagh,
is fuasgladh anns gach càs?
Oirne dean fòir an là ar teim.
is cuidich leinn le d' làimh.
- 5 A'd' ghealla naomha ni sin bun;
oir thubhairt thu o chéin,

- Namhaid am feasd nach faigheadh buaidh,
air sluagh bheir dhuitsa geill.
- 6 Mar so, do d' phobul naomh o shean
thug thusa neart 'nam feum,
Is thar na naimhde bha mu 'n euairt,
thug thu dhoibh buaidh gu leir.
- 7 Co e mata bheir dhuinne dion,
ach Rìgh nam feachd amhàin?
A stiuras sinn le chomhairle
's a choimhideas le làimh.
- 8 O tearuinn sinn anis, a Rìgh,
's na diobair sinn 'nar teinn;
Gu 'r coghna sìn do làmh amach,
is anns gach cath bi leinn.
- 9 Dean thus' an là ar trioblaid fòir,
oir 's diomhain còghna dhaoin':
Mar sin ni sinne treubhantas,
is tusa, Dhe, r'ar taobh.

S A L M LXI.

- E**ISD m'urnaigh, Dhia, is aom do chluas
gu grad anuas ri m' ghlaodh;
Oir, fad o chobhair, éigheam riut;
o m' chunthart thoir mi saor.
- 2 Tra bhios mi ann an imcheist mhoir,
's mo chridhe leont' am chom,
Gu carraig threun mo neart, a Dhia,
stiur m' anam tiamhaidh trom.
- 3 Oir anns gach gàbhadh san robh mi
rinn thu mo dhion gu treun;

Is ann ad phubul ni mi tàmh
gu bràth fo sgail do sgéi'.

- 4 Chual thu mo mhòid, 's thug thu dhomh còir
air cuid do ghlòir nan naomh,
Is beatha shiorruith ann ad là'ir
gheibh mi od ghràsa caomh.
- 5 Le d' throcair is le d' fhirinn réidh,
O stiur mo cheum gach là;
Mar sin mo mhoide coilionam,
's do t ainm bidh glòir gu bràth.

S A L M LXII.

THA m' anamsa le faighid bhuan
ag amharc suas ri Dia,

- 'S ann uaith a thig mo neart 's mo shlàint,
's ann air tha mhàin mo mhiann.
- 2 'S e Dia mo chobhair dhlù am airc,
mo charraig ni mo dhion,
Mo chòghua anns gach cùis tha cruaidh;
mar sin cha ghluaisear mì.
- 3 Cha'n urradh inleachdan mo nàmh
mo dhochann làimh ri Dia;
An aimhleas tuitidh orra fein,
's gach eucoir rinn iad riabh.
- 4 Peaca no buaire cha'n fhaigh fà
air neach fo sgàile Dhe;
Ge d' thig an t olc an samhla maith,
chan fhaigh e airsan teum.
- 5 Tha m' anamsa le faighid bhuan
ag amharc suas ri Dia;

- 'S ann uaith a thig mo heart 's mo shlaint',
is e amhain mo sgia.
- 6 'S e Dia mo chobhair dhlù am airc,
mo charraig ni mo dhion,
Mo choghna anns gach cùis tha cruaidh;
mar sin cha ghluaisear mi.
- 7 'S e Dia mo shlainte is mo ghloir,
o'm faigh mi treoir is dion;
Am airc 's am eagal ni mi bun
a' chuideacha gu sior.
- 8 Cuiribh ur dochas, uile shlòigh,
an Dia na glòir gu bràth;
'S e Dia ar tearmun, doirtibh mach
ur cridheachan 'na là'ir.
- 9 Is diomhain daoine, beag is mor,
na'n coghna cha'n eil feum;
Is lugha chothrom air a' mheigh
na'n ceathach anns an speur.
- 10 Le feall air bith, no sàruchadh,
gu bràth na h iarruibh maoin;
'S ge d' fhàs ur stòras air mhodh ceart,
na deanaibh as gnè mhaoidh.
- 11 Oir labhair Dia, is chuala sinn
an ni so uair no dhà,
Gur ann o bheannuchadh ar Dia
(do 'n dream ni riar) thig àgh.
- 12 Sior-earbamaid mata gu leir
a cumhachd Dhe, 's a ghràs;
Le giulan naomh, gu ruig an uair
's am faigh sinn duais o laimh.

- G**U moch gach là, O Dhia, mo Dhia!
 gu dian tha m' anam truagh
 An geall ort fein, 's ag éigheach riut,
 a' guidhe' furtachd uait.
- 2 Tha m' anam ploscartaich gu dian,
 ciocras is miann air m' fheoil,
 Mar aon ga chlaoi' le tart is teas,
 's gun aige deoch r'a h òl.
- 3 Leig ris domh cumhachd mor do ghràis,
 mar b' àbhaist ann ad theach,
 Scadh gus am faic mi gloir ni 's aird'
 a' t àros tha ri teachd.
- 4 Sòlas cha'n éil 'sa bheatha so,
 's cha 'n fhiu seadh beatha fein,
 Bhi air a coimeas ris an àgh
 a thig o d' ghràdhsa, Dhe.
- 5 Moladh is cliu arson do ghràidh
 gu bràth bheir mise dhuit,
 Is ann ad naomh-ainm togam fuas,
 le luadh, mo làmhan riut.
- 6 Do chaoimhneas-graidh is taitniche
 le m' anamsa na féisd;
 'S is blasda leam na'm biadh is fearr
 bhi cur do ghràidh an céill.
- 7 Tra luidheas mi am leabai' sios
 mo chrìdh bidh annad ait;
 'S an ám dhomh dusga' feadh na h oi'ch'
 bidh m' anam aoibhneach leat.
- 8 Aoibhneach bidh mì fo sgàil do sgèr'
 O Dhe, mo dhèidin bhuan!

Gu dian tha m' anam ort an toir,
le d' chòghna cum mi suas.

- 9 Bi thusa leam, 's cha ghabh mi fiamh,
ge d' iadh gach nàmh mu 'n cuairt;
Peaca no buaire (trid do ghràis)
cha'n fhaigh gu bràth orm buaidh.
- 10 Na nàimh so tilgidh tusa sios,
is sith bidh aig do shluagh:
O deonuich dhomhsa sith is àgh
leat fein a t àros shuas!

S A L M LXIV.

EISD thusa, Dhia, ri m' achuine,
's na seas co fada uam:

- Saor mi o'n olc is eagal leam,
is freagair mi gu luath.
- 2 O chomun uile 's o chunthart bàis
gleidh m' anam slàn, a Dhe;
'S na leig le inleachd dhaoine dao
mo sgara' choidh' uait fein.
- 3 Air aingidh tha cur uile an gnìomh,
's ag ràdh, "Co 'n tì do'n léir?"
Bheir thusa dioghaltas gu luath,
's bidh 'n duais do réir am beus.
- 4 Daoin' eile chi am breitheanas,
is gabhaidh eagal mor;
Is gluaisidh iad le tuille ceill,
a' toirt duit geill is gloir.
- 5 Na naoimh bidh ait an Dia na gloir,
's an earbsa mhor 'na neart;

Seadh aoibhneas bith-bhuan gheibh iad sin
a tha 'nan cridhe ceart.

S A L M L X V .

- O** CHOTHIONAL do shluaigh, a Dhe,
gheibh thusa geill is glòir;
Is diolaidh iad am mòidean duit,
le h urram mar is còir.
- 2 **O** Thusa! bheir fanear gu caomh
urnaigh do naomh 'nam feum;
Annadsa slòigh an domhain mhòir
cuiridh an doigh gu leir.
- 3 Ar peacanna tha lionmhor trom,
ar n anma chrom iad sìos;
O Dhia thoir dhinn an t uallach so,
is tog sinn suas a rìs.
- 4 'S beannuicht am fear thig dhuitsa dlù,
's a bhitheas umh'l do d' reachd;
Cuibrionn do d'chaoihneas gheibh e'n tràs,
is cònuidh ard ad theach.
- 5 **O** sàsuich fein ar n anma, Dhe,
le aoibhneas pailt do ghràis;
'S fadheoidh gabh sinn gu tròcaireach
gu ionad glòir is àigh.
- 6 **O** Dhia ar slainte! eisd ar guth,
is cuidich sinn gach uair;
Le oibre mor is eagalach,
's tu theagaisgeas do shluagh.
- 7 So chì na bheil 'san domhan mhor,
's na bheil a' seola' cuain;

Is ni iad earbsadh as do ghràs,
ag iarruidh slàinte uait.

8 Is ann le d' nearts' a shocruicheadh
na sleibhtean air am bonn;

'S tu chaisgeas luasga mor nan sluagh,
is fuaimneach fairg is thonn.

9 Tha oibre iongantach do làmh
toirt anns gach àit ort sgéil;

'Tha madainn 's feasgar gach aon là
a' cur do ghràidh an ceill.

10 An talamh tha thu taiseacha'
le frasaibh ciuin nan speur,

'S a' toirt air arbhar 's luibhean fàs
a dh' àrach dhaoin' is spréidh.

11 Tha mhachair làn do thora trom,
's an fhàsach lom fo bhlà;

Gàir aoibhneis anns gach uile ghleann,
's na beanta freagairt dà.

12 Na h ainmhidh ait bheir dhuitsa cliu;
oir 's tù tha toirt doibh bìdh:

Aimsir na bliadhnai' stiuraidh tu,
o tùs gu ruig a crìoch.

S A L M LXVI.

O UILE shlòigh, a chruinneché!
molaibh gu h aoibhinn Dia:

Cuiribh gu h ait a chliu ar ceill,
is deanaibh uile riar.

2 Abraibh ri Dia, " Cia miorbhuileach
gach gnìomh a nithear leat!

Do naimhde strìochdai sìos fo d' ghràs,
no bàsaichidh fo d' neart."

- 3 O uile shloigh an domhain mhoir
Dha 's dligheach gloir is geill:
Aoradh iad dha le gairdeachas,
a' cur a ghràis an ceill.
- 4 Thigibh is beachdaichibh gu geur
air oibre Dhe na gloir;
Is faicibh gur ann dà is dual
geill urram 's luadh nan slògh.
- 5 Feuchaibh mar sgaoil e a' mhuir Ruadh,
's mar thug e shluagh d'a trìd,
Mar charn e 'n doimhne mhor asuas,
seadh gus an d' fhuair iad tìr.
- 6 Is amhuil sin a neart an tràs,
a shàbhaladh a shluaigh;
Gidheadh ma dhiultas neach a ghràs,
gu bràth bidh neach sin truagh.
- 7 O sibhs' tha toirt do shlainte spéis!
dhà thugaibh géill is cliu;
'S e fhreasdal maith a chum sinn beo,
's i throcair chaomh a stiur.
- 8 Mar airgiod ann an teine dian,
dhearbh thusa, Dhia, do shluagh,
A chum gu biodh iad dealrach glan,
's gach sal gu buinte uath'.
- 9 Ar leas 's ann duits' amhàin is léir;
O dean ruinn mar is àill:
Trìd teine 's uisge treoruich sinn,
tra 's ann chum glòir gu bràth.

- 10 Iocamsa, Dhe, le buidheachas,
a mhòid a thug mi 'd là'ir;
'S an gealla thug mi dhuìt am theinn,
coiionam e le gràdh.
- 11 Maille ri m' mhola, bheir mi geill
do d' reachdsa, Dhe, gu bràth;
Is bheir mi tabhartas do 'n mhaoin
thug dhomh gu saor do làmh.
- 12 Thigibhse ta fo eagal De,
dhuibh ni mi sgeul gu h ait,
Mar shaoradh leis, o ghàbha bàis,
m' anam le ghràsaibh pailt.
- 13 Do lochd nam biodh am chridhe speis
m' urnaigh cha'n eisdeadh Dia:
Ach dh' eisd e, chionn gu robh mo thlachd
na lagh 's na fhacal riabh.
- 14 Beannuichte gu robh Dia nan gràs
a shàbhail m' anam truagh;
A dh' eisd rim' ghuth gu trocaireach,
is còghnā chuir anuas.

S A L M LXVII.

- D**EALRADH do thirocair oirn a Dhe,
's bi réidh r'ar nanma truagh;
Do bheannacha thoir dhuinn gu pailt,
is gabh, 'nar n airc, dhinn truas.
- 2 Do shlòigh an domhain cuir an ceill
do shlighe, Dhe, 's do shlaint';
'S o eiridh gu ruig luidhe grein'
dean aoibhneach iad led' ghràs.

- 3 Moladh gach sluagh thu, Dhe nan gràs,
o 'n airde 'near gu 'niar;
Thugadh iad aora' dhuit gu h ait
is biodh an tlachd ad ri ar.
- 4 Is tu tha riaghla 'n domhain mhoir,
's a bheir fadheoidh air breith;
Gloir thugadh beag is mor do t ainm,
le eagal 's taing fa leth.
- 5 An sin bheir Dia a bheannachta,
's an talamh tora pailt;
Ni Dia ar beannacha le ghràs,
's bidh 'n domhan àghor ait.

S A L M LXVIII.

- T**RA dh' éireas Dia gu breitheanas,
a naimhde teichidh uaith;
A ghnuis bidh dhoibh mar dhealanach,
's grad-ghabhaidh iad an ruaig.
- 2 Mar dheatach roi' an doiminn ghairbh,
mar chéir roi' theine dian,
Sgapar is leaghar iad gu leir
ro' chorruch ghéir an Triath.
- 3 Ach air na naoimh bidh gairdeachas
ri teachd an là'ir an Dia;
Is ait leo nis an là bhí dlù
ri 'n robh an dùil o chian.
- 4 Biodh aiteas oirbh, a naoimh, an Dia
a bheir ur miann duibh nis;
Oir theid sibh 's teach gu neamh nan neamh
gu tearuint maille ris.

- 5 Nochd Dia gu bheil e naomh is ceart,
le bheartaibh dhuinn ro' laimh:
Do dhilleachdain 's e 's Athair ann,
's ri bantraich cumaidh dàimh.
- 6 Teaghlach bhéir e do 'n aonaran,
is saorsa bheir do 'n tràill;
Ach droch-dhaoine chuir cùl r'a reachd,
'nam peaca gheibh iad bàs.
- 7 Dhearbh thusa, Dhia, do d' shluagh o shean
gu robh do la:h' reachd leo;
Is anns an fhàsaich chunnaic iad
do chumhachd is do ghloir.
- 8 Tra bha iad air an claoi' le tart,
pailteas do uisge fhuair;
Is lòn le d' mhaitheas dheasach thu
'nan easbhuidh is 'nan truaigh.
- 9 Air t iartas chaidh am feachd amach,
's do 'n lag thug thus' a' bhuaidh;
Bha chreach ga roinn le laimh nam ban,
tra ghabh mor-rìghre 'n ruaig.
- 10 Duaichni ge d' bha iad, dh' fhàs am fiamh
mar sgiath a' chalmain ghrinn;
Tra sgap thu rìghre mor 's am feachd,
mar chatha sneachd air beinn.
- 11 C' arson, a rìghre, ghabh sibh 'n ruaig,
's a theich ur sluagh co teann?
Chionn gu robh aingle lionmhor Dhe,
's e fein le shluagh, mar cheann.
- 12 Mar so chaidh 'n Triath le buaidh an aird,
o 'n bhàs tra shaor e shluagh,

- 'S a rinn e braighde do gach nàmh
a rinn diu tràille truagh.
- 13 Fhuair thu do dhaoine ceannairceach
tiolaca pailt, a Thriath;
Do Spiorad naomh gu bitheadh leo
'na chònuidh feadh gach ial.
- 14 Beannuicht gu robh an Tighearn Dia,
an Dia thug slàinte dhuinn,
'S a tha gach là le thiolacaibh
gun dì ri freasdal duinn.
- 15 An Dia sin a thug slàinte dhuinn,
's e 'n Dia ta làidir treun;
Is saors' o ghàbha 's cunthart bàis,
tha sin 'na làmha fein.
- 16 A naimhde lotaidh e gu leir,
ach tearnaidh e a shluagh;
O 'n airc, mar gheall e, bheir iad saor
gu àros aobhach shuas.
- 17 Chunnaic ar sùil do cheum, a Dhe,
a' deana' 'n iuil gu neamh;
'S le t eisempleir, tha t fhacal fòs,
gar seoladh air do dhéigh.
- 18 Cia ait bhi 'n cothional do shluaigh,
toirt luadh is moladh àrd
Do t ainm ata ro-urramach!
Thugaibhs', a naoimh, dha gràdh.
- 19 Gach treabh is inbhe bhuineas dà,
's gach neach ata nar measg,
Molaibh 'na theampul Dia na gloir,
a choghuas sinn le neart.

- 20 'S e Dia bheir dìon duinn air gach làimh
o 'r n uile nàimh mu 'n cuairt;
Le chumhachd ni e 'n cìosnacha',
's ar Rìgh bheir dluinne buaidh.
- 21 'N sin chi gach sluagh cia mor a bhàigh
do 'n dream thug gràdh da reachd,
Is strìochdai iad asios na là'ir,
ri aora' dhà 'na theach.
- 22 'S e Dia aon Rìgh an domhain mhoir,
d' an dligheach gloir is cliu:
Thugaibh dha geill, gach uile shluagh,
's le luaghair thigibh dlù.
- 23 'S esan tha riaghla neamh nan neamh,
's a' deana' mar is àill:
Is sona 'n sluagh ni Dia nam feart
a dhion le neart gu bràth.
- 24 Cia uabhasach, a Dhia, do neart!
ach O cia caomh do ghràs!
Cia sona 'n ti bhios riutsa rèidh!
Molams' thu, Dhe, gu bràth.

S A L M LXIX.

- S ABHAIL mi, Dhia! 's na tuite dian
ag iadhachd orm mu 'n cuairt.
Feuch! uile is amhghair air gach taobh,
dh' aom sin mu m' anam truagh.
- 2 Gun tamh a' glaodhaich, tha mi sgèth;
mo sgornan thiormaich suas:
Mo shùil tha feithe' riutsa, Dhe;
ri m' ghearan eisd gu luath.

- 3 Is lionmhoir iad na falt mo chinn
thug fuath dhomh gun chion-fà;
Le nimh is ainneart toirt domh beum,
's ri eucoir orm gun tàmh.
- 4 Gach olc is aimhleas rinn iad orm,
sin duitsa, Dhia, is léir:
Masla na faigheadh air mo sgà
aon neach thug gràdh dhuit fein.
- 5 Oir dh' fhuiling mise air do sgàs'
tàir masladh agus spìd;
Le m' bhraithribh is le m' choimhearsnaich
am choigreach mheasadh mì.
- 6 Arson a mhaslai' fhuair do theach
bha m' anam lan do eud;
Oir ormsa thuit am masla sin
a mhasluich thusa, Dhe.
- 7 Ri m' dheoir, ri m' thrasg, 's ri m' anshocair
mo nàimh rinn fanaid gheur;
Na h uachdrain chàin mi, 's do luchd-pòit
a'm òran bha 'nam beul.
- 8 Anis, 'san àm tha taitneach, eisd
ri m' urnaigh, Dhe ro-naomh!
Oir, do gach neach ni bun ad ghràs,
tha thusa càirdeil caomh.
- 9 Saor mi o'n airc am bheil mi 'n sàs,
o lamha' aingidh olc:
Na bàthar m' anam leis an tuil,
's na cumar mi san t slochd.
- 10 Eisd rium, a Dhia, reir meud do ghràidh,
's a reir do ghràsa pailt;

Na ceil do ghnuis, m' anam na fàg
fo chumhachd nàimh 's an airc.

- 11 'S léir dhuit gach masladh agus cràdh
a tha mo nàimh toirt domh;
Aon neach a ni orm iochd cha d' fhuair,
no ghabhas truas dom' ghoith.
- 12 Thug iad dhomh domblas-sà mar bhiadh,
fion-geur thug iad mar dheoch;
A' deana' fanoid air mo chaoi',
's gam' chlaoi' le iomadh olc.
- 13 Mo thruaighe cor na muintir so
a dhiult do ghràs, a Dhe;
Gach àgh air bith a thugadh dhoibh
bheirear air falbh gu léir.
- 14 D'an sùilibh dall cha léir an leas,
le geilt bidh iad air chrith,
Is fearg an Tighearn air an tòir
's gach ròd an dean iad ruith.
- 15 Am fearann bidh gun àiteacha',
's an cònuidh fàs gu léir;
A chionn gu d' bhuin iad le ain-iochd
risan a bhrùth thu, Dhe.
- 16 An cionta bidh a' fàs ni's mò,
's air còir cha bhi an sùil;
'Nan cobhartach bidh iad do 'n bhàs;
ri slàinte chuir iad cùl.
- 17 Ach mise, truagh ge d' tha mi nis,
le d' shlainte togar suas;
Is bheir mi gloir is moladh ard
gu bràth do Dhia nan sluagh.

- 18 'S taitniche m' iobairt leat, a Dhe,
na 'n spréidh a thairgeadh dhuit;
Anna nan naomh bidh beo dà tríd,
's an sìth bidh deanta riut.
- 19 Nis eisdidh Dia ri annaibh truagh,
's bheir fuasgla dhoibh o 'n bhàs:
O! moladh neamh is muir is tìr
gu sìorruith Dia nan gràs.
- 20 Seadh, thig an là 'san tog-e rìs
Iudah is Sion caomh;
'S an sluagh a bha gan àiteacha
gheibh pàirt d'a oighreachd naomh.
- 21 'N sin sealbhaichidh an ginealach
a bheannacha gun dì;
Molaidh iad ainm tha beannuichte,
is mealaidh iad an tìr.

S A L M LXX.

- D**EIFRICH, a Dhia, gum chuideacha',
's o chionta gleidh mi saor;
Na sgaradh peaca mi o d' ghradh,
's na tigeadh nàir am thaobh.
- 2 Mo mhianna òc cum fein fo chois,
mu 'n sgrios iad m' anam truagh;
Na naimhde so tha toirt domh beum,
caisg fein, a Dhia, gu luath.
- 3 Annadsa biodh na h uile ait
a shocruidh ort am miann;
Abradh gach neach le 'n toigh do shlàint,
Moladh gu bràth do Dhia!

- 4 Ormsa ta ainnis agus truagh
cobhair gu luath, mo Dhia!
M' Fhear-siorui' 's tu, 's mo choghlina treun;
maille na dean, a Thriath.

S A L M LXXI.

- A** NNADSA mhain, a Dhia na gloir,
chuir mi mo dhòigh gu teann;
Na leig fo naire mi gu bràth,
's na biodh do ghràs domh gann.
- 2 O saor mi, trid do throcair chaoimh,
o gach aon lochd is beud;
Gleidh mi o bhuaire, 's crom anuas
chugam do chluas an fheum.
- 3 Bi thus' ad charraig dhèidein domh
do m' thearnadh o gach truaigh;
Shàbhail thu mi gu ruige so,
's tu m' earbsadh as so suas.
- 4 O inleachd dheamhan agus dhaoin'
m' anamsa saor, a Thriath:
Mo dhochas 's tu o m' òige nios;
's gu siorruith 's tu mo Dhia.
- 5 Do lamh 'si rinn mo dhealbh air tùs
's cùram ghabh dhiom gu maoth;
Do fhreasdal iognadh ghleidh mi beo,
gloir biodh do t ainm ro-naomh.
- 6 An uair thig anshocair is aois,
(mo shaogh'l ma shìnear leat)
An sin, mo Dhia, na tilg mi dhiot,
am dhiobrachan gun neart.

- 7 An sin na biom am aobhar truais
do 'n t seirc tha fuar gu tric:
O lochd 's o bhuaire m' anan: gleidh,
is dean mi naomha glic.
- 8 Annadsa bidh mo dhòigh gu bràth,
arduicheam thu do shior,
Le moladh is le cliu gun tàmh,
eadhon gu là mo chrìch.
- 9 Do throcair chaomh 's do shlainte bhuan
cuiream gach uair an ceill.
Co thaisbeanas, a Dhia, do ghràs',
thaobh àireamh agus meud!
- 10 Ach mise bidh gu h ait 's gun tamh
toirt air do chairdeas sgeul;
'S a' t fhireantachd a' deana' bun:
's e m' uile dhòchas fein.
- 11 M' fhear-iuil bu tu o m' òige nios,
's chuir mi do ghloir an céill;
Asad bidh m' earbsadh ann am aois,
O bi rium caomh, 's na tréig!
- 12 Mar sin do 'n àl at' ann, 's a thig,
bheir mise sgeul do shlàint';
Co 's cosail no is coimeas duit
an cunhachd is an gràs?
- 13 An gabhadh is an cunthart geur
bha thusa, Dhe, dhomh dlù;
Is togaidh tu mi suas fadheoidh
o m' chònuidh shios san ùir.
- 14 An sin bidh onoir agus glòir
gam chòdach' air gach taobh;

Air peaca 's bròn gu bràth theid crioich,
's bidh Dia gu sior rium caomh.

- 15 Cuiridh mi 'n sin an ceill do chliu
le ceatfaidh ùr gu h ait;
Is m' anam, rinn thu saor le d' ghràs,
gu bràth bidh aoibhin leat.
- 16 An sin niom air do shlàinte sgeul,
tra theid gach cunthart seach,
A' moladh t fhirinn is do ghràis
le d' naoimh gu bràth ad theach.

S A L M LXXII.

- O** THUSA! bha, 's ata, 's a bhios!
Rìgh gach aon riogh'chd a t ann;
Thoir riogh'chd na fireantachd do d' Mhac,
's am bheil do thlachd gach àm.
- 2 Riaghluidh e gu ceart na slòigh,
is bheir e chòir do 'n bhochd:
An t ard s an t iosal bheir dha geill,
is eisdidh iad r'a reachd.
- 3 Do 'n dream tha ainnis agus truagh
bheir esan fuasgla deas;
'S an dream a rinn an sàruchadh
a làmh-san gearraidh as.
- 4 Mar sin bidh t eagal air gach sluagh
feadh linnte buan gu bràth;
Am feadh bhios gealach ann, is grian,
bheir iad, a Dhia, dhuit gràdh.
- 5 Mar fhrasaibh air a' mhachair bhuint',
mar dhrùchd anuas air feur,

- A ghràs gu saibhir thig anuas
air daoine truagh 'nam feum.
- 6 Fireana soirbhichidh na linn;
bidh fhirinn cinnteach buan:
A rioghachd sgaoilidh thar gach tìr
gu iomall crìch a' chuain.
- 7 Na cinnich aineolach fad as
da reachdsan bheir làn-gheil;
Na bheil san fhàsaich fada uainn,
's an innsibh cuain an céin.
- 8 'Na làthairsan, seadh strìochdai sìos
gach rìgh air thalamh ta;
Cinnich an domhain bidh gu leir
ro-aoibhinn trèd a ghràis.
- 9 Eisdidh e 'm bochd a ghlaodhas ris,
is saoruidh e 'na fheum
An neach sin tha gun chuideachadh
o dhuin air bith fo 'n ghréin.
- 10 Ri anmaibh umhal iriosal
bidh esan tairis caomh;
Làn-tearna' bheir e dhoibh o 'n bhàs,
's o 'n uile shàs bheir saor.
- 11 A riogh'chd bidh gloirmhor feadh gach linn;
ard-urram bheirear dhà;
Is cuirear urnaigh ris asuas:
bidh ainm ga luadh gach là.
- 12 Fàsaidh a riogh'chd gu h iongantach
an aghaidh barail dhaoin';
Mar shìol air mullach sleibh a dh' fhàs,
gu dosrach ard gun sao' ir.

- 13 A riogh'chd bidh àghor, 's bidh a shluagh
ro-luaghaireach gu leir;
Theid iad am meud 's na h uile àit,
's bidh 'n àireamh mar am feur.
- 14 Ainmsan bidh beannuichte gu bràth,
ge d' fhàilnich grian nan speur;
Beannuichear leis na h uile shlòigh;
's beannaehd nan slògh gheibh é.
- 15 Beannuicht gu robh an Tighearn Dia,
an Triath thug dhuinne slàint!
'S e fein amhàin ni miorbhuile,
's gu siorruith mairidh ghràs.
- 16 Da ainm ro-naomha gu robh gloir,
o 'n domhan mhor gu sior;
Lionadh a ghloir an cruinne cé;
Amen! gu b' amhluidh bhios!

S A L M LXXIII.

- 'N IS tha mi dearbhta gu bheil Dia
ro-chaomh da mhuintir fein,
Aon uair ge d' chuir mi so an ag,
làn amharuis is péin.
- 2 Oir gliabh mi farmad ris na daoibh
bha soirbheacha' mu 'n cuairt;
Tha 'm beatha (shaoileam) làn do àgh,
gu 'm bàs gun ghoith no truaigh.
- 3 Cha 'n 'eil iad saothreacha' gu goirt
fo dhoeair mar tha càch;
Le ainneart tha iad eòdaichte,
's le sògh tha 'n colann làn.

- 4 'Nan còra tha iad ceannairceach,
a' labhairt 'n aghaidh nèimh;
Is Dia no duine cha d' theid as
o 'm masladh is o'm beum.
- 5 Fan aobhar sin tha pobul De
ag radh 'nan eigin mhoir,
"Nach toir an Ti is aird fanear,
's naeh dean air thalamh coir?"
- 6 Tra tha iad so an soirbheas pailt
's gun airceas air an stòr,
Nach diomhain domhsa bhi co naomh,
's gidheadh gam chlaoi' gu mòr?
- 7 Le smaointibh amaideach mar so
bha m' anam air a chlaoi';
Gidheadh, nan labhrainn iad amach,
bhiodh doilghios air do naoimh.
- 8 Ach bha a' chùis 'na h imcheist orm,
riabh gus an d' fhuair mi fìos,
Am facal 's ann an teampul De,
mar theid 'na dheigh so 'n sgrios.
- 9 Air àite sleamhuin chuir thu 'n cas,
's grad-thuitidh iad asios
Gu slochd is uamhainne na 'n uaigh,
'sam bi iad truagh gu sior.
- 10 Mar aisling, nuair a dhùisgeas neach,
an àgh theid seach gu bràth;
Oir thusa, Dhia, tra dhuisgeas t fhearg,
sgriosaidh gu garg do nàimh.
- 11 Cia baoth mata mo bharailsa,
tra ghabh mi farmad riu?

Cha b' fhearr mo thuigse is mo chiall,
an lathair Dhia, na brùid.

12 O so amach bidh mi gu bràth
earbsach ad' ghràs, a Dhe;

Qir 's tusa chum mi suas do ghnà
le d' ghairdein neartmhor treun.

13 Stiuraidh tu mi le d' chomhairle,
ré fad mo bheatha bhos;

'S na dhéigh sin bheir thu dhomh, an glòir,
cònuidh gu bràth is fois.

14 Co agam anns na neamha shuas,
a Dhia nan sluagh, ach thu?

Is ni bheil neach air thalamh bhos,
ach thusa 'm bheil mo dhùil.

15 Mo chrìdh ge d' fhàilnich agus m' fheoil,
gheibh m anam treoir uait fein;

Is tu mo neart, 's mo chuibhrionn buan,
a bhos is shuas, gach ré.

16 Ach leirsgrios thig air daoine daoì,
a choidh' bidh iadsan truagh:

Oir sgriosaidh Dia na h uile neach
a theid air seachran uaith.

17 Ach dhomhsa 's maith teachd diù do Dhia,
's e Dia mo thearmun treun;

'S a nis agus a rìs gu bràth,
cuiridh mi ghràs an ceill.

O DHIA! am feirg na fògair uait
an sluagh a bhuineas duit;

- Na lasadh ruinn do chorruidh gheur,
is sinn ag eigheach riut.
- 2 O cuimhnich air a chothional
a cheannuich thu co daor;
'S do'n t slugh san robh do thlachd o chian,
a nis, a Dhia, bi caómh.
- 3 O faic ar leir-chreach agus thig
d' ar fiosracha' gu luath;
Oir tha do theach is t aora namh
do d' naimhdibh 'nan cuis-fhuath.
- 4 Mhill iad t oighreachd, 's thog iad suas,
mar chómhar buaidh, an gàir;
Mheas iad am fear sin urramach
is mò rinn oirn do thàir.
- 5 Le 'n inneil mhillteach bhuail iad sios
gach ni d' an d' thug sinn gràdh,
'S na h ionaid namha leag iad sios
co iosal ris an làr.
- 6 'Nan cridhe aingidh thubhairt iad,
“ Nis sgriosamaid o 'n tìr
Aoradh is iomra' Dhia, 's iad sin
e theagaisg e gu fìor.”
- 7 Againne nis cha 'n eil, a Dhia,
an ni bu mhiannach leinn;
No fios, ad' throcair, cuin a bheir
thu freagra dhninn 'nar teinn.
- 8 Cia fhad a ni mar so ar naimh
tàir oirne, is ort fein?
O sìn do lamh d' ar cuideachadh,
is furtaich oirn 'nar fcum.

- 9 Oir 's tusa, Dhia, ar Rìgh gu dearbh,
o'n aimsir fad o chéin;
Is nochd thu tric do shlàinte dhuinn,
an là'ir nan sluagh gu leir.
- 10 Oir ortsa cha'n éil aon ni cruaidh;
an Fhairge Ruadh 's tu sgaoil;
Is sgap thu rìghre cumhachdach,
mar dhuslach leis a' ghaoith.
- 11 Sgoilt thu charraig, 's bhrùchd amach
sruth pailt arson do shluaigh;
Is uisge Iordain thiormaich thu,
's d' an oighreachd chaidh iad suas.
- 12 Is tusa tha riaghladh nan trà;
is leat an là 's an ò'ch:
'S tu dhealbh a ghrian 's na reultan iuil,
's tha cumail riu an soills'.
- 13 Crioche na talmhainn shocruich thu,
gu daingean air gach làimh;
An samhra teith 's an geamhra fuar
bheir geill gach uair do t àithn'.
- 14 Geilleadh do naimhde mar an ceudn',
is eisdeadh iad ri d' reachd,
'S na biodh do shluagh gan sàruchadh;
do nàmh na toir iad seach.
- 15 Cuimhnich do chumhnant, 's greas an là
'san dealruich solus iuil
Air cearnaibh dorcha iomallach
ag nach 'eil fios có Thu.
- 16 Riusan a tha gan sàrucha'
cum thusa bàigh gu luath;

Mar sin bheir bochd is ainmiseach
le tlachd air t ainmsa luadh.

- 17 Eirich, a Dhia, is cuidich leinn,
oir cùis do shluaigh 's leat fein;
Na leig le nàmh ar masluchadh
is againn Dia co treun.

S A L M LXXV.

DHUITSA, ar Dia, bheir sinne cliu,
oir tha thu dlù do ghnà,
Mar chi sinn soilleir o gach ni
a chuir thu 'n gnìomh le d' Ìimh.

- 2 Oir steidh na rioghachd shuidhich thu
air cothrom is air còir;
'S a pruipe a bha aon uair air chrith,
dhaighnich thu nis gu mòr.

- 3 Ri sluagh bha aon uair amaideach
thuirt thusa “ Bithibh glic.”
'S ri sluagh bha borb is ain-ìochdmhor
thubhairt thu “ Deanaibh ìochd.”

- 4 Is fios duinn nach i gaoth nan speur
tha séideadh chugainn aigh,
Ach Ard-rìgh 'n t saoghail mhoir gu leir
tha feuchainn duinn a ghrais.

- 5 'S e thogas, no a thilgeas sìos,
gach riogh'chid mar chi e ceart;
Solas no uabhas gheibh iad uaith,
mar bheir e chuach mu seach.

- 6 O Dhia, biodh againne, gu brath,
aobhar do ghras a luadh;

Deonuich dhuinn uachdrain ghlic is naomh,
is cum droch dhaoine uainu.

S A L M LXXVI.

- A** NN Iudah bha a thámh aig Dia,
ann Sion bha a theach;
An aghaidh naimhde shluaigh, as sin
a chorruidh chaidh amach.
- 2 Bhrist e gach inneal bàis 'nam measg,
is chaisg e 'n coga' cruaidh;
Seadh, mhill e luchd na creich gu leir,
thaobh meud a speis d'a shluagli.
- 3 Fhacal chuir Dia d'an cronuchadh,
's na gaisgeich chail an cčí;
Chaidil iad fein 's am feachd. gu leir,
's cha d' eirich iad aris.
- 4 'S cùis eaguil thus', thu fein amhain,
O Thighearna nam feart!
Cia baoth an tì a chathuicheas
ri Dia ta treun an neart?
- 5 Tra dh' cireas tu gu breitheanas,
a theasairgin do shluaigh,
Criothnaichidh 'n talamh, 's cha'n 'eil feachd
a t aghaidh sheasas suas.
- 6 Seadh corruich dhaoine tiondaidh tu
a chum do ghloire fein;
'S fuigheall an corruich caisgidh tu
le t achasan ro-gheur.
- 7 O sibhs' thu deana' bun a Dia,
diolaibh ur mòid da chionn;

Thugaibh dha tabhartas is cliu;
 's e fein 's cùis-eagail ann.

- 8 'S esan, le ghuth, a ghearras sios
 spiorad nan rìghre treun;
 Is do gach rìgh air thalamh tà
 gu bràth 's cùis-eagail e.

S A L M LXXVII.

DH' eigh mi ri Dia, mo Dhia ta shuas,
 o 'n tric a fhuair mi fòir;
 Scadh dh' eigh mi ris am anshocair
 is. m' anam air a leon.

- 2 Mo dheoir gun tàmh ruith anns an òi'ch,
 's ge d' chuimhnich mi air Dia,
 Lean trioblaid rium, 's bha m' anam làn
 do ghoith, do chràdh, 's do phian.
- 3 Mo chadal threig mi agus m' fhois,
 is b' osnaigh m' uile chainnt;
 Chuimhnich mi 'n sin na lài' o chéin,
 is maitheas De dhomh annt'.
- 4 Chuimhnich mi m' òrain anns an òi'ch,
 's gach aoibhneas a bha 'm chrìdh;
 Is dh' iarr mo spiorad gu ro-gheur,
 bhì riutsa, Dhe, an sìth.
- 5 An tilg an Tighearn uaiti gu bràth?
 nach pill a ghràs ni's mo?
 An d' fhalbh a throcair uam a choidh' ?
 's nach cuimhnich e mo leon?
- 6 An di-chuimhnich an Tighearna
 bhì grasmhor mar bu nòs?

Na fheirg an druid e suas gu bràth
a ghràdh 's a chaoimhneas mòr?

7 O m' eagal shruth na smaointe so,
ach chuimhnich mi a rìs

Do throcair dhomh sau aimsir chéin,
's mo mhiann ort fein gu sior.

8 Seadh chuimhnich mi do mhiorbhuilean,
is nì mi orra sgeul;

Is air do ghniomha trocaireach
mo chòra bidh le speis.

9 Do shlighe, Dhia, tha naomh is ceart,
mar theagaisg t fhacal duinn;

Thaobh meud do chumhachd agus t iochd,
cha 'n 'eil do choimeas ann.

10 Tha t oibre, Dhe, ro-iongantach,
is tha do lamh ro-threun;

Am measg nam fineach, t oibre mor
chuir thu le gloir an ceill.

11 Shaor thu le d' ghairdean cumhachdach
do phobul ionmhuin fein;

Do ghiueil Iacoib dh' fhoilsich thu
do chaoimhneas mor 'nam feum.

12 Chuala na tuiltè mor do ghuth,
is chunnaic iad thu, Dhe;

Theich iad, as t fhianuis, agus fhuair
do shluagh an rathad réidh.

13 An doinionn dhoirt na neoil anuas,
le clacha meallain cruaidh;

'S na speura las le dealanaich
a sgathadh namh do shluaigh.

- 14 Chaidh guth do thairneanaich amach
is chlisg an talamh trom;
Bha uamhainn 's geilt roi' d' chorruidh ghéir
air neamh is cuan is fonn.
- 15 Do shlighe tha mar dhoimhne mhoir;
co, Dhia, d'an léir do cheum?
Ach stiuraidh tu do shluagh gu 'n leas,
air sheol nach fios doibh fein.
- 16 Mar so, trid fàsaich 's Fairge ruaidh,
stiur thu do shluagh mar threud;
Gan treorucha gu ionad taimh
tre ionadh gàbha geur.

S A L M LXXVIII.

- T**HIGIBH is thugaibh aire gheur
do 'n sgeul a bheir mi dhuibh;
An sgeul a thug ar sinnsir dhuinn,
sin innsidh sinn d'ar cloinn.
- 2 Seadh innsidh sinn do 'n àl a thig
na nithe rinn ar Dia,
A chum gu cuirear leo an ceill
cliu Dhe air feadh gach ial.
- 3 Thug esan fhacal is a reachd
o shean da phobul fein;
Is dh' àithn e 'n t colas so thoirt seach
do 'n àl ri teachd na'n deigh.
- 4 Mar so gheibh àl an diaigh àil,
colas a shlàinte chaoimh;
Foghlumaidh chlann a tha gun bhreth
slighe na beatha naoimh.

- 5 Foghlumaidh iad fìor-eagal Dia,
is ciata mhaith d'a reachd,
Is bidh a mhiorbhuilean 's a ghràs
aca gu bràth 'nam beachd.
- 6 A chum, mar bha an aithrichean,
eas-umhal nach bi iad;
'S o Dhia, le cridhe ceannairceach,
air seacharan nach d' theid.
- 7 Cothrom thug Dia d' an aithrichibh
gu cathachadh ri h olc,
Ach dh' aontuich iad le buaireannaibh,
is chaidh iad uaith gu lochd.
- 8 Bhris iad a chumhnant agus dhiult
an t umhlachd dha bu dual;
A chumbachd dhearmaid iad 's a ghràs,
's a chairdeas chuir iad uath'.
- 9 Seadh dhearmaid iad a mhiorbhuilean
a chuir e 'n gnìomh san Eipht;
O 'n naimhdibh mar a shaor e iad,
's mar sgaoil e Mhuir o cheil'.
- 10 Stiur e le neul iad anns an là,
's le solus anns an òi'ch;
Sgoilt e chreag, 's an iota chaisg,
tra rinn an tart an claoi'.
- 11 Ach pheacaich iad 'na aghaidh rìs,
ag iarraidh bìdh d'am miann;
Chuir iad a chumbachd mor an ag,
is mhasluich iad an Dia.
- 12 " Ge d' bhuail e chreag, 's ge d' thug e aisd'
sruth uisge pailt gu leor,

Cia mar a bheir e aran duinn?
is cia mar bheir e feoil?"

- 13 Seadh earbsa cha robh ac' a Dia
ge d' dh' iarr e air na neoil
Mana chur chuca nuas gu pailt ;
biadh aingeal arson lòn.
- 14 Is amhluidh, thug e air a ghaoith
séideadh o'n ear 's o dheas ;
Is eunlaith, lionmhor mar an dus,
sin thuit 'sa champ 'nam measg.
- 15 Fhuair, is dh' ith iad dhiu an sàth ;
(ach làn cha robh am miann ;)
'S iadsan bu déine anns an olc
ghrad-thuit fo chorruidh Dhia.
- 16 Ach pheacaich iad ni 's mò 's ni 's mò,
's cha d' earb a trocair Dhia :
Fan aobhar sin chaith iad an lài'
fo amhghar is fo phian.
- 17 Mar sin tra bha iad air an claoi,
dh' iarr, 's phill iad ionsuidh Dhe ;
Gu b' e 'm Fear-saorui' chuimhnich iad,
's an aon Dia maith is treun.
- 18 Gidheadh cha robh an cridhe ceart,
reir aidmheil mhaith am bèil :
Treibh-dhireach daingean cha do mhair,
's n'an gealla rinn iad breug.
- 19 Ach mhaith e dhoibh gu trocaireach
a chuid bu mhò d' an lochd ;
A chorruidh uile cha do dhùisg
thoirt luigheachd dhoibh n'an olc.

- 20 Oir chuimhnich e gu robh am feoil
mar dheo na gaoith theid seach;
Gu robh an làithe diombuan faoin,
'S nach b' fhada saoghal neach.
- 21 Cia tric a bhuair iad e le 'n lochd,
'S a rinn iad olc na la'ir,
A' diulta geill a thoirt dá reachd,
'S a' cur an ág a ghràis?
- 22 A chumhachd cha do chuimhnich iad,
le 'n d' rinn e 'n tabhairt saor
O laimh an naimhde fuileachdach,
o 'n d' fhuiling iad gu daor:
- 23 Gu fuil mar thiondaidh e gach sruth,
le cuileagaibh e mar chlaoi',
'S le losgann ghraineil mar an ceudn'
mor-shluagh na h Eipht' 's an rìgh.
- 24 Mar chreich do 'n locust is do 'n chnuimh
thug fàs am fuinn r'a bhuaìn;
'S an craobha meas, 's an uile spréidh,
le domhininn éiti' bhuail.
- 25 Loisg e le chorruch iad is chlaoidh,
's droch aingle chuir 'nam measg,
An anma thug e suas do 'n bhàs,
le plàigh nach d' rinn e chasg'.
- 26 Gach ceud-ghin sgrìos e anns an Eipht,
is thearunn e a shluagh,
Gan stiura' trid na fàsaiche,
mar threud 'gan àrach suas.
- 27 An fhairg a bhàth na h Eiphitich
bu rathad reidh dá shluagh,

Gu dol suas d'an ionad fois,
a choisinn e le buaidh.

28 Cinnich Chanaain dh' fhuadaich e
thaobh uamharachd am beus,
'S am fearann thug mar chònuidh bhuan
do 'n t sluagh a thagh e fein.

29 Na dheigh sin uile dhiult iad geill
do reachd an De ro-chaomh,
'S air seachran, mar an aithriche,
o aitheantaibhsan chlaon.

30 Bhrosnuicheadh leo gu corruich e,
le iomhaigh' 's dealbha bréig;
Air chor 's gu d' ghabh e gràin da shluagh,
's a theampul uasal thréig.

31 A shluagh thug e gu bruid, 's a theach
gu chreachadh leis an nàmh;
Le teine 's claidhe' sgriosadh leis
an tìr san robh a thàmh.

32 An oigrìdh ghearradh as gu leir,
na sagairt fein cha bheo;
'S cha d' fhag iad bantrach air an deigh
a dheanamh tuire' 's bròin.

33 Ach dh' eirich Dia an sin suas,
mar neach a suain a dhùisg;
'S an aghaidh naimhde miorunach
a chlaidhe mìlteach rùisg.

34 Ri Israel ge d' chuir e cùl,
do Iudah ghabh e speis,
Is roghnuich e mar chònuì' bhuan
a theampul uasal fein.

- 35 Daibhidh chuir e suas mar rìgh,
ge b' iosal roimh' a staid;
Is esan rinn 'na uachdaran
oscionn a shluaigh air fad.
- 36 Air ionracas is cothrom ceart
leag esan steidh a riogh'chd;
Is riaghail e gu caomh 's gu glic
iad sin a bha dha strìochdt'.

S A L M LXXIX.

- D**O chinnich aingidh, Dhia, na leig
t Eaglais a thilge' sios;
Na leig dhoibh do luchd-aorai' fein
a chur fo phein no cìs.
- 2 Na leig le daoine daoi am fuil
a dhòrtadh air an làr;
Gleidh sinn o mhasladh air gach taobh,
's na deanadh aon oirn tàir.
- 3 A Dhia na leig do d' chorruidh ghéir
'nar n aghaidh eiridh suas;
Na leig do t fheirg gu tuit i oirn,
mar thuiteas air luchd t fhuath.
- 4 Ri gineil Iacob mar a bhain,
na buineadh ruinne nàmh:
Ar n ionaid naomh na tilgear sios,
s' ar tìr na bitheadh fàs.
- 5 Na cuimhnich dhuinn na peacanna
a chuir sinn cheana 'n gnìomh;
Ach taisbein duinn do throcair chaomh,
is sinn air aona' sios.

- 6 O cuidich leinn air sgà do ghrais,
oir 's tu ar slan'ear treun;
O'r peacai ionnuil, 's deonuich slaint,
air sgà tainm naomha fein.
- 7 O com an abair ruinn ar nàmh
"Ca nis am bheil ur Dia?"
O nochd gu bheil thu leinn, mar bha
leosan thug gradh dhuit riabh.
- 8 O eisd ri osnaigh phriosanaich,
thoir dion, a Dhia nam feart,
Dhoibh sin tha 'n gàbha 's cunthart bàis,
is sàbhail iad le d' neart.
- 9 Thabhair d' ar naimhdibh aithreachas,
a chum 's gu maith thu 'n lochd,
Mu 'n tuit an aingeachd orra fein,
's mu 'n léir i 'n anma bochd.
- 10 Ruinne do threud, a Dhia, bi caomh,
's do d' naomh-ainm bidh an cliu:
Feadh linn nan linn as so asuas
molar gu buan leinn thu.

S A L M LXXX.

- O Thus' is buachaille do d' shluagh,
's tha shuas air neamh ad thàmh!
Dealra do ghnuis anis tog oirn,
is deonuich dhuinn do shlàint'.
- 2 Pìll sinn aris, a Dhia nan gràs,
is dealradh oirn do ghnùis;
Mar sin bidh sinne sàbhailte,
's bheir sinn gu bràth dhuit cliu.

- 3 Cia fhad, a Dhia, bhios corruich ort,
a' folach' uainn do ghnuis?
Cia fhad a dhearmaidear sinn leat,
a' cur r' ar gearan cùl?
- 4 Thug thu dhuinn bròn mar bhiadh 's mar
ar cor tha docair cruaidh: [dheoch,
Dlùthaich, a Dhia, ruinn agus saor,
is sinn 'nar n aobhar truais.
- 5 Pill sinn a rìs, a Dhia nan gràs,
is dealradh oirn do ghnùis:
Mar sin bidh sinne sàbhailte,
's bheir sinn gu bràth dhuit cliu.
- 6 Do shoisgeul shuidhich thu mur chraoibh
measg dhaoine aingidh truagh:
A chraobh so ghabh gu domhain freumh,
's a geuga sgaoil mu 'n cuairt.
- 7 Sgaoil i amach o chuan gu cuan:
bha iomad sluagh f'a sgàil;
Thug so dhoibh furtachd, 's thug a meas
do iomad cinncach slàint.
- 8 Ach, feuch! tha chraobh so nis ri bron,
na slòigh rinn orra tàir;
Iuchd-siubhail bhrìst a callaid sios,
tha i 'na creich aig nàimh.
- 9 Na h ainmhidh allt' a thig o'n choill,
lc foill a geuga bhrìs,
Air chor 's nach 'eil i mar a b' à'ist
a' tabhairt slàint is meas.
- 10 O Dhia nan sluagh! seall fein is faic
an staid am bheil do chraobh:

Seall, guidhimid, anuas le h iochd,
is ficsruich i gu caomh.

- 11 A chraobh so, shuidhich thu 'n ar measg,
's a rinn le meas sinn ait,
Feuch! tha a geugan loisgte sios,
is air an claoi' gach achd.
- 12 O gabh dhi truas, air sgà an Fhir
tha aig do dheaslaimh fein,
Air sgà do Mhic, a dh' orduich thu
a chur do ghloir an céill.
- 13 Ath-bheothaich sinn, a Dhia, le d' ghràs,
is bi do ghnà dhuinn dlù;
Mar sin cha chlaon sinn tuille uait,
's bheir sinn gach uair dhuit cliu.
- 14 Pill sinn a rìs, a Dhia nan gràs,
is dealradh oirn do ghnùis;
Mar sin bidh sinne sàbhailte,
's bheir sinn gu bràth dhuit cliu.

S A L M LXXXI.

- S**EINNIBH gu h ard do Dhia nam feart;
seinnibh gu h ait do 'n Triath:
Thigibh 'na la'ir le gairdeachas
san là a dh' orduich Dia.
- 2 Oir dh' orduich Dia da' shluagh o shean,
mar reachd tha daingean buan,
A shàbaidean a thoirt fanear,
's an gleidhe' naomh gach uair.
- 3 'S mis', arsa Dia, a thug sibh saor
o'n daorsa rinn ur cràdh;

- 'S a dheonuich cothrom dhuibh is fois
a choimhead naomh mo là.
- 4 Eisd, o mo shluagh, rim' ghuth an tràs,
ma's àill leat a bhi beo:
Do ni, no neach, na strìochd do chrìdh,
ach dhomhsa, Rìgh na gloir.
- 5 Oir shaor mi thu o thraillealachd
a' pheacai' is a' bhàis;
'S na 's urra t anam iarruidh orm
gach cian bheir mise dhà.
- 6 Gidheadh mur toir sibh geill do m' reachd
's mur gabh sibh beatha uam;
Bheir mi sibh suas gu'r miannaibh olc,
is bidh ur cor gu truagh.
- 7 O's truagh nach eisdeadh rium mo shluagh!
's chuirinn gu luath fo chois
Am mianna olc, tha bagairt bàis,
's gu bràth bhiodh aca fois.
- 8 An anam bheathaichinn le lòn
a chumas beo gu sior;
'S an cuibhrionn gheibheadh iad fadheoid!
do ghloir gun cheann gun chrìoch.

S A L M LXXXII.

- A**N cùirt nam breitheachan tha Dia
'na Bhreitheamh os an cionn;
'S an cum iad bàigh ri daoine mòr,
's nach toir iad còir do 'n fhann?
- 2 Seasuibh a chùis do 'n dilleachdan;
is thugaibh dìon do 'n bheachd;

Saoruibh iad so o shàrucha
na dream tha làidir olc.

3 Do 'n bhreitheamh nach gabh suim dheth so,
bidh 'n rathad sleambain dorch';

Is bunaite cha bhi san tìr
'sam bi an eucoir soirbh.

4 Is dé air thalamh breitheachan,
gidheadh is dual doibh bàs;

'S an deigh a' bhàis, am breitheanas
a bheir am Breitheamh ard.

5 Air thalamh, Dhia, bi fein ad' Rìgh,
is t fhirinn thugadh buaidh;

Sgaoileadh do rioghachd feadh gach àit,
's gu bràth biodh i sìor-bhuan.

S A L M LXXXIII.

A DHIA nan gràs! bi thusa dlù
tra dhùraichdeas an naimh

Do shluagh a sgrios le'n inleachdaibh,
's an tilge' sios gu làr.

2 " Sgriosamaid (deir iad) pobul De,
iad fein 's an ainm gu brath."

Do 'n iomlan diu' 's e so is rùn
's an dùrachd anns gach àit.

3 Ach thusa, Dhe, tha air ar crann,
's do chlann cha diobair thu;

An dream thug dhuinne 's dhuitsa fuath
cha bhuaidhaich, 's thusa dlù.

4 Gach namhaid riabh bha aig do shluagh
chuir thu gu luath fo chois;

S A L M LXXXIV.

Is mar a rinn thu, 's amhlui' ni,
's gheibh sinne sìth is fois.

- 5 An sin bidh aig an domhan fios
gur tusa 'mhàin is Rìgh,
Tra bheir thu diola' do gach neach,
a reir mar bha a ghnìomh.
- 6 Pilleadh na h aingidh air an aís,
is iarradh iad do ghnùis!
Mun d'theid an sgrìos gu sìorruith as
gun teachd am feasd duit dlù.

S A L M LXXXIV.

- CIA taitneach dhomhsa, Dhia nan gras,
an t àit am bheil do shluagh
Thoir molai' 's aorai' dhuit le cheil',
làn aoibhneis mar is dual!
- 2 Tha m' anam ploscartaich gu dian,
an geall, a Dhia, ort fein;
'S mo chridhe 's m' fheoil ag iarrui' teachd
do d' theach d' am bheil mo spéis.
- 3 Feuch, mar ni euna beag nan speur
an nid fein far an àill:
'S do d' chloinn nach tabhair thus' am miann,
O Dhia, d'an d' thug sinn gradh?
- 4 Ar miann tha, Dhia, air t ionad naomh;
is ait le d' naoimh bhi ann:
Is sona 'n dream thig dhuitsa dlù,
thoir cliu is geill gach ám!
- 5 Ge d' theid iad so ro' ghleann nan deur,
thig aoibhneas doibh o d' ghnùis;

- Frasaidh tu furtachd orra nuas,
 's ni thu gach uair an t iul.
- 6 Imichidh iad mar sin, gun sgios,
 gu d' rioghachd, uigh air uigh;
 Is ruigidh iad do là'ir fadhcoidh,
 làn sòlais ann ad thigh.
- 7 O eisd ar n urnaigh, Dhia nan gras!
 gu cairdeil buin ri d' chlainn:
 Ar Dia 's ar sgia, 's tu fein amhàin,
 gu bràth bi thusa leinn.
- 8 Is fearr aon là do t' aora fein
 na mìle 'n aoibhneas baoth;
 B' fhearr leam an t àit is ìsle d' theach
 na àgh is neart an t saòil.
- 9 An domhan uile ge bu leam,
 le chuan 's le fhonn gu léir;
 An t iomlan bheirinn seach gu luath,
 air ghaol bhi shuas leat fein.
- 10 Is grian 's is sgia Iehobhah Dia,
 is e bheir gràs is gloir;
 'S ni maith air bith cha chum o aon
 a bhitheas naomha còir.
- 11 O Dhia nan sluagh, cia sona 'n ti
 tha sior-thoirt duitsa geill;
 'S a' deanamh earbsa bhunaiteach
 ad chuideacha ro-threun!

DO d' shluagh, chaidh uait air seacharan
 o shean, nochd thusa gràs;

- Bruid Iacoib thug thu air a h ais,
a Dhia, le feart do làimh.
- 2 Mhaith thu an easantas 's an lochd;
uaith dh' fholaich thu do shùil;
Do chorruich chuir thu uile dhiot,
's thug thu dhoibh sìth 'as ùr.
- 3 Mar sin a Dhia pill ruinne nis,
is taisbein duinn do ghràs;
Leig corruich dhiot, is deonuich sìth,
's gu biodh mid ait ad shlaint.
- 4 Eisdidh mi fein ri guth mo Dhia,
tha bhriathra làn do shìth.
Ach, O na pillcadh neach air ais
gu amaideachd aris!
- 5 Dhoibhsan d'an eagal Dia gu fìor
làn-chinnteach bidh a shlaint';
Stiuraidh a ghràs iad suas gu gloir
an ionad cònuì' 'u àigh.
- 6 Feuch! ceartas naomh is trocair Dhe
chòlaich a cheile nis;
Oir thainig fireantachd o neamh
a réitich sinne ris.
- 7 A nis bheir Dia dhuinn gach ni maith,
's ni's pailte bidh a ghràs;
Stiuraidh e sinn 'na cheumaidh fein,
gu aoibhneas buan 'na là'ir.

EISD rium, a Dhia, gu trocaireach,
is mi an dòrainn mhòir:

- Eisd riun; a chiunn gu buin mi dhuit;
grad-ghuidich leam is fòir.
- 2 M'urnaigh 's mo shuil tha riut gach là;
dean gràs orm, o mo Dhia!
Dean m' anam aoibhinn; oir ort fein
tha m' uile speis is mhiann.
- 3 Tha thusa grasmhor tròcaireach;
's tu dheonuicheas gu saor
Maitheanas agus iochel dhoibh sin
tha 'g iarraidh t aghaidh chaoiu.
- 4 Eisd m'urnaigh, Dhia, is thoir fanear
guth gearanach mo chaoi';
An là mo thrioblaid eigheam riut,
oir freagraidh tusa mi.
- 5 Co e am measg nan cumhachdach
is cosail riut, a Dhe?
No ciod na h oibre 's cosail ris
na h oibre rinn do mheur?
- 6 Thig gach aon fhine' rinneadh leat,
is sleuchdaidh iad ad' là'ir;
Is bheir iad, mar is cubhai' dhoibh,
do t ainmsa moladh aid.
- 7 Oir tha thu ard thar smaointe, Dhe;
tha t oibre 'g eigheach cliu;
'S a' teagasg feadh gach àit is cian
nach 'eil aun Dia ach thu.
- 8 O seol do shlighe dhomhsa, Dhe!
mo cheuman innte stiur;
Chum eagal t ainmsa gu biodh orm,
mo chridhe thoir dhuit dlù.

- 9 Le m' uile chridhe bheir mi dhuit
ard-mhola binn, a Dhia;
Do t ainm ro-uasal bheir mi fòs
ard-ghloir air feadh gach ial.
- 10 Oir nochd thu dhomh do throcair chaomh,
o ifrinn shaor thu mi;
Is tu a thearuinn m' anam bochd
o dhol do 'n t slochd asios.
- 11 Is lionmhor nàmh aig m' anam truagh;
buaireanna mach 's asteach;
Ach bheir do ghras mi uatha saor,
is bidh mi aobhach leat.
- 12 Tha thusa lan do thruacantachd,
chum trocair luath do ghnà;
Ach mall gu feirg, is saibhir pailt
an acarthachd 's an gràs.
- 13 Dealra do ghruis tog orm gu caomh,
saor mi, 's mi t òglach fein:
Dean thusa fòir is furtachd orm,
a Dhe, 'nam uile fheum.

S A L M LXXXVII.

- A**N Sion shuidhich Dia o shean
a theampul naomha fein,
'S do 'n àite sin, thar gach aon àit,
thug esan gradh is spéis.
- 2 Bha throcair anfis na teaghlaichibh
'san d' fhuair e aora' 's geill;
Ach bha a lath'reachd shònruichte
'na theampul gloirmhor fein.

- 3 Mu d' thiomchiolsa, a Shioin naoimh!
 chuala sinn ioghna mor;
 Ach teampul tha ni's ioghna nis
 aig Tighearna na gloir.
- 4 Anis tha Eaglais naomhasan
 ri fhaotainn anns gach àit;
 'S cead aig gach fine' tha fo 'n ghrein,
 gu h aoibhinn teachd na là'ir.
- 5 Thig Iudhaich 's cinnich cile leo
 thoirt gloir do Dhia le cheil';
 'S feadh uile chriocha 'n domhain mhòir,
 bidh slòigh aig Dia dha fein.
- 6 An leabhar beatha sgrìobhar sios
 mic Shioin o gach àit.
 Na naoimh fan aobhar sin bheir cliu;
 is mise leo gu bràth.

S A L M LXXXVIII.

- O** DHIA, mo Shlan'ear, eigheam riut,
 gach là is ò'ch gun tàmh;
 O deonuich gu bi m' achuine
 nis taitneach ann ad là'ir.
- 2 Do anshocair tha m' anam làn,
 's do 'n bhàs mo bheatha dlù;
 Is beag nach 'eil mi mar iad sin
 chaidh cheana sios do 'n ùir.
- 3 An dearmaid thusa mi, mo Dhia,
 is mi an iarguin mhòir;
 Trioblaid mar thuil gam chuartaicha,
 gun fhuasgla bhi 'gam chòir?

- 4 O m' chairdibh cha 'n 'eil furtachd dhomh,
 's mo shùil a' silc' dheur;
 Ach ruitsa togam suas mo ghuth:
 thoir furtachd dhomh am fheum.
- 5 Do mhiorbhuilcan an cuir mi 'n ceill,
 ma theid mi sìos do 'n uaigh?
 Is air do dhilseachd aun an sin
 an tabhair misc luadh?
- 6 An tìr an dorchadais co chì
 do mhiorabhuilean, a Dhe?
 'S an tìr na diochuimhn co a ni
 air t fhircantachdsa sgeul?
- 7 Anis tha m' urnaigh riutsa, Dhia,
 gu dian a' dol suas;
 Na ceil do ghnùis, na ceil do ghlas,
 is mi gam chràdh co truagh.
- 8 Trioblaid om' òige dh' fhuiling mi;
 rinn t uabhasan mo chràdh;
 Chuartaich iad m' anam truagh mar thuil,
 gun fhurtachd air aon làimh.
- 9 Caraid ro caomh ach thusa, Dhe,
 air m' cigin cha dean soir;
 'S fear-dàimh no eolais mi mo dlion
 cha 'n 'eil an tìr nam beo.
- 10 O Dhia, mo Shlan' ear, cigheam rìut,
 gach là is òich gun tàmh;
 O deonuich gu bi m' achiuine
 nis taitneach ann ad là'ir.

- A**IR trocair agus firinn De
 ni mise sgeul do ghnà;
 Tha throcair 's fhirinn daingean buan,
 mar neamh, nach gluais gu bràth.
- 2 Thuirt Dia, is mhionnuich e da reir,
 “ Feuch rinn mi Cumhnant gràis
 Riutsa, an Aon a thaghadh leam,
 an Aon d' an d' thug mi gràdh.
- 3 A bheatha mhaireannach do d' shiol
 gu toir mi, trèid mo ghràis,
 'S gu suidh thu 'm feasd air cathair-rìgh,
 a thoirt doibh sìth is slàint.”
- 4 Arson na trocair mhoir so, Dhe,
 bheir talamh 's neamh dhuit cliu:
 Le t ainglibh shuas, 's led' naoimh a bhos,
 gu sìorruith molar thu.
- 5 Oir co 's na neamha' choimeasar
 ri Tighearna na glóir;
 'S am measg nan cumhachdach a bhos
 co choimeas ris is còir?
- 6 An cothional nan uile naomh
 is aobhar eagail Dia;
 Ard-urram o gach neach mu 'n cuairt
 is dual gu faigh an Triath.
- 7 Co 's cosail riutsa ann an neart,
 a Thighearna nan sluagh!
 Is co, am firinn, cosail riut
 o linn gu linn gu buan!
- 8 Onfha na fairge caisgidh tu,
 's a tonna ni thu ciuin;

Is claidhidh tu do naimhde treun
mur geill iad duit gu h umh'l.

- 9 Is leatsa, Dhe, na flathinnis,
's an talamh tha fàr bonn;
Chruthaich thu 'n domhan, is a shluagh,
dhaighnich thu 'n cuan 's am fonn.
- 10 O cheann gu ceann, tha 'n cruinne-cé
ri d' ghairdean treun an taic;
'S fo d' riaghla caomh is cumhachdach,
na h uile ni tha ceart.
- 11 Ceartas is cothrom tha mar stéidh,
a Dhe, do d' chathair-righ;
Is tha do throcair 's t fhacal naomh
gu caomh a' tairgse sìth.
- 12 O! 's beannuichte gach uile shluagh
a chluinneas fuaim co ait,
A dh' eisdeas soisgeul naomha Dhe,
's a bheir dha geill le tlachd!
- 13 An sìth 's an sòlas gluaisidh iad
gach uair an sealla Dhe,
'S an riogh'chd na fireantachd gu h ard
bidh iad gu bràth leis fein.
- 14 Oir uaitsa gheibh iad gràs is gloir,
do chogha bidh dhoibh dlù.
Ar dion 's ar slàinte, nis 's aris,
a Righ nam feart, is tù.
- 15 Mar so thuir Dia le fhàidhe naomh,
" Dh' earb mise cogha dhaoin'
Ri Neach tha cumhachdach gu fòir,
's cha bhi an dochas faoin.

- 16 O ghineil Dhaibhidh thagh mi e,
a dheana' mo thoil chaomh;
Is dh' orduich mi e bhi 'na Rìgh
gu sior air m Eaglais naomh.
- 17 Mo chumhachdsa bidh leis do ghnà,
's an nàmh cha 'n fhaigh air buaidh;
A naimhde claoidhidh e gu leir
mur geill iad dà gu luath.
- 18 Mo throcair 's m' fhireantachd bidh leis,
a neart bidh anbhar mor;
Sgaoilidh a chumhachd is a ghràs;
lionar gach àit.le ghloir.
- 19 Bidh mis' am Athair dha, 's am' Dhia,
is ann am Charraig slaint';
Mo cheud-ghin dearbhai' mi gur è;
's a chruinne-ché 's e 's aird.
- 20 Mairidh mo ghradh dha feadh gach linn,
's mo chumhnant cinnteach buan;
A bheatha shiorruith gheibh a shiol,
's a chathair-rìgh cha ghluais.
- 21 Gidheadh a chlann ma chlaonas uam,
air slighe buairidh 's bàis,
O m' reachd a' dol air seacharan
's a' gleachd an aghaidh gràis;
- 22 An sin ni mis' an smachdacha'
le tairisneachd is iochd;
Gidheadh mo ghradh cha bhuin mi uath
's mo chumhnant buan cha bhrìst.
- 23 Cionn aon-uair gu do mhionnuich mi
('e tha 'n sin gu leor a choidh')

A shliochd 's a riogh'chd gu mair gu bràth,
feadh mhaireas là is òi'ch."

- 24 B' e so do ghealla naomh, a Dhe;
ach feuch ar cor a nis:
'Nar n aghaidh, ge do las do dhiomb,
do chùmhnannt O na brist!
- 25 Cuimhnich, a Dhia, do ghealla gràis;
na tilg gu bràth sinn uait;
Is smal na leig air crùn an Rìgh
chuir thu gu siorruith suas.
- 26 Feuch oighreachd air a masluchadh,
a callaid briste sios;
Coigrich a' deanamh orra tàir,
's gach nàmh ga cur air dì.
- 27 Cha 'n 'eil a glòir mar anns an linn
a thionsgain i air tùs:
O tog, a Dhia, do chorruich dhinn,
is pill sinn riut as ùr.
- 28 Cuimhnich, a Dhia, cia gearr ar cuairt
'san t saoghal thruagh so bhos:
An diomhain rinn thu 'n duine, Dhe,
mur bheil na dhéigh so fois.
- 29 Oir tha gach duine, is gach àl,
fo 'n bhàs a' tuitcam sios;
Gach aon diu dol gu dian do 'n uaigh,
's gun luadh air teachd anios.
- 30 Ach leatsa, Dhia, cha dearmaidear
do ghealla-làn do ghràs;
Oir t fhirinn is do thairisneachd
tha maireannach gu bràth.

- 31 Do mhuintir fein cha 'n fhàg thu 'm feasd
fo eas-onoir na h uaigh;
Cha mheall thu 'n dòchas, is cha leig
do sgeig ar nàmh bhi buan.
- 32 Cha 'n fhuing thu gu masluichear
t Aon naomha maille ruinn;
Oir thig an là 'sau coilion thu
do ghealla gloirmhor dhuinn.
- 33 An sin tra thogar sinn o 'n ùir,
's a thig sinn dlù da'r Rìgh,
Bheir sinn duit cliu gun cheanu gunchrioch.
Amen! gu b' anhluidh bhios!

S A L M XC.

A ÌR feadh gach linn bha thusa, Dhe,
do d' shluagh, mar stéidh 's mar thàmh;
Oir mu 'n robh neamh no talamh ann,
bha Thusa, 's bidh gu bràth.

2 O bhith-bhuantachd gu bith-bhuantachd
tha agadsa do bhith,

Mu 'n robh ann ni, no neach, no ùin',
's an deigh do ùine ruith.

3 Ach dhuinne, gineil thruagh nan daoin',
tha bàs is caochla dlù,

A reir a' bhinn thug thusa dhuinn,
“ Grad-phillibh cium ur n ùir.”

4 Oir grad, ad shealla-sa, bha cuairt
an t sluaigh a b' fhaide beo;

Mar là chaidh seach, mar shuain na h òi'ch,
mar osag ghaoith, no ceo.

- 5 Tha 'm bàs, mar thuil, gar sguaba' leis,
mar aisling tha ar lài';
Mar luibh a shearg 'san anmoch as,
ge d' bha i moch fo bhlà.
- 6 An lorg a' pheacai thainig bàs,
's gach plàigh a dhochainn sinn;
Ar beatha tha mar sgeula faoin,
do nach gabh daoine suim.
- 7 Is tearc na daoine sin a thig
gu deich 's tri fichead bliadhn';
Is ceithir fichead ma gheibh cuid,
tha'm fuigheal sin 'ua phian.
- 8 Cia diombuan gearr mata ar lài,
làn àmhghair agus péin!
Tha 'n imeachd dian, 's an crìoch ro-dhlù;
is siubhlai' sinn gu léir.
- 9 Co, Dhia, a thuigeas cumhachd t fheirg!
tha sin oscionn ar smaoin;
O teagaisg dhuinn mar àirmhear leinn
ar làithe gairid faoin.
- 10 O cuidich leinn, a Dhia, bhi glic,
's buil mhaith thoirt as ar n'ùin;
A chum, 'na dheigh sin, trid do ghràis,
gu bràth gu meal sinn thù.
- 11 O deonuich, ge d' robh againn bròn,
fhad 's tha ar cònuì' bhos,
Cu faigh sinn ann an riogh'chd na gloir
làn-shòlas agus fois.
- 12 Maille ruinn fein, a Dhia nan gràs,
do shlàinte thoir d' ar sliochd:

O stiur le d' ghràs iad ionsuidh gloir,
air sgà do throcair 's t iochd.

13 Maiseach le naombachd, gluaisemid,
le cheile, suas gu d' là'ir.

O soirbhich thusa leinn 'nar fao'ir,
's gun chacchla bidh ar n àgh.

S A L M XCI.

AN duine sin a ghabhas tàmh
so sgàil do sgei'-sa, Dhe,
Bithidh e tearuint o gach olc,
's cha dochainn aon ni é.

2 Riut their mi fein, mo Dhia, gach uair,
“ Mo dhìein bhuan is tu:
'S ge fann mi fein cha'n eagal leam,
's tu d' sheasamh air mo chùl.”

3 Is sona 'm fear ni Dia a dhion
o inleachdaibh an nàimh;
O lion a bhuaireadair tha sealg
anma, gu chur gu bàs.

4 Folaichidh Dia thu o gach plàigh,
mar eun a h àlach maeth;
Sgaoilidh e tharad sgia gu d' dhion,
gu dìreas is gu caomh.

5 Ro' ghabha là, no uabhas òi'ch,
cha bhi a chòidh' ort sgà,
Am feadh tha Dia, gach là is òi'ch,
ga d' dhion le chaoimhneas gràidh.

6 Le plàigh a pheacai' ge do thuit
na mìltean air gach taobh,

'T anamsa gleidhidh Dia nan gràs,
'so chunthart bàis bheir saor.

7 A chionn gu d' rinn thu earbs' a Dia,
's gach cian gu bheil thu leis;

Aon olc air bith cha tig dhuit diù;
ma thig, 's ann chum do leas.

8 Da ainglibh bheir e aithne dhìù,
do stiuradh anns an ròd;

Is gleidhidh iad thu sàbhailte,
an gabha beag is mòr.

9 Le còghna Dhia, gheibh thu làn bhruaidh
air buaire 's cunthart bàis;

An nathair leis am b' àill do theum'
bruthaidh e fein fo d' shàil.

10 "A chionn (deir Dia) gu d' ghabh e tlachd
do m' aitheantaibh do ghna;

Bheir mise saor e o gach olc,
's bheir mi dha sonas ard.

11 Gairmidh e ormsa, 's freagra' mi,
is bidh mi leis gach uair;

Saoruidh mi anam as gach airc,
is bidh e ait leam shuas.

12 Anam bidh sàsuichte an sin

le beatha bhith bhuan fhior;

Is mealaidh e gu bràth an là'ir,
an t slainte bhios gun chrìoch."

CIA aoibhinn bhi toirt cliù do Dhia!
an Dia is airde gloir;

- Bhi moch a' cur an ceill do ghràidh,
's anmech, do ghràis ro-mhoir!
- 2 Arson na h oibre aoibhinn so
cuir fein am fonn mo chrìdh,
Mar inneal ciuil is binne fuaim;
's eisdeadh do chluas mo lacidh.
- 3 M' anam ni gairdeachas an Dia,
na ghniomharaibh, 's na ghràs;
Do ghniomha, Dhe, tha iongantach,
ach 's iongantaich' do ghràdh.
- 4 Na h aingidh cha toir so fanear,
's annsa leo beatha brùid;
Mar fheur ged' fhàs iad, sgathar iad
le dealanaich do ghnùis.
- 5 Oir thusa, Dhia, ta beo gu bràth,
Ard-bhreithe' 'n domhain mhoir!
Na h aingidh fògraidh tu ad' là'ir,
's air t'agh cha 'n fhaigh iad còir.
- 6 Ach earbai' mis' ad throcair mhoir
mo chuid do ghloir gu faigh,
'S gu toir thu furtachd dhomh is gràs
'san ròd gu t' àros maith.
- 7 Peaca no buaire cha bhi 'n sin,
uabhas air bith no olc;
Cha chluinn a' chluas, chán fhaic an t sùil
aon dùil a' deana' lochd.
- 8 Na fireana bidh 'n sin a' fàs,
mar ùr-chrainn arda dheas
A shuidhicheadh am phàrras De,
's an geuga làn do mheas.

- 9 Cha chrion iad le sean-aois gu bràth,
 bidh ghnà an tora trom;
 Doinionn cha searg am feasd am blà,
 's an geug' gu bràth cha lom.
- 10 An sin, o Dhia rinn mise dhion!
 chithear gu bheil thu ceart,
 Tra gheibh gach aon a chuibrionn fein,
 a reir mar bha a bheart'.

S A L M XCIII.

- I**EHOBHAAH, tha na Rìgh gu hard,
 an' solus dealrach gloir,
 Le mòraclid sgeadaichte sle neart,
 oscionn uil' fheachd nan slògh.
- 2 'S e shuidhich steidh an t saoghail so,
 's gun chaochla riabh a glèidh;
 Ach mu 'n robh saoghal idir ann,
 's an deigh dha falbh, THA È.
- 3 Do rioghachd tha gun tùs gun chrìoch,
 do chathair siorrùith buan;
 Ge d' fhàilnich prùip an domhain mhoir,
 do chònuidhsa cha glhuais.
- 4 Thog slòigh nan aingidh 'n lamh 's an guth,
 mar thuil, an aghaidh neimh;
 Ach caisgidh Dia na tonna borb,
 's an ònfha ni e séimh.
- 5 Is treise Dia ta 'n cònuidh shuas
 na 'n tuil fo luasga gaoith;
 Is treise 'n t Uile-chumhachdach
 na uile fheachd nan daoi.

- 6 Do ghealla, Dhe, tha siorruith buan,
 's do riogh'chd cha ghluais gu bràth:
 'S iomchuidh do chlainn do theaghlaich-sa
 bhi naomha glan do ghenà.

S A L M XCIV.

- 'S ANN duitsa bhuineas dioghaltas,
 O Rìgh ta uile-threun!
 Ard-bhreithe'! dhiolas ris gach neach,
 mu 'n seach, mar bha a bheus.
- 2 Na h aingidh uaibhreach cha bhi buan;
 gu luath thig iad gu crìch;
 Am briathra olc, 's an gnìomha baoth
 ni thus' arson a dhiol.
- 3 Do shluagh, tha fulang eucorach,
 earbaidh riut fein an cùis:
 Do bhantraich, coigreach, 's dilleachdain,
 ad dhèidin bhuan tha thu.
- 4 Na h aingidh deir gu h amaideach,
 "Cha chluinn, 's cha leir do Dhia."
 Cia beag ur tuigse, amadain!
 c' arson nach gabh sibh ciall?
- 5 Esan a thug do 'n duine cluas,
 nach dual gu cluinn e fein!
 Esan thug suil is fradharc geur,
 dha fein an e nach léir?
- 6 An ti thug eolas do gach neach,
 an neach gun eolas è?
 An ti bheir smachd air cinnich mhor,
 rì 'r dò-bheartsa 'm bi réidh?

- 7 Is leir dha smaointe faoin ur crìdh,
 ' is luigheadh bheir tì 'n reir;
 Ach beannuichidh e 'n cronuchadh
 da phobul naomba fein.
- 8 Pillidh tu, Dhe, iad air an ais,
 . le d' smachd, a chum do reachd;
 Ach saorar iad o airc 'san là
 'san sgrios thu 'n nàmh le fheachd.
- 9 Oir Dia cha tilg gu siorruith waith
 an sluagh a thug dha geill:
 Le ceart-bhreith ni e dealachadh;
 's bidh ait na lean a cheum.
- 10 O Dhia, mo Dhia! dean mise dhion
 uath sin th' air tì mo chron;
 O pheaca, nàmhaid, 's gabha bàis,
 saor mi reir t' abhaist domh.
- 11 Tra bha mo chas a' sleamhnacha',
 do throcair chum mi suas;
 'S an uair bha m' anam muladach,
 thug thu dhomh furtachd luath.
- 12 Cumhachd nan aingidh ge d' is mor,
 's ge seolt' iad ionsuidh lochd,
 Ni Dia, mo charraig, mise dhion,
 is ruisan diolaidh 'n olc.

S A L M XCV.

O THIGIBH, seinneamaid do Dhia,
 'na fhianuis thigibh dlù;
 Carraig ar slainte molamaid
 le iolach ait 's le cliu.

- 2 Le cridhe taingeil thigeamaid
thoirt buidheachais na là'ir;
Togamaid fuaim le gairdeachas,
a' seinn le salmaibh dhà.
- 3 Oir 's mor Iehobhah Dia nan sluagh,
gun choimeas shuas no bhos;
Iochdar na talmhainn leag a làmh,
's na sleibhtean arda thog.
- 4 'S e rinn an cuan tha fairsing mor,
tha còir aig air is sealbh;
An cruinne-cé, 's gach ni ta ann,
o cheann gu ceann, s' e dhealbh.
- 5 O thigibh agus sleuchdamaid,
is deanar cromadh leinn,
Is air ar gluinibh tuiteamaid
do 'n Dia a chruthaich sinn.
- 6 Oir 's e ar Dia, is sinne shluagh,
caoirich is uain a threud,
A stiuras e gu bràth le làmh,
ma bheir sinn d'asan geill.
- 7 " Ma dh' eisdeas sibh (deir Dia) ri m' ghuth,
gabhaibh, an diugh, ri m' ghràs;
Ur cridheacha na cruaidhichibh,
's na buairibh mi mar b' à'ist.
- 8 Na deanaibh mar mo shluagh o shean,
a pheacuich gu ro-dhàn;
Ge d' stiur mi ro' an fhàsach iad
dà fhichead bliadhn' am ghràdh.
- 9 Fan aobhar sin thug mis' iad suas
d' am miannaibh truailidh fein;

Is mhionnuich mi nach rachadh iad
asteach gu fois an De.”

- 10 [O m' anam gabh an diugh ri gràs,
is na dean dàil nì 's mo;
Mun druid de Dhia bho fhois thu mach,
's nach faic thu 'm feasd a ghloir.]

S A L M XCVI.

O SEINNIBH oran nuadh do Dhia,
seinnibh do 'n Triath 's gach àit;
Ainm beannuichibh, is deanaibh sgeul
air slainte Dhe gach là.

2 Am measg nan cinneach aineolach
sior-thaisbeinibh a ghloir;
Innsibh a throcair iongantach
am measg nan uile shlògh.

3 Is mor ar Dia: is cubhai' dhà
ard-urram o gach sluagh;
Is aobhar eagail e faraon
thar aon neach bhos no shuas.

4 Na dé d' an striochd na cinnich dhall,
ciod annt' ach dealbha faoin?
Ach 's e ar Dia-ne Cruthai' ear
's fear cumail suas an t saoi'.

5 Tha onoir agus mòralachd
ga chòdacha mu 'n cuairt,
Tha naomhachd cumhachd agus gràs
'nan cònuidh dhà gach uair.

6 Striuchdadh mata gach sluagh asios
do 'n Rìgh Iehobha mòr;

Oir o gach teanga treabh, is sluagh,
is dual dá cliu is gloir.

7 Thigibh 'na là'ir le buidheachas
is aoruibh dhà 'na theach;

'S biodh eagal oirbh; oir 's cubhai' dha
mor-urram o gach neach.

8 Measg chinneach, nis, chuir Dia ar slàint'
a rioghachd ghrasmhor suas;

'Na linn bidh cothrom buan is àgh,
's a steidh gu bràth cha ghluais.

9 Biodh gairdeachas air thalamh 's neamh,
air daoine' is aingil ard;

An cuan, le eileanaibh gu leir,
biodh aoibhneach anns gach àit.

10 A' mhachair 's na bheil innte fàs,
is craobhan ard na frì,

Biodh ait anis, ri linn nan gràs;
ar Triath 's e thà 'na Rìgh.

11 Thionsgain a riogh'chd air thalamh leinn;
'na linn bidh ceart is còir;

Is bheir e breith bhios siorruith buan
air sluagh an domhain mhoir.

S A L M XCVII.

AIT biodh an saogh'l, tha Dia 'na Rìgh;
's a riogh'chd am feasd cha ghluais;

Tir mor is eileana biodh ait,
air ainm le tlachd toirt luadh.

2 A shligh' dar suilibh-ne cha léir;
'a chcum cha 'n col duinn è;

Ach ceart is cothrom, iochd is gràs,
da riaghladh thà mar stéidh.

- 3 'Na chorruich thilg Iehobhah sios
is mhill e riogh'chd a nàmh;
Grad, mar le dealanaich nan speur,
thuit i o stéidh gu làr.
- 4 Cumhachda 'n t saoghail chaill an cù,
is leagh iad sios mar chéir
Ro' fhianuis De, tra thainig e
chur riogh'chd a ghràis an ceill.
- 5 Chuir aingil agus naoimh an ceill
fireantachd Dhe, 's a ghlòir;
'S aig dream a shleuchd do dhealbhaibh faoin
bha aobhar nàir' is bròin.
- 6 Do 'n Rìgh so thug na h aingil ard
aora', mar dh' àithn doibh Dia;
Is cumhachda na talmhainn thréig
an iodhail, 's gheill do 'n Triath.
- 7 Air t Eaglais bha mor-ghairdeachas
tra dh' ardaicheadh do riogh'chd,
A chionn, a Thriath, gu d' leig thu ris
t fhireantachd fein tha fìor.
- 8 Oscionn gach ni air thalamh ta
tha thus' an-ard, a Dhe;
Oscionn gach cumhachd tha do ghloir,
's na sloigh bheir dhuitsa geill.
- 9 Sibhse le'n ionmhuin Dia nan sluagh,
sior-fhuathaichibh gach lochd;
Mar sin d'ar n anmaibh bheir e slàint',
's cha 'n fhaigh iad bàs le h olc.

- 10 Am firean, ge d' robh 'n dorchadas,
soillse gheibh e gu luath;
Tha fras ga chur 'na bhròn a bhos
bheir foghar ait da shuas.
- 11 O fhireana, mata bibh ait,
le tlachd toirt cliu do 'n Triath:
'S na shlighe naomha siublaibh suas
gu luaghair feadh gach ial.

S A L M XCVIII.

- D**'AR Dia rinn nithe miorbhuileach
gu siorruith gu robh gloir!
'S e ghairdean treun thug buaidh amach,
's a rinn air talamh fòir.
- 2 Dhasan a dheonuich dhuinne slàint'
gu bràth biodh mola nuadh!
O'ir rinn e air na cinnich gràs;
a shlàinte chi gach sluagh.
- 3 Choilion e ghealla naomh o shean,
le firinn is le gràs;
'S do uile shloigh an domhain mhoir
nis dheonuich e a shlàint.
- 4 An talamh uile seinneadh cliu
do Dhia nan dùl anis;
Ard-seinnibh ceol le gairdeachas,
's a shlainte leigibh ris.
- 5 Seinneadh an domhan is a shluagh;
an cuan is na bheif ann;
Seinnibh, do 'n Dia. ghabh cònuì' leinn,
le greadhnachas nach gann.

- 6 Thionsgain a riogh'chd air thalamh leinn,
 'na linn bidh ceart is còir,
 Is bheir e breitheanas fadheoidh
 air slòigh an t saoghail mhoir.

S A L M XCIX.

- D**O 'n Rìgh Iehobhah strìochda' sìos
 gach tìr is sluagh air bìth;
 Tha feachd nan aingeal ùmhal da,
 's ion dùinne bhì air chrìth.
- 2 Tha thus', a Rìgh nan naomh! ro-mhòr
 oscionn nan slòigh gu leir;
 'S do t ainm ro-ard is urramach
 is cubhai' cliu is geill.
- 3 Is ionmhuin leatsa còir is ceart,
 oir tha thu ceart thu fein;
 Tha' thu ro-naomh; 's aig stòl do chois
 le urram, co nach sleuchd?
- 4 'S tu dh' eisd ri urnaigh anns gach linn,
 an teinn tra bha do naoimh;
 'S mar thug thu dhoibhsan, dhuinne bheir,
 ad throcair freagra caomh.
- 5 Dh' eisd thu Samuel, Aron, 's Maois,
 's mhaith thu gu caomh dod' shluagh
 An lochd (mur guidheadh riut do naoimh)
 a bhiodh 'na aobhar truaigh.
- 6 Aoruibh mata do Dhia nan gràs
 do ghnà 'na ionad naomh,
 Is bheir e freagra dhuibh gu dian,
 mar thug e riabh d'a naoimh.

- S**EINNIBH, gach fluagh air thalamh ta,
 gu h ait 's gu h ard do 'n Triath:
 Thigibh 'na là'ir le aoibhneas mor,
 's le binn-cheol molaibh Dia.
- 2 'S esan ar Dia, thug dhuinn ar bith;
 is leis sinn, 's cha leinn fein;
 Is sinn a threud, a bheathaich e,
 's nar seachranaibh a ghleidh.
- 3 Thigibh mata le gairdeachas
 'na làthairsan asteach;
 'S le moladh ard is buidheachas,
 dhà thugaibh cliu 'na theach.
- 4 Oir 's mor a throcair; 's pailt a ghràs,
 air feadh gach àil, d'a shluagh.
 Tha throcair mor is maireannach,
 is fhirinn tairis buan.

S A L M C I.

- A**IR trocair 's ceartas seinnidh mi,
 ad làthairsa, a Dhe:
 O deonuich gur ann foirfe glic
 a bhios mo ghiulan fein.
- 2 Am theach 's am theaghlach cuidich leam
 gluasad le faicill mhòir;
 Le d' chaoimhneas graidh cum fein mi suas,
 gach uair 'san t slighe chòir.
- 3 Aon olc cha' n fhuing mi am là'ir;
 peacaich is gràineil leam:
 An fear nach gabh ri cronucha,
 cha lean a dhroch-bheairt rium,

- 4 Muintir na sgainneil seachnai' mi,
 's iad sin tha ard 'nam beachd;
 'S taghaidh mi 'm firean diadhaidh còir,
 mar òglach ann am theach.
- 5 Cealgair no fear-labhairt bhreug,
 cha 'n fhaigh uam spéis gu bràth:
 Na h aingidh uile fògram uam,
 's ni Dia gu buan lean tàmh.

S A L M CII.

- O** DHIA nan gras! ri m' urnaigh eisd,
 ri m' eighe crom do chluas;
 An là mo thrioblaid freagair mi
 is furtaich air mo chruas.
- 2 Mo làithe tha dol seach mar cheo,
 is bròn gam chaithe' as;
 Mo chrìdh air searga' mar am fear,
 's ni' aran am bheul gun bhlas.
- 3 Mar eun leis fein am fàsaich laim,
 mar chaillich-ò'ch a' caoi';
 Is smaointe buaireasach do ghnà,
 le inleachd nàimh, gam chlaoi'.
- 4 Mo bhiadh 's mo dhieoch tha maisgt' le deòir,
 's mi air mo leon le péin;
 Oir thus', thug roimhe socair dhomh,
 anis thug docair gheur.
- 5 Mar dhuilleach seargta tha mo shnuadò,
 mar sgàile luath mo lài;
 Ach mairidh tus' am feasd, a Dhe;
 mo chuibhrionn fein gu bràth!

- 6 Nochdai' tu trocair chaomh do d' shluagh
san uair a shònraich thu;
'S na smùr ge d' thuit an colan sìos,
bheir thus' i nìos o 'n ùir.
- 7 'San là sin criothnaichidh na slòigh
nach tug dhuit glòir 'na thrà;
'S bidh rìghre cumhachdach fo gheilt,
le eagal teachd ad là'ir.
- 8 Na ballachan tha bristè sìos
togaidh tu rìs le glòir,
'San là sin anns am foillsichear
do neart, 's do chaoimhneas mòr.
- 9 'N sin chìthear gu do chuimhnich thu
guidhe do naomh 'nan teinn;
Is bheir na slòigh a dhuisgeas tu
dhuit cliu gu buan 's gu binn.
- 10 O! greas an là 'san seall thu nuas
air cuirp do shluaigh 'nan smùr:
Is saor na prìosanaich, ad ghràs,
o thràillealachd na h ùir!
- 11 A chum as, ann ad theampul shuas,
gu toir iad luadh gu binn,
'S a choinne mhoir a thagh do ghràs
as gach aon àit is linn.
- 12 Le dochas ris an latha so,
cha ghearain mi nì 's mò,
Ge d' theid mo lài' a thomhas gearr
-an' saoghal cràidh is bròin.
- 13 Mo Dhia! tha thusa beo gu sìor,
gun chrìoch theachd air do lài';

- O aois gu h aois, air feadh gach cian,
do bhliadhnai' buan ata.
- 14 Bunait na talmhainn leag do làmh,
's na làithibh fad o chéin;
'S na neamhan ard, le 'n uile fheachd,
dhealbh thu le d' neart ro-threun.
- 15 Caochlaidh iad so, is theid doibh as,
cha mhair am feasd diubh aon;
Seadh tilgidh tus' iad uile seach,
mar thrusgan sean le h aois.
- 16 Ach ortsa cha tig caochla 'm feasd,
's do chlann bidh leat sior-bheo;
Feadh linn nan linnte, ann ad là'ir,
bidh iad gu bràth an' glòir.

S A L M CIII.

- B**EANNUICH, o m' anam, Dia nan sluagh,
an Dia d'an dual gach cliu;
Do neart 's do cheatfaidhean gu leir
gu gnìomh co-aoibhinn dùisg.
- 2 Beannuich an Tighearna do Dhia,
an Dia a rinn ort gràs;
'S na diochuimhnich na tiolacan
a dhiol e riut le làimh.
- 3 'S e mhaitheas duit, le ghras is iochd,
do pheacanna gu leir;
'S a bheir dhuit slàint is furtachd dheas
o t easlainte 's o d' phéin.
- 4 Shaor e do bheath' o chumhachd bàis,
o mhìle cràdh is leon:

Trocair is caoimhneas fhuaire thu 'n dràs,
's gu h ard gheibh crùn na glòir.

5 'S e mhaitheas tha ga d chumail beo,
's a toirt duit treoir is neart,
Gu dol, mar iolair luath 'san speur,
air slighe Dhe nam feart.

6 Is maith Dia, do gach dùil is àl;
do neach fo shàruch dlù;
Sinne, 's na h àil a shiubhail as,
le fhreasdal 's fhacal stiur.

7 Tha 'n Tighearn iochdmhor tròcaireach,
's mall fhearg, 's is mòr a ghràs;
Cha bhi e tagradh ruinn do shior,
's cha bhi e 'm feirg gu bràth.

8 Do reir ar peacai' antromach,
ar n anma cha do bhuaill;
'S do reir ar cionta 's easantais,
cha d' orduich esan truaigh.

9 Oir mar oscionn an t saoghail so
tha sgaoileadh ard nan speur;
'S co anmhor sin tha throcair chaomh
do dhaoine bheir dha géill.

10 Anhuil tha 'n airde 'near 's an iar
a' gabhail fad o cheil',
'S co fhad as sin a chuireas Dia
ar peaca 's pian an' céin.

11 Ceart mar bhios athair iochdmhor caomh
da leanbaibh maoth 'nam feum,
Mar sin bidh aig ar n Athair shuas
mor-thruas da phobul fein.

- 12 Oir 's cuimhre leis gur duslach sinn,
is aithne dha ar dealbh;
Mar dhus a shéideas osag ghaoith,
ar beatha fhaoin tha falbh.
- 13 Mar bhlà air bharr nan lusa maoth,
chaochlas gu grad a shnuadh,
Tha làithe dhaoine caochlaideach,
's an saoghal cha 'n 'eil buan.
- 14 Ach trocair Dhe tha bunaiteach
dhoibh sin a thug dha géill;
'S a dhilseachd nochdai' e d' an clainn,
's do chlainn an clainn nan deigh.
- 15 Shocruich Dia a chathair-rìgh
gu sìorruith shuas air neamh;
Is cha 'n 'eil nì sa chruthacha'
nach strìochd do chumhachd Dhe.
- 16 O aingle treun an 'Tighearna,
tha deana' thoil gu luath!
Dá ainm ro-ard is urrainach
cliu thugaibh 's mola' buan.
- 17 O beannuichibh Iehobhah mor,
uil' fheachda gloirmhor fein;
Sibhse tha, gu toileach dian,
a' cur a riar an ceill.
- 18 Uil' oibre feadh a chruthachaidh!
ainm beannuichibh gu bràth:
O m' anam! beannuich thusa leo,
an Dia a dheonuich gràs.

- O** m' anam! beannuich thusa Dia.
 Mo Dhia! 's tu 'n Triath ro-mhòr,
 Tha air do sgeadacha gu bràth
 le onoir ard is gloir.
- 2 Chuir thusa solus dealrach glan
 mar fhalluing umad fein;
 'S mar chùirtean thar do chathair-rìgh
 'mach shìn thu neamh nan speur.
- 3 An t àile tana gun aon taic,
 do d' theach ni thu mar stéidh;
 'S air sgia na gaoithe siubhlai' tu
 feadh lùchairte nan speur.
- 4 'S tu riun na h aingil ghloirmhòr ard,
 gu bhì ad làthair fein;
 'S co grad ri lasair dhealanaich
 do t fhacal bheir iad geill.
- 5 'S tu shuidhich stéidh na talmhainn so,
 's a sguab air falbh an tuil
 A chòdaich aghaidh; 's a ghrad-theich
 tra leig thu mach do ghuth,
- 6 Dhruid thus' an cuin 'na leabai' fein,
 o 'n eirich àiteachd suas,
 Bhristeas 'na shruthaibh o na sleibh,
 thoirt deoch do spreidh 's do bhuar.
- 7 Na sruthai' so (tha siubhal sìos
 feadh ghleantai agus ghlac)
 Ni 'm fearann torach, 's bidh na slòigh
 ta chònui ann ro-ait.
- 8 Tha Dia toirt air an fheur bhì fàs,
 a bheathach' àil is spreidh;

Is arbhar arson lòn do dhaoin'
bheir thu maraon, a Dhe.

- 9 Le fion is ola mar an ceudn'
rinn thusa, Dhe, sinn ait;
An talamh sgeadaich thu le coill,
's le craobha meas gun airc.
- 10 Na craobha so ni ait na h eoin
a bheir, le 'n ceol, duit cliu;
'S ni ainmhidh fhiadhaich tàmh fo 'n sgàil,
trid t fhàbhair do gach dùil.
- 11 Oir do gach dùil is pàilt do ghràs,
is thug do làmh gu fial
Na nithe maith sin doibh gu leir,
tha reir am feum 's am miann.
- 12 Chuir thusa gealach anns an speúr,
a chur an ceill nan tra;
Is theagaisg thu do 'n ghrein an uair
san druid i suas an là.
- 13 Thig dorchadas an sin gu luath,
's theid uabheistean na frì
A sholar cobhartaich 's gach àit,
o d' làimhs' ag iarrui' 'm bìdh.
- 14 Ro' eiridh greine pillidh iad
arìs gu'n garuidh fein:
Is theid an duine mach gu shao'ir,
gu aoma' sios na grein.'
- 15 Cia lionmhor t oibre iongantach,
a rinneadh leat gu glic!
O cheann gu ceann tha 'n talamh làn
do t fhàbhar is do t-ìochd.

- 16 Is amhluidh tha an Fhairge mhor.
 Cia lionmhor iad a slòigh!
 Gidheadh do fhreasdalsa tha, Dhe,
 toirt doibh gu leir an lòn.
- 17 An toirbheartas a dheonuich thu
 is leor arson an riar;
 Fosglaidh tu gu pailt do làmh,
 is sàsuichear am miann.
- 18 Do ghnuis ma cheileas tusa uath',
 gheibh iad gu luath am bàs;
 Ach t ordugh cuiridh tu anuas,
 's thig gineil nuadh 'nan àit.
- 19 Tha gloir Iehobhah maireannach
 air feadh gach uile linn;
 Is gabhaidh e gach aon uair tlachd
 's na h oibre maith a rinn.
- 20 Anuas le feirg ma sheallas tu,
 an talamh bidh air chrith:
 Ach grasmhor bidh do ghnuis do d' shluagh,
 gun uabhas uair air bith.
- 21 Dhuit bheir mi fein, a Dhia is aird!
 moladh is gràdh ri m' bheo:
 An cian a mhealas mi mo bhith,
 dhuit bithidh mi toirt glòir.
- 22 Is aoibhinn leam bhi smaointeachadh
 air Dia co caomh 's co mor;
 'S mo dhuil gu faigh mi shuas 'na là'ir,
 sonas gu bràth is gloir.
- 23 Olc no luchd-uile gu bràth cha bhi
 'san rioghachd sin a nàigh;

Far an toir mise, 's t uile naoimh,
dhuit aora, Dhe, gu bràth.

S A L M CV.

- O** THUGAIBH mola mor do Dhia,
is deanaibh urnaigh ris;
Do shloigh an domhain cuiribh 'n ceill
ro-mheud a ghràidh is iochd.
- 2 Seinnibh do Dhia le gairdeachas,
a' cur a ghràis an ceill;
Oir acasan bidh aoibhneas mor
a bheir dha gloir is geill.
- 3 Iarruibh an Dia ta cumhachdach,
le 'r n uile neart gu bràth;
Iarruibh an Dia ta trocaireach,
's ur dòchas biodh 'na ghràs.
- 4 Air fhacal 's oibre smaointichibh,
tha làn do ioghna mòr;
'S cubhai' do 'n t sluagh a shaora' leis
aora thoirt dà is gloir.
- 5 Oir 's e a ghairdean cumhachdach
a thug dhuinn saors' is slàint;
Is fhacal tha gu trocaireach
toirt eolais air a ghràs.
- 6 A chumhnant gràsmhor chuimnich e
do gach aon linn chaidh seach;
Is mairidh e gu daingean fìor
do mhìle àl ri teachd.
- 7 Ri Abra'm rinn e co-cheangal,
gu tigeadh air a shliochd

Slan 'ear sam biodh na cinnich ait,
(mar againne tha fios.)

8 Fearann Chanaain gheall e dhoibh,
(mar earlais àigh bu mhò)

Tra bha iad fathasd lag is tearc,
's gun aca tìr le còir.

9 Mar choigrich dh' imich iad rè cian,
ag iarraidh àite taimh;
Ach Dia thug dìon doibh o gach olc,
is chrouich e an nàimh.

10 " Na buinibh, arsa Dia, rim' naoimh,
's na deanaibh orra lochd;
Ma ni sibh cron do m' sheirbhisich,
ni mise dhiol gu goirt."

11 Tra chlaoidheadh iad le sluagh na h Eipht,
chlaoi' Dia an Eipht le gort;
Ach Ioseph chuir e 'n inbhe mhoir
's bha Isr'el beo o'n olc.

12 Ioseph a reiceadh leo mar thràill,
's a chaidh a chràdh gu truagh,
Gus an d' rinn Dia, 'na iochd gun chrìoch,
o'n phrìosan thogail suas.

13 'S an ám a shonruich Dia 'na ghràs,
chuir Pharaoh e fo sgaoil,
Is rinn se e 'na uachdaran
oscìonn a shluaigh 's a mhaoin.

14 Na daoine' a b' urramaich 'san riogh'chd
an rìgh thug dha fo smachd,
Gu teagaisgeadh e chomhairlich
gu glic 's na huile reachd.

- 15 An sin chaidh gineil Israeil
do 'n Eiphit sìos air chuairt,
'S le beanrachd mor an Tighearna,
bha piseach orra 's buaidh.
- 16 Ach bhuin an naimhde riu gu h oile,
gan cur fo dhochann daor,
Gus an d' rinn Dia, le Aron 's Maois,
gu cuomh an tabhairt saor.
- 17 Iad so leig ris a mhiorbhuilean,
is chlaoidh iad tìr na h Eipht
Labhair e, 's thainig duibhre tiugh
air feadh na tìr gu leir.
- 18 Thionnd'adh an uisgeacha gu fuil,
's an uile iasg fhuair bàs:
Rinn losgaimn, miola, 's cuileagan,
a thuill' air sin an cràdh.
- 19 Clach-mheallhin*chuir e, 's dealanach,
a sgàth an craobha meas;
Is locuist lionmhor, anns gach àit,
am fàs gu buileach dh' ith.
- 20 An ceud-ghin chuir e 'n sin gu bàs,
's le làimh shaor e a shluagh;
O 'n Eiphit chlaoidhte chaidh iad as,
le storas pailt 's le buaidh.
- 21 Rinn teine 'n t iul doibh anns an oi'ch',
is neul san là an dion;
O neamh rinn Dia am beathacha',
's o 'n charraig chaisg e 'n iot,
- 22 'S a reir mar gheall e dli' Abraham,
Canaan thug da shluagh;

A chum gu gleidheadh iad a reachd,
's gu biodh iad ait gu buan.

[23 Mar so gheibh sinne oighreachd shior,
a dh' aindeoin strì ar nàmh:
Coilionaidd Dia a ghealla mor,
's ar cònuidd bidh na là'ir.]

S A L M C V I.

- 1 O THIGIBH, molamaid ar Dia:
Cia fial bha dhuinn a làmh!
Tha throcair caomh, 's a ghrasa buan,
's cha treig e shluagh gu bràth.
- 2 De ghniomha treun a Thighearna!
co 's urra chur an ceill?
Do throcair mhòr 's do ghrasa pailt
co thaisbeanas gu leir?
- 3 Is son' iad sin, 's iad sin amhàin,
tha tabhairt gràidh do d' reachd;
Tha diadhaidh cothromach is còir,
's a' deana' trocair 's iochd.
- 4 Dhia, cuimhnich ormsa leis a ghràdh
thug thu do d' mhuintir fein:
O thig le d' shlàinte sholasuich,
is fòir orm ann am fheum.
- 5 O biodh mo chrannchar shuas le d naoinh,
is bitheam aoidhneach leo!
'N an comun ait air feadh gach linn
bheir mi gu binn duit ceol.
- 6 O Dhia, cha'n airidh sinn air t iochd:
ar sinnsir bhrìst do reachd;

- Is sinne chaidh air seachran leo,
's do dhòbheart thug sinn tlachd.
- 7 Is amhuil sinn 's do shluagh o shean,
nach d' thug fanear do làmh,
Ge d' shaor thu iad o 'n daorsa chruaidh,
le truacantas do ghràis.
- 8 Bhrosnuich iad fearg an Tighearna,
seadh aig an Fhairge-ruaidh;
Is dhearmaid iad a throcair chaomh,
a shaor iad 's a cheart uair.
- 9 Thiormaich e 'n fhairge dhoibh le neart,
tra bhàthadh feachd an nàmh;
Chreid iad an sin is thug iad cliu;
ach ghrad-leig dhiubh a ghràdh.
- 10 'S an fhàsaich bhuair iad e le 'm miann,
(a shàsuich Dia 'na fheirg,)
'S an aghaidh Aroin agus Mhaois,
an corruich thaom gu garg.
- 11 Rinn Dia na bhreitheanas an claoi';
ach pheacaich iad aris;
'S do iomhaigh laoigh thug iad a ghlòir
bu dual do 'n Dia bheo fhior.
- 12 Air diochuimhn leig iad cumhachd Dhe,
is gnìomha treun a làmh;
Seadh dhearmaid iad an Slànuir ear
a shàbhail iad le ghràs.
- 13 Bhagair e 'n sin an sgrìos gu leir,
ach ghuidh gu treun ris Maois,
Nach deanadh e an gearrà' sios
arson an gnìomha baoth.

- 14 Seadh mar an ceudna rinn iad tàir
air tìr Chanaain mhaith;
'S do iodhail bhréige thug iad geill,
an àite Dhe nam flath.
- 15 Mar so le 'n aingeachd bhrosnuich iad
geur-chorruich Dhia nan sluagh,
A las nan aghaidh, gus an d' rinn
Phinehas diola' luath.
- 16 Aig uisge Mheribah aris
chuir iad gu corruich è;
Air chor 's gu d' labhair Maois e fein
gu If obaan, ge d' bu shèimh.
- 17 Na slòigh cha d' fhògair mar bu chòir
ach dh' fhoghlum iad am beus:
Am mic 's an nigh'na dh' iobair iad
asuas do iodhail bhreig.
- 18 Fan aobhar sin las corruich Dhe
gu geur an aghaidh shluaigh;
'S do laimh nan cinneach thug e iad,
is chuir fo 'n smachd gu truagh.
- 19 Shaor e gu tric iad, ach do ghnà
chaidh iad air seachran uaith;
Seadh gus an robh fa dheire 'n cor
làn docair agus truaigh.
- 20 Gidheadh tra chunnaic e an teinn,
's a rinn iad gearan ris;
A chumhnant grasmhor chuimhnich e,
is nochd e dhoibhsan iochd.
- 21 Oirne dean iochd, a Dhia nan gràs,
is sàbhail sinn o 'r truaigh;

- A chum do t ainm, ata ro-naomh,
gu toir sinn aora 's luadh.
- 22 O tionail sinn o' r n' ànradh truagh,
is stiur sinn suas gu d' là'ir,
Gu tugamaid, le slòigh nan naomh,
gnà-aora' dhuit gu brath.
- 23 'N sin molaidh sinn Iehobhah treun.
a thearuinn sinn le ghràs:
Abradh na h uile sluagh, Amen!
cliu siorruith gu robh dhà!

S A L M CVII.

- O** MOLAIBH Dia, oir tha e maith;
is maireannach a ghràs:
Air so fhuair sinne fios gu leor,
oir dheonuich e dhuinn slàint,
- 2 An tràs ge d' tha sinn seachranach,
air feadh na fàsaich luim:
Tionailidh Dia sinn as gach aird,
is ionad tàimh bheir dhuinn.
- 3 Acrach is sgìth ge d robh ar cor,
fo dhocair is fo chràdh,
Eisdidh an Tighearna r' ar glaodh,
is saoruidh as gach càs.
- 4 Air astar aineil tha ar ceum,
ach Spiorad Dhe ni 'n t iul;
Stiuraidh e sinn gur n ionad tàimh,
an làthair Dhia nan dùl.
- 5 O b' fhearr gu mola' daoine Dia,
arson a mhaitheis chaoin,

- S arson a throcair iongantaich
do ghineil chiontach dhaoin'!
- 6 An t anam ciocrach sàsuichidh
is bheir e dhà a leor;
'S an t anam acrach lionaidh e
le dhiol do mhaitheas mòr.
- 7 Iadsan a tha gan sàruca',
's a thà fo dhubhar bàis,
Bheir Dia iad saor o'n airc 's o'm bròn,
le thròcair is le ghras.
- 8 Gidheadh ma ni iad eiri'mach
an aghaidh facail De,
'S ri chomhairle gu cuir iad cùl,
gun chùram bhi ris réidh;
- 9 An cridhe leaghaidh e le bròn,
gun fhòir a bhi dhoibh dlù,
Ach gus an glaodh iad ris gu treun,
a' cur ri eucoir cùl.
- 10 Saoruidh e 'n sin an anma truagh
o bhuaireadh is o bhàs;
Is bristidh e na cuibhrichean,
's a chuinga bha gan cràdh.
- 11 O b' fhearr gu mola' daoine Dia
arson a mhaitheis chaoin,
'S arson a throcair iongantaich
do ghineil chiontach dhaoin'!
- 12 A chionn gu d' thug e fuasgla dhoibh
o'n daorsa chruaidh le ghràs;
'S o'n uallach ciont' a rinn an leon,
gu d' dheonuidh e dhoibh slàint'.

- 13 Do uabharachd am peacanna
cha 'n eil aig daoine suim,
Gus an tig trioblaid agus truaigh,
mar uallach air an druim.
- 14 An sin tra bhios iad dlù do'n bhàs,
is gràin aca d' am biadh,
Glaodhaidh iad suas ri Dia 'nan airc,
is caisgidh e am pian.
- 15 Labhràidh e 'm facal trocaireach,
is deonuichidh dhoibh slàint;
Is saoruidh e an anma bochd
o dhochann is o bhàs.
- 16 O b' fhearr gu mola' daoine Dia
arson a mhaitheis chaoin,
'S arson a throcair iongantaich
do ghineil chiontach dhaoin'!
- 17 Iadsan a dh' fhuasgail Dia nan gràs
o ghàbha 's cunthart geur,
Is cubhai' dhoibh, gu taingeil ait,
a mhaitheas chur an ceill.
- 18 Iad sin tha siubhal fairge moir
chi cumhachd 's tròcair Dhe;
Oir innsidh 'n cuan a mhiorbhuile,
co maith ri tìr is speur.
- 19 Air iartas éiridh 'n doinion gharbh
le séide' gailbheach cruaidh;
'S le onfha fhuaimneach atmhor ard
an cuan 's gach àite luaisg.
- 20 Air barr nan tonnan éiridh iad
gu neamh air uairibh 'u aird;

Grad thuitidh iad an sin asios,
's an crìdh an cinseal bàis.

- 21 Chuig agus uaith, mar dhaoin air mhìsg,
gun fhios doibh ciod a ni,
Mu dheire gladhaidh iad ri Dia,
's bheir Dia 'na throcair sìth.
- 22 'S e dhùisg an cuan, 's a rinn e ciuin;
oir tha e umhal dà:
Ó b' fhearr gu biodh na maraichean
co freagarach d'a àithn!
- 23 Thainig am fè, 's tha iadsan ait
gu bheil iad fathasd beo,
'S gu d' ràinig iad, le maitheas Dhia,
an cal bu mhiannach leo.
- 24 O b' fhearr gu mola' daoine Dia
arson a mhaitheis chaoin,
'S arson a throcair iongantaich
do ghineil chiontach dhaoin'!
- 25 'Thugadh iad dà 's a chothional
mor-urram mar is còir;
Is cuireadh iad le naoimh an ceill,
air feadh gach ré, a ghlòir.
- 26 An talamh torach ni e bochd,
's am baile ni e fàs,
A dhioladh easantais an t sloigh
a chònui' ann ata.
- 27 Bheir esan fòs air fearann bochd
fàs torach agus pailt,
A chum an dream d' an eagal e
a bheathacha gun airc.

- 28 'N sin gheibh iad cònuidh agus tàmh,
is sàsuichear am miann;
Toradh an treud, is fàs am faich'
dhoibh beannuichidh an Dia.
- 29 Gidheadh ma chlaonas iad gu lochd,
ni Dia iad bochd aris;
Am prionsuidh theid air allaban,
's cha 'n fhaigh iad fois no sìth.
- 30 Ach pobul umhal togaidh e,
o'n docair suas gu h'ard;
Is bheir e aoibhneas pailt do 'n fhear
a thug dá reachdsan gràdh.
- 31 Bidh aiteas air na fireana
tra chi iad maitheas De;
'S luchd uile, tra chi a bhreitheanas,
bidh eagalach gu leir.
- 32 Bheir daoine glic na nithe so
fanear na h uile uair,
Is caoimhneas gràidh an Tighearna
bidh acasan gu buan.

S A L M CVIII.

- L**E cridhe ait 's le laoidhibh ard
molam an tràs mo Dhia:
Mo theanga, glòir mo bhall, grad-dhùisg,
a thabhairt cliu do'n Triath.
- 2 Molam thu, Dhe, am measg nan slògh,
ri m' bheo sior-mholan thu,
'San deigh mo bhàis, feadh linn nan linn,
bheir mi gu binn duit cliu.

- 3 Oir lion do throcair talamh 's neamh;
 a meud cha tuig aon neach;
 Is mairidh t fhirinn ghràs-mhor chaoin
 tra theid an saoghal seach.
- 4 Bi thus' air t arduchadh, a Dhe,
 le feachd nan neamha shuas;
 Is thugadh sloigh an t saoghail so
 dhuit aora mar is dual.
- 5 Is tusa, Dhe, bheir neart do d shluagh,
 is fuasgladh anns gach càs;
 Oirne dean fòir an là ar teinn
 is cuidich leinn le d làimh.
- 6 A' d' ghealla naomha ni sinn bun,
 oir thubhairt thu o chéin,
 Namhaid am feasd nach faigheadh buaidh
 air sluagh bheir dhuitsa geill.
- 7 Co e mata bheir dhuinne dion
 ach Rìgh nam feachd amhàin;
 A stiuras sinn le chomhairle,
 's a choimhideas le làimh?
- 8 O tearuinn sinn anis, a Rìgh,
 's na diobair sinn 'nar teinn;
 Gu'r coghna sìn do làmh amach,
 is anns gach cath bi leinn.
- 9 An là ar trioblaid-dean oirn fòir,
 oir 's diomhain còghna dhaoin;
 Mar sin ni sinne treubhantas,
 is tusa, Dhe, r' ar taobh.

- O** DHIA mo chliu is m' aoibhneis ard,
 na bi ad thàmh 's mi caoi',
 A' fulang sgainneil 's maslai' gheur,
 le breugaibh dhaoine daoì.
- 2 Càineadh is dìteadh thug iad dhomh,
 gun aobhar no cionfà;
 Oir ghuidh mi riutsa as an leth,
 's chùitich mi 'n olc le gràdh.
- 3 Deir iad, “ Cuir air droch mharasgladh,
 is biodh fhear-dìtidh dlù;
 Fo bhinne tuiteadh e 'sa bhreith,
 's ri urnaigh cuirear cùl.
- 4 Faigheadh aon eile dhreuchd gu luath,
 's a theaghlach truagh 'na dheigh:
 Do choigrich biodh a chuid 'na creich,
 's a chlann air easbhui' bìdh.
- 5 A shliochd na maireadh anns an tìr,
 air dìchuimhn na biodh olc
 A rinn e fein no aithrichean,
 's na maithear dhoibh an lochd.
- 6 Iochd mar nach d' rinn, na faigheadh e;
 do mhallachd thug e spéis:
 'S an t olc a rinn e, bitheadh e
 mar êideadh uime fein.”
- 7 Mar so ghuidh ris an Tighearna
 mo naimhde thug dhomh fuath;
 Ach orra fein an aimhleas thig,
 mur pill iad ris gu luath.
- 8 Ach thusa, Dhia, bi dhomhsa dlù,
 is cum mi suas le d' làimh:

Saor mi, ad throcair, as gacli airc,
is neartuich mi le d' ghràs.

9 Oir thia mi bochd is ainniseach,
is m' anam air a leon;

Mo bheatha gabhail seach mar sgàil,
's le trasg ga cràdh tha m' fheoil.

10 Dh' fhuiling mi masladh air do sgà,
's mi 'n àmhghar is an teinn;
Tra tha luchd-uile gu fanaideach
a' cratha' rium an cinn.

11 O Dhia, 's am bheil mo dhòigh gu leir,
thoir fein domh còghna deas;
Is seol domh ann ad throcair chaoimh
an t slighe gu dol as.

12 A chum do m' naimhdibh gu bu leir,
a Dhe, gu bheil thu leam;
Tra bhuineas tu gu cairdeal uam
an t uallach so co trom.

13 Ge d' dhìt na h aingidh, deansa Dhe,
do bheannachd fein thoirt domh,
Bheir so dhomh aoibhneas agus sìth,
's cha dean aon nì dhomh cron.

14 Tra theid na h aingidh ghearradh as,
bidh m' anam ait leat fein;
'S le d mhor-shluagh cuiridh mi gu bràth
do chliu gu h ard an ceill.

15 Oir aig do dheaslaimh, seasaidh shuas
an neach tha truagh an tràs;
S' an sin cha dochainnear e 'm feasd
le eagal no le nàmh.

- T**HUBHAIRT an Tighearna ri m' Thriath,
 “Dean suidhe air mo dheis;
 A dheoin no dh' aindeoin, gus an strìochd
 gach nàmh asios fo d' chois.
- 2 **T** fhacal o Shìon theid amach,
 mar inneal ann ad làimh;
 Air t uile naimhde bheir e buaidh;
 is uaithe gheibhear slàint.
- 3 **R**uithidh na sloigh gu toileach dian,
 a dh' fhaotainn dìon od' neart;
 Lionmhor, mar dhealt air bharr an fheoir,
 na slòigh bheir aora 'd theach.”
- 4 **R**ìghrean is sagairt shaoghalta
 tha caochlaideach gu leir;
 Ach thus' an Rìgh 's an Sagart shuas
 tha buan air feadh gach ré.
- 5 **T**husa, ta 'd shuidh air deaslaimh Dhia,
 riaghlaidh thar gach rìgh;
 'S an latha t fheirge sgriosai' tu
 na cinnich nach gabh sìth.
- 6 **A'** sruthaibh searbh ge d' rinn thu òl,
 a' fulang bròin is péin;
 Bi sin an t slighe ionsuidh buaidh
 is gloir tha buan gach ré.

S A L M CXI.

- O** MO LAIBH Dia: le m' chridhe fein
 cuiridh mi 'n ceill a ghràs;
 'S an cothional nan naomh gu leir
 cliu aoibhinn bheir mi dhà.

- 2 Tha gnìomharan an Tighearna
ro-iongantach gu leir,
'S is maith dhuinn bhi gan rannsacha'
le annsachd 's aire gheur.
- 3 Tha oibre urramach is mor,
's ro-ghloirmhor tha a ghràs;
Tha throcair agus fhirinn buan
da shluagh air feadh gach àil.
- 4 Beathaichidh e le lòn o neamh
anma na dream tha naomh;
Gleidhidh e riu a cho-cheangal,
o linn gu linn gu caomh.
- 5 Amhluidh thug è da shluagh o shean
am fearann maith, gun luach;
Mar sin bheir dhuinne, mar a gheall,
oighreachd nach gann, tha shuas.
- 6 Fhirinn 's a ghealla, mar a reachd,
tha maireannach gu bràth;
Am feasd cha chaochail e 'na bheachd,
oir tha e ceart do ghnà.
- 7 Tra shaor e shluagh na throcair chaomh,
rinn e gun chaochla è;
Arson so, cliu gu robh gu bràth
do Ard-rìgh talaimh 's neimh!
- 8 'S e tùs a' ghliocais eagal Dhia:
gun chiall tha gach aon neach
Nach ionnsuich so, o 'm faigh e àgh
gu bràth le Dia 'na theach.

- O** MOLAIBH Dia: is sona 'm fear
 tha toirt da reachdsan geill,
 Is ann an coimhead aitheantan
 tha gabhail tlachd is spéis.
- 2 A shliochd gheibh urram anns an tìr;
 gu sior bidh orra meas:
 Beannuichidh Dia an uile shao'ir,
 's na ghaol bheir dhoibh an leas.
- 3 Bidh 'n ainm air chuimhne 'n deigh am bàis,
 is gheibh iad àgh o Dhia:
 An duibhre bròin cha bhi ach gearr,
 's dcalrai' gu bràth an grian.
- 4 Làn-cheartas ni an duine maith,
 's tha tlachd aig ann an iochd;
 Da mhaoin, an coingheal bheir e cuid,
 is cuid an seirc gu tric.
- 5 An seirc 's an déirc ge d' robh e pailt,
 cha bhac an nì so mhaoin;
 Oir bheir e ghnòthaichean fanear,
 's bidh beannachd Dhia le shao'ir.
- 6 Aon ni air bith a thig mu'n cuairt
 cha ghluais a chrìdh gu mòr;
 Tha choguis sìochail, 's tha a chrìdh
 socruicht air Rìgh na glòir.
- 7 Le sgeula fuathais cha bhi geilt
 air neach d'an eagal Dia;
 Bidh e mar charraig anns a chuan,
 nach gluais an doinionn dhian.
- 8 Uabhas ge d' robh air naimhde Dhia,
 tra dh' iadhas umpa neoil;

Air cridhe 'n fhirein eiridh griau
a dh' fhògras pian is bròn.

9 Sgaoil e a chuid, is thug do 'n bhòchd;
mar so chuir e an siol

A bheir dha tora maith a bhos,
's na dheigh sin sonas sior.

10 Mealaidh na fireana an sin,
toradh an iochd 's an déirc,
Tra bhios na h aingidh is am maoin,
's an saoghal fein 'na leus.

S A L M CXIII.

MOLAIBH, O molaibh Dia na glòir,
òglacha dileas fein!

Beannuichte gu robh t ainm gu bràth,
O Dhia ta grasmhor treun!

2 O eiridh gu ruig luidhe grein'
ainm Dhe ionmholt' ta;

Is dligheach dhasan urram 's glòir
nan uile shlògh gu bràth.

3 Do ghloir, O Uile-chumhachdaich!
co 's urra chur an ceill?

Air thalamh co tha cosail riut;
no coimeas duit air neamh?

4 'S ìsleachadh ortsa sealtuinn sios
air gnìomh nan aingeal ard;

Cia mò na sin air nithe faoin
nan daoine tha air làr?

5 Togaidh tu 'n deora truagh o'n dus,
gu subhachas is àgh;

- 'S an truaghan dibli togai' tu
gu sonas gloirmhor ard.
- 6 Do 'n dream a tha gun chofhurtachd,
bheir thusa furtachd mhor;
Tiondaidh tu 'm bròn gu àgh gun chrìoch:
cliu siorruith dhuit is, gloir.

S A L M CXIV.

- T**RA dh' imich Isr'el as an Eipht,
's an robh e seal air chuairt,
'S a chaidh e dh' iarruidh ionad tàimh
air sligh na fàsaich chruaidh;
- 2 Dh' iomachair Iudah 'n àirce naomh,
's bha urram Isr'eil leis:
Chunnaic an Fhairge, sgaoil a tuil,
's chaidh Iordan uil' air ais.
- 3 Na sleibhte chrìothnaich, 's cnoca leum,
mar threud a bhiodh fo fhiamh:
Bha Sinai fein air chrìth gu bhonn,
ge trom e, le chuid sliabh.
- 4 C' arson a chlisg sibh, shleibhte mor,
's a shleibhte beag le cheil' ?
C' arson a leum sibh uile, grad
cosail ri sgapadh treud ?
- 5 C' arson ? ach chionn gu robh ur Dia
air teachd an sin duibh dlù ?
A thalamh ! biodh ort uile crìth,
is eagal ro' a ghnùis,
- 6 Ma labhras esan ach an guth,
thig tuil o 'n charraig chruaidh ?

D' a chumhachd bheir an domhan geill.
Molams' thu, Dhe nan slyagh!

S A L M CXV.

- D**HUINNE cha 'n ann, a Dhia cha 'n ann,
ach dhuitsa, biodh an cliu;
Oir 's tu tha t aonar mor is maith;
's tu thug na th' againn dùinn.
- 2 Eirich anis is cuidich leinn,
mun abair ruinn ar nàmh,
“Ca bheil anis ur Tighearn' treun,
d'an d' thug sibh geill do ghnà?”
- 3 Ar Tighearna tha sluas air neamh,
a' deana' mar is àill;
Is tha e leinn air thalamh fos:
d'a ghloir tha 'n domhan làn.
- 4 Tha droch-dhaoine a' cur an dòigh
'nan stòras is 'nam maoin,
'S na cinnich aineolach toirt geill,
le eud, dò dhealbhaibh faoin.
- 5 Tha beoil ac', ach cha labhair iad,
is suilean, leis nach léir;
Is cluasan, leis nach cluinn iad guth,
ge d' eighear riu gu treun.
- 6 Tha 'n lamh gun chli, 's an cas gun cheum,
ge d' shleuchdar dhoibh gu leir;
Iadsan a dhealbh 's a gheilleas doibh
cha chéillidh na iad fein.
- 7 Asadsa, Dhia, ni sinne bun;
s tu ar n uile dhòigh;

Sibhse gu leir a ni a riar,
earbaibh a Dia na glòir.

- 8 Tha Dia 'na sgia 's 'na chòghna treun
do 'n dream a dh' earbas as:
Dhuinne bha e ro-throcaireach,
's dhuinn deonuichidh ar leas.
- 9 Gach beag is mor d' an eagal Dia,
an sagart is an sluagh,
Beannuichidh e gu saibhir pailt,
anis 's aris gu buan.
- 10 O Thus' a chruthaich talamh 's neamh!
ri d' bheannachd tha ar sùil;
Thathus' air neamh, is sinne bhos;
O thoir dhuit fein sinn dlù!
- 11 Cha' n fliag thu sinn, a Dhia, 'san ùir,
ionad gun chliu gun chainnt:
Ach bheir thu sinn suas gu d' là'ir,
thoirt molaidh ard do t ainm.

S A L M CXVI.

- 1 S toigh leam Dia, a dh' eisd ri m' ghuth,
's a thug dhomh freagra caomh!
An cian is beo mi' éighidh mi
ri Dia a dh' eisd mo ghlaodh.
- 2 Dh' iadh umam bròn is cunthart bàis,
chràidh eagal ifrinn mi;
Ghlacadh mi teanu le trioblaid thruaigh,
is àmhghar cruaidh gam chlaoi'.
- 3 Air ainm Iehobhah ghair mi 'n sin,
mar so a' labhairt ris,

- “ O Dhia, mo Thighearn, guidheam ort,
saor m' anam bochd anis!”
- 4 Tha' n Tighearn iochdmhor tròcaireach,
is mòr a chaoimhneas gràidh:
Saoruidh e daoine umhal còir;
am theinn, dh' fhòir orms' a ghràs.
- 5 O m' anam! pill anis gu luath
gu d' shuaimhneas is gu d' thàmh
Oir Dia bhuin riut gu trocaireach
is dheonuich e dhuit gràs:
- 6 O ghàbhadh is o chunthart bàis
shàbhail thu m' anam bochd;
Ghleidh thu mo chas gun dol o d' cheum,
's mo shùil o dheuraibh goirt.
- 7 F'an aobhar sin, ré fad mo lài',
bheir mi dhuit gradh is geill;
Gluaisidh mi 'd là'ir le faicill mhaith:
O faigheam gràs uait fein!
- 8 Dh' earb, is dh' eigh mi riut am theinn,
is rian thu furtachd chaomh;
An uair nach robh dhomh feum air bith
'san fhurtachd thig o dhaoin'.
- 9 Ciod iocas mi ri Dia, arson
na nochd e dhomh do ghràs?
A' gairm air ainnsan, glacaidh mi
an cup' o'm faigh mi slàint.
- 10 Iocam mo mhòid, an là'ir a shluaigh,
do m' Dhia ta shuas air neamh;
'S a' mhòid a bheir mi, gleidhidh mì,
le d' chòglina sior a Dhe.

- 11 Is priseil leatsa beatha 's bàs
 na dream thug gradh do d' reachd:
 Shaor thu mise, Dhia, o 'n bhàs;
 mo chrìdh gu bràth bidh leat.
- 12 'S an àros ard 'sam bheil do thàmh,
 ad chathair àluinn shuas,
 Bheir m' anam dhuit, le t uile naoimh,
 aoradh is cliu gu buan.

S A L M CXVII.

- G**ACH cinneach tha 'san domhan mhor!
 O thugaibh gloir do Dhia:
 Le aon-ghuth seinnibh mola dha,
 o 'n aird an ear gu 'n iar.
- 2 Oir 's mor a chaoimhneas trocaireach
 do shloigh a chruinne-ché:
 Tha ghrasa pailt is fhirinn buan.
 Moladh gach sluagh thu, Dhe!
- 3 Moladh iad thu air feadh gach àit,
 feadh mhaireas là is òi'ch:
 'Na dheigh sin moladh iad gu h ard,
 ad là'ir, a chian nan coidh'.]

S A L M CXVIII.

- O** MOLAIBH Dia: oir tha e maith;
 thia throcair daingean buan;
 Nach robh i gann doibh, òi'ch no là,
 aidicheadh dhà a shluagh.
 Abradh na thug d'a reachdsan geill,
 "Is buan, a Dhe, do ghràs!"

- An dreuchd no 'n inbhe, ge be i,
so innseadh iad gu bràth.
- 3 Am eiginn ghlaodh mi fein ri Dia,
's rinn e gu dian orm fòir:
Shocruich e mi air ionad réidh,
gun eislean is gun bhròn.
- 4 Am feadh ata an Tighearn leam,
is fhòir gach ám co dlù,
Deamhain cha'n eagal leam no daoin';
mo shaoradh thig o ghnùis.
- 5 'S fearr na bhi 'g earbs' a duine beo
ar dochas chur an Dia;
'S fearr na bhi 'g earbs' a prionsuibh mor,
an coghna thig on Triath.
- 6 Ge d' bhitheadh cinnich dhomh nan nàimh,
's deamhain gun àireamh leo,
Tha m' earbs' a trocair chaomh mo Dhe,
gu gleidh e m' anam beo.
- 7 Trid coghna 'n Uile-chumhachdaich,
gheibh mi orr' uile buaidh;
'S do ainm an Ti rinn còghna leam
bheir m' anam glòir gu buan.
- 8 Tha laoidhean molaidh agus graidh
am pailliunaibh nan naomh,
Do 'n Dia a dheonuich slainte dhoibh
's a rinn le ghràs iad saor.
- 9 Le d' ghairdein uile-chumhachdach
thug thus', a Dhia, dhuinn slàint,
'S le trocair iongantach is phailt,
rinn thu gun airc oirn gràs.

- 10 Mairidh anis ar n'anma beo,
a chur do ghloir an ceill;
Ge d' smachduicheas tu sinn ad ghràdh,
cha 'n fhaigh sinn bàs 'na dheigh
- 11 O fosglar dhuinn gu fairsing fial
tigh Dhia, 's gu d' theid sinn 's teach
Le uile naoimh, a thoirt da cliu
an lùchairtibh a theach.
- 12 So Eaglais De, 'san d' theid asteach
gach neach le 'n àill bhi naomh;
Innute bheir mise cliu do m' THRIATH,
m' anam o phian, 's e shaor.
- 13 'S E SAN clach-steidh na togalach,
Iudhaich ge d' chuir ris cùl:
Cia iongantach an gnìomh so, Dhe!
ach 's beag dheth 's léir d'ar sùil!
- 14 Air latha so an Tighearna
cliu ait bheir sinn da chionn.
Sàbhail, O sàbhail sinn, a Dhe!
is aoibhneas thabhair dhuinn.
- 15 Mola do 'n Ti rinn trocair oirn;
's e ainm IEHOBHAH treun:
An t slainte sin a choisinn e,
thoir dhuinn ad theach, a Dhe.
- 16 'S e Dia Iehobhah dhealruich oirn;
nis dh' eirich Grian an àigh:
Le iobairt molai' agus cliu,
thig sinn gu dlù 'na là'ir.
- 17 Is tu mo Dhi-sa, 's molam thù:
bheir mi dhuit cliu gu brath:

O molaibh Dia le cliu gun chrìoch;
oir siorruith tha a ghràdh.

S A L M CXIX.

I.

- 'S BEANNUICHT an dream, le cridhe glan,
a dh' fhan an slighe Dhe;
Nach deach' air seachran truagh o reachd,
's do pheaca nach d' thug speis.
- 2 'S beannuicht an dream tha gabhail tlachd,
d'a reachd na h uile là,
'S a tha, le cridhe treibh-dhireach,
ag iarraidh Dhe gun tàmh.
- 3 'N a shlighe-san sior-ghluaisidh iad,
a' fuathacha' gach beud,
'S a' toirt fanear gu faicilleach
t' uil' aitheantan, a Dhe.
- 4 O stiur, a Dhia, mo cheuma fein!
is bheir mi geill do d' reachd;
Cha ghabh mi nàire nuair a bhios
do ghloir gu sior am bheachd.
- 5 Le cridhe treibh-dhireach gun ghò,
bheir mi dhuit glòir gu sior,
Tra dh' fhoghlumas mi ionracas
o t fhacal naomha fìor.
- 6 Is e mo rùn gu coimhid mi
do reachda maith do ghnà;
O Dhia, mo Dhia! na cuir rium cùl,
's na ceil do ghnùis gu bràth.

II.

- 7 Cionnus a dh' ionsuicheas an t òg
giulan is còra maith?
Cionnus, ach le sior-aire gheur
do fhacal Dhe nam fiath?
- 8 Le durachd m' anma, O mo Dhia!
tha mi ga d' iarruidh fein:
Na leig, a Dhe, gu d' theid, aon uair,
air seachran uait mo cheum.
- 9 Am chridhe ghleidh mi t fhacal naomh
gu m' shaoradh o gach lochd;
O Dhia ta beannuichte gu bràth!
gleidh mi le d' ghràs o olc.
- 10 Air t fhacalsa tha naomh is ceart
gu h ait ni mise sgeul:
'S annsa le m' anam e gu mor
na stòras air a mheud.
- 11 Socraichidh mi air t fhacal naomh
mo smaointe gach aon uair,
Is stiuraidh mi mo cheumanna
d'a reir, gu daingean buan.
- 12 Gabhaidh mi tlachd do t aitheantaibh,
am fad a bhios mi beo;
Is gluaisidh mi d'an reir, le d' ghras,
an aird a dh' ionsuidh gloir.

III.

- 13 Riumsa ta 'm oglach dhuit, a Dhia,
bi fial is caomh do ghnà:

- A chum le d' ghras gu bithinn beo,
gleidh mi ad ròd gu bràth.
- 14 Fosgail mo shuil, 's leig fhaicinn domh
do shlighe mhaith is naomh:
Is coigreach mi san t saoghal so,
dean domh an t iul gu caomh.
- 15 Tha m' anam cianail ann am chom,
le miann ro-throm gach uair
An deigh an t sonais bhithbhuan sin
aig ceann na h uighe shuas.
- 16 Mo thruaighe 'n dream a threig do reachd,
's a thug do pheaca gradh!
O 'm peanas, O dean mis' a dhion,
's gleidh mi ad reachd gu bràth.
- 17 Ge d' dhìteadh daoine mi gu bàs
arson mo ghraidh do d' reachd,
Dheanainn air greim, gu daingean dlù,
is bhiodh e 'm rùn 's am bheachd,
- 18 'S e m' fhurtachd agus m' aoibhneas ard,
t fhacal tha làn do ghras:
Fo eagal 's imcheist ni e 'n t iul
a stiuras mi gu d' là'ir.

IV.

- 19 Tha m' anam trom is muladach,
thoir furtachd dhomh le d' ghras;
Is mar a dh' eisd thu roimhe rium,
thoir coghna dhomh an tràs.
- 20 Seol mi ad shlighe, 's cuidich leam
a cur an ceill do chàch,

Is m' anam muladach dean ait
le facal caomh do ghràis.

- 21 Dhia cum gach peaca fada uam,
stiur mi gu buan ad reachd:
Oir ann ad shlighe fhiorghlain fein,
a Dhe, tha m' uile thlachd.
- 22 Ri d' shlighe leanaidh mi gu bràth,
gun nàire air mo ghnùis;
'S a reir mar bheir thu fein domh neart,
ruithidh mi leat gu dlù.

V.

- 23 Teagaisg dhomh, Dhia, do shlighe naomh,
's cha d' theid mi thaoibh gu m' chrìch;
Thoir gliocas domh is gleidhidh mi
do reachd le m' uile chrìdh.
- 24 An ceum do lagh thoir orm bhi triall;
mo mhiann tha air 's mo spéis:
Gu so, seach ni 'san t saoghal so,
mo chridhe aom, a Dhe.
- 25 Cia faoin gach ni 'sa bheathaso!
mo Dhia, gleidh m' aire uath';
Is ann ad shlighe naomha fein
mo cheuma cuir an luath's.
- 26 Coilion, a Dhia, do ghealla graidh,
le d' ghràs cum mise suàs:
'S e m' eagal mor gu dean aon ni
gu sior mo sgaradh uait.
- 27 Cum uam an ni so 's eagal leam,
is teagaisg dhomh do reachd.

Le t fhacal fìorghlan treoruich mi,
is bidh mi beo gu beachd.

VI.

- 28 Thigeadh do throcair shaibhir mhor
gu còghna leam, a Dhe;
Thigeadh do shlainte sholasach
gu fòir orm ann am fheum.
- 29 Mar sin do m' nàmh bheir masla dhomh
bidh agam freagra deas:
“Tha m' earbsadh as an 'Tighearna
nach brist a ghealla m' feasd.”
- 30 Do ghealla fìor 'sam bheil mo dhòigh
le trocair coilion fein;
Mar sin mo thlachd bidh ann ad reachd
is gleidheam e gach ré.
- 31 Ni t fhacal mise saor is slàn,
is bheir e dànachd mhor;
Le misnich labhrainn e, gun sgà,
an làthair rìghre mor.
- 32 Do t fhacal bheir mo chridhe gradh,
is ni mo làmh d'a reir;
Mo smaointe leanaidh air gu bràth,
gu crìch mo là 's mo ré.

VII.

- 33 A reir do ghrais d' an d' rinn mi bun,
bi thusa leam, a Dhe;
T fhacal, am airc 's am anshocair,
bheir furtachd dhomh is steidh.

- 34 Rinn aingidh uaibhreach fanoid orm,
ach lean mi dlù ri d' reachd:
O t fhacal, fhuair mi furtachd mhor,
's an cònuì' bha e 'm bheachd.
- 35 Do reachd tra bhristeas aingidh thruagh,
tha ormsa uamhunn mhòr:
Ach mise, fad mo chuairt gu bàs,
ni t fhacal fà mo cheoil,
- 36 Ort fein 's air t' fhacal, anns an òi'ch,
mo smaointe bidh ro-ait:
Tha gradh is urram ann am chrìdh,
le cuimhn air t fhirinn cheairt,

VIII.

- 37 'S tusa mo chuibrionn buan, a Dhe,
is m' aoibhneas mor gu bràth:
Do reachd a choimhead 's e mo rùn,
le curam maith do ghnà.
- 38 Le m' uile chridhe dh' iarr mi thu;
bi dlù dhomh anns gach càs:
A reir do gheallai' throcairich,
dean coghna leam do ghnà.
- 39 Do m' bheatha ghabh mi sealla-cùil,
's rannsuich gu dlù gach ceum;
'S mo chas, gu slighe t aitheantan,
phill mi gu grad, a Dhe.
- 40 Cha robh mi mall, mar dhaoine leasg,
ach ghreas mi anns an ròd;
Seadh ghreas mi choimhead t aitheantan,
's cha dealuich riu ri m' bheo.

- 41 Feuchainn no docair d'an tig orm,
 cha dearmaid mi do reachd:
 Dùisgeam gu d' chliu air feadh na h òi'ch;
 is bidh tu choidh' am bheachd.
- 42 Gabhaidh mi tlachd 'sa chuideachd sin
 bheir dhuitsa geill is gràdh:
 Reir meud do throcair stiur mi, Dhe,
 ad shlighe fein gu bràth.

IX.

- 43 Is caomh a bhuin thu riumsa, Dhe,
 a reir do ghrasa pailt:
 O buanaich leam do mhaitheas mor,
 's le d' throcair dean mi ait.
- 44 Air seachran baotli tra chaidh mi uait,
 bhuaill thusa mi gu caomh,
 A chum gu gleidhinn t aitheantan
 le tuille tlachd is sao'ir.
- 45 Tha thusa maith, 's a' deana' maith:
 O faigheamsa uait gràs?
 'S na leig le inleachd dhaoine dao
 mo thoirt a thaoibh gu bràth.
- 46 An dream sin, thug do 'n t saoghal gradh,
 is tha iad làn d'a mhaoin:
 Ach 's annsa leamsa t aitheantan,
 d' an d' thug mi tlachd is gaol.
- 47 Dhomhsa 's maith gu robh mi 'n sàs,
 is ann an àmhghar cruaidh;
 Oir theagaisg so dhomh tuille speis
 duit fein 's do d' ghrasa buan.

- 48 Thug t fhacal domh làn-chofhurtachd,
 is aoibhneas tha ni 's mò
 Na th' aig na daoine is saibhire
 o 'n airgiod is o 'n òr.

X.

- 49 O Thus' a chruthaich mi 's a dhealbh!
 do reachd cuir ann am chrìdh:
 'S biodh aoibhneas aig na daoine còir
 a rinn an dochas dìot.
- 50 Do 'n mhuintir sin, tha àmhghar fein
 na aobhar aoibhneis mhoir;
 Oir 's ann o d' dhìlseachd is o d' ghradh
 gheibh iadsan cràdh is leon.
- 51 O faigheamsa o d' throcair chaoimh
 deagh-fhurtachd agus fòir;
 'S a reir mo dhòchais ann ad ghràs,
 m' anam gu bràth biodh beo!
- 52 O naomhaich m' uile thrioblaid domh,
 'so lochd gleidh mi do ghnà:
 Cuir dlù dhomh 'n dream d' an eagal thu,
 's do d' theagasg biodh mo ghràdh!

XI.

- 53 M' anam tha leont', le mhiann air gràs,
 's a ghnà a' feitheamh ris;
 'S mo shùil air fàilneach 'g amharc suas,
 O fòir gu luath anis.
- 54 Thiorraich mo bhròn mo cholann suas,
 mo chraicinn duaichni dh' fhàs

Gidheadh as m' aire cha do leig
do reachd ro-naomh 's do ghràs.

55 Cia fhad a bhios mi air mo chràdh?
's a fulang tàir nan daoibh?

Ach tagraidh tus' a Dhia mo chùis;
mo dhùil tha d' ghràs a choidh'.

56 A dh' aindeoin innleachd dhaoine daoibh,
cha d' theid mi thaoibh o d' reachd:

O! nochd a Dhia, do chaoimhneas graidh,
's ann ort tha ghnà mo bheachd.

XII.

57 Daingean, mar stéidh do chathair-rìgh,
tha t fhacal fìor, a Dhia;

'S mar bhunaite na talmhainn shìos,
do ghealla fìor cha siach.

58 Do ghealla sheas o linn gu linn,
mar rinn an domhan fein;

'S gu bràth bidh e mar bhunaite
do 'n dream bheir dhuitsa geill.

59 Mur bitheadh t fhacal agam fein,
mar stéidh 's mar sholas buan,

Is fad o gheibheadh m' anam bàs
fo amhghar is fo thruaigh.

60 T' fhacal gu bràth cha dearmaid mi,
's e bheothaich mi gu mor:

O Dhia d'am buin mi! sàbhail mi
's do shlighe ghnà dhomh seol.

61 Rinn cuideachd aingidh 's buaireanna
mo chuartach' air gach taobh,

Ach fhuair mi coghna 's furtachd mhaith
o t fhacal tha ro-naomh.

- 62 Foirfeachd cha' n eil 'san t saoghal so;
- is caochlaidh reachda dhaoin';
Ach foirfe buan tha reachda Dhe,
is mar an ceudna caomh.

XIII.

- 63 Cia mor mo speis, a Dhe, do d' reachd!
mo bheachd tha air gach là:
'S ann uaith a fhuair mi gliocas maith,
's e maille ruim do ghnà.
- 64 Is gliocas so nach teagaisg daoin',
's le h aois cha 'n fhaighear e:
'S e t fhacal naomhasa amháin,
bheir e gu bràth, a Dhe.
- 65 Le t fhacal theagaisg thu dhomh fein
mo cheum a choimhead glan;
Oir ghluais mi ann ad shlighe naomh,
is ann a t aora dh' fhan.
- 66 Cia taitneach dhomhsa t fhacal fìor!
's milse leam e na mhil:
Thug e dhomh tuigse, 's theagaisg dhomh
fuath do gach olc air bith.

XIV.

- 67 Is lochran t fhacal fein do m' chois,
is solus e do m' cheum:
Mhionnuich mi gluasad ann ad reachd,
's ann feasd ni mi da reir.

- 68 Amhairc a Dhia orm ann an iochd
 's o thrioblaid thoir mì saor;
 Ath-bheothaich mi anis le d' ghràs,
 is bi do ghnà rium caomh.
- 69 Mar sin bheir mi dhuit gradh is cliu,
 's fo d' stiura' gluaisidh mi;
 Gun fhiaradh taobh air bith o d' reachd,
 deacair is truagh ge d' bhiom.
- 70 Do reachd is e sin m' oighreachd bhuan;
 s ann uaith thig m' aoibhneas fìor:
 Is chuir mi romham thoirt fanear
 le aire mhaith gu m' chrìch.

XV.

- 71 Is fuath leam smaointe diomhanach;
 mo chrìdh do d' reachd thug gradh:
 'S tu m' ionad foluich, 's tu mo sgia:
 mo mhianu tha ort do ghnà.
- 72 O sibhs' a chleachd bli deanamh uile
 inichibh uile uam;
 Oir ghabh mi rùn gu gleidh mi fein
 aitheanta Dhe gach uair.
- 73 A reir do gheallai' dhileis chaoimh,
 daighnich is cum mi suas;
 Beothaich le d' ghras mi, is na buin
 mo dhòigh gu buileach uam.
- 74 Cum thusa suas mi, 's bithidh mi
 an tearuinteachd 'san sìth;
 Is t aitheanta bheir mi fanear
 le curam maith gu sìor.

- 75 An dream sin uile chlaonas uait
tha truaighe dhoibh an dòn;
Mar shal droch-mhiotail tìlgear uait
iad so bhios truagh gu bràth.
- 76 Fan aobhar sin bheir mise geill
do d' reachd, a Dhe, gach là;
Tha ball-chrith orm ro d' bhreitheanas,
is t eagal orm do ghnà.

XVI.

- 77 Ris gach aon duine ni mi fein
deagh-chothrom agus ceart;
Na leig, a Dhe, le droch-dhaoine
mo dhochann le ain-neart.
- 78 Bi fein domh ad chul-taic do ghna
gum' dhion o shàruch dhaoin;
Oir tha mo shuil ri d' shlàinte mhaith
is m' earbs' ad ghealla caoin.
- 79 O buin, a Dhia, gu trocaireach
ri t oglach dileas fein:
O teagaisg mi, is dean mi glic,
do d' reachd gu tugainn speis.
- 80 Cuir casga luath air luchd an uile
tha cur do reachd air cùl;
An reachd d' an d' thug mi fein mo ghradh,
's ri 'm bheil gach là mo shùil.
- 81 'S annsa leam e na'n t òr is fearr;
do ghnà bidh air mo luadh;
Measam e ceart 's na h uile nì,
's do olc bheir mì sior-fhuath.

XVII.

- 82 T fhacal, a Dhe, ta iongantach,
le curam gleidhidh mi;
Am fear gun eolas ni e glic,
is ni e ait an crìdh.
- 83 Tha ciocras mor orm fein 'na dheigh;
Dhe, seall orm leis a ghradh
A thug thu riabh do 'n mhuintir sin
le 'n ionmhuin t ainm ro-ard.
- 84 O stiur mo cheum an sligh' do reachd,
's na faigheadh peac' orm buaidh:
O ain-neart dhaoine tearuim mi,
's gleidh mi leat fein gu buan.
- 85 Dealra do ghnùis tog orm gu caomh,
ad shlighe naomha fein;
Ri faicinn aingeachd dhaoine daoì,
mo shùil tha caoi' gu geur.

XVIII.

- 86 Tha thusa ceart, a Thighearna,
's is cothromach do bhreith;
Tha t iartais uile ceart is naomh;
is caomh iad air gach leth.
- 87 Chaith eud mi, chionn gu bheil mo nàimh
a' tabhairt tàir do d' reachd;
An reachd sin tha ro-naomh is maith,
is da'm bheil agam tlachd.
- 88 Tàir orm ge d' dhean iad so, gidheadh
do d' laghsa bheir mi géill;

Oir tha do lagh ro-naomh is ceart,
is airidh air gach spéis.

- 89 Dhomhsa, anns gach aon airc is teinn,
thug t fhacal aoibhneas mor;
Tha t fhacal buan, 's do ghealla fìor;
da thrìd bidh mise beo.

XIX.

- 90 Le m' uile chridhe dh' eigh mi riut,
eisd ruim a Dhia, is fòir,
Is neartuich mi gu t aitheantan
a thoirt fanear ri 'm bheo.
- 91 Dh' eirich mi ro' an sgarthanaich,
is ghlaodh mi riut, a Dhe;
Oir tha mo dhochas daingean fìor
ad ghealla cinnteach fein.
- 92 Mo shuil tha tric 'na faireacha'
ga d' iarruidh anns an òi'ch;
Oir 's ann air t fhacal naomhasa
a bhios mo smaointe choidh'.
- 93 A reir do chaoimhneis mhoir, a Dhe,
O eisd ri guth mo leoin;
'S le t fhacal a tha grasmhor ceart,
ath-bheothaich mi le treoir.
- 94 Ge dlù dhomh aingidh, 's dlùithe Dia,
gach cian tha ghealla fìor;
So dh' aithnich mise, 's aithnichidh '
anis 's a rìs gu sior.

XX.

- 95 Amhairc, a Dhia, air m' àmhghar cruaidh,
is fuasgail orm am fheum;
O neartuich mi, 's cha dearmaid mi
reachd dearbhta maith do bheil.
- 96 Tagair mo chùis, is fuasgail orm,
cum suas mi trèd do ghràis;
'S fad slaint o dhroch-dhaoine, nach iarr,
le miann an crìdh, do ghràdh.
- 97 Do throcairean tha lionmhor mor;
ormsa dean foir, a Dhe;
'S na leig le inleachd dhroch-dhaoine
mo thoirt o d' shlighe fein.
- 98 Chunnaic mi aingeachd dhaoine daoibh
is chlaoi' sud mi gu mor:
O gabh dhìom truas, a Dhia, is gleidh
m' anam gu tearuint beo.
- 99 Do ghealla bha is bithidh fìor
o linn gu linn do ghnà;
'S a bhreith a thig o d' bheul amach,
cha d' theid i seach gu bràth.

XXI.

- 100 Tha 'daoine neartmhor agus olc
ri lochd orm gun chion-fà;
Ach ann a t fhacal fìrinneach
mo dhochas bidh gu bràth.
- 101 Rinn t fhacal m' anam luaghaireach,
màr neach fhuair creich ro-mhor;

Na h uile olc tha leam 'na ghràin,
's mo mhiann air slainte 's glòir.

- 102 Bheiream dhuit moladh agus luadh
seachd uaire gach aon là,
Arson an fhacail fhirinnich
o 'm faigh mi sìth is slàint.
- 103 'S mor sìth na muintir sin ata
toirt graidh do d' reachdsa, Dhe;
Oir olc air bith cha 'n eirich dhoibh:
ad reachd tha m' ansachd fein.

XXII.

- 104 O thigeadh m' urnaigh dhurachdach
an là'ir do ghnùis, a Dhia;
Is cuidich leam bhi treibh-dhireach
a' tabhairt geill do d' riar.
- 105 O thigeadh m' achuine ad là'ir!
le d' ghras dean ormsa fòir;
Le t fhacal naomha teagaisg mi,
is bheir mi dhuitsa gloir.
- 106 Air t fhacal naomha ni mi sgeul;
is ceart, a Dhe, do reachd;
Thoir dhomhsa gras gu thoirt fanear
's ann deth a ghabh mi tlachd.
- 107 Mo mhiann tha air do shlainte, Dhe;
an so tha m' aoibhneas mor:
O bitheadh m' anam beo gu bràth,
thoirt duitsa graidh is glòir.
- 108 O neartuich mi le d' ghrasa caomh;
is caora mi air chall:

- 5 O! guidheam fein duit gach aon là
 sìth agus àgh ro-mhòr;
 Soirbheacha pailt 'san t saoghal so,
 's gun chaochla air an glòir.
- 6 Sìth dhuit! 'sam bheil mo chairde caomh,
 is mo luchd gaoil gu leir.
 Sìth dhuit! 'sam bheil mo Dhia 'na thàmh;
 's am bi gu bràth mi fein.

S A L M CXXIII.

- A**R suil tha 'n togail riutsa, Dhe,
 d'an cònuì' neamh na glòir;
 A' feithe' riut gu faighidneach,
 seadh gus am faigh sinn fòir.
- 2 Mar sheirbheisich bhios furachair
 ciod their am maighstir riù,
 Mar sin tha sinne furachair,
 a' togail riuts' ar sùl.
- 3 A Dhia nan gràs bi trocaireach,
 dean coghna leinn gu luath:
 'S na leig dhuinn bhì fo shàrucha
 nan nàmh a thug dhuinn fuath.
- 4 Dimeas ge d' ni oirn daoine baoth,
 's ge d' dhean an saoghal tàir;
 An tràs thoir thusa cofhurtachd,
 's dean sona sinn gu bràth.

S A L M CXXIV.

MUR-biodh Iehobhah air ar crann,
 (feudai' na naoimh a ràdh)

Mur biodh Iehobhah air ar crann,
bha sinn fo laimh ar nàmh.

2 Mar thuil, tra dh' eirich iad suas
mu'n cuairt duinn air gach taobh,
Ghearradh iad sinn gu buileach as,
's cha'n fhaicte cruinneach' naomh.

3 Mola do Dhia nach d' thug sinn seach
mar chreich do bheul ar nàmh.
Eaglais, a dh' aindeoin deamhan 's daoine',
'san t saoghal bidh gu bràth.

4 Mar eun a lion an eunadair,
gu tearuint chaidh sinn as;
Bhristeadh an lion, is sgaoileadh e,
is shaoradh sinn gu cas.

5 Ar coghna uile-fhoghainteach
tha 'n ainm Iehobhah thrèin;
An Ti a rinn an talamh bhos,
is neamha ard nan speur.

S A L M CXXV.

DAINGEAN mar shliabh nach caruichear,
no mar ard-chathair Dhe,
Tha 'n dream sin a ni bun a Dia
's d'a riar tha tabhairt geill.

2 Ceart mar bha beanntai' 's ballachan
mu thiomchioll Sion naomh,
Mar sin tha gairdean Dhia nan sluagh
gan cuartacha gach taobh.

3 'Na ghradh ge d' smachduich Dia a shluagh,
cha'n ann gu buan no trom;

- Pillidh an t slat iad ionsuidh Dhia,
 's claidhidh droch-mhiann 'nan com.
- 4 Riusan tha treibh-dhireach nan crìdh,
 O buin, a Dhe, gu seimh;
 'S le t uile fhreasdal tarruing iad
 san rathad ionsuidh neimh.
- 5 Ach iadsan nach gabh smachdacha,
 's do d' reachd nach tabhair geill,
 Bidh 'n cuibhrionn leis na h aingidh shios,
 's bidh sìth aig pobul De.

S A L M CXXVI.

- O** BHABILON an uair thug Dia,
 o shean, a shluagh a' bruid,
 Bha iad mar dhaoin' a dhùisg a suain,
 bu bhruadar leo an staid.
- 2 Le aoibhneas ait is mola binn
 sheinn iad do Dhia na gloir:
 'S le ioghna, thuirt na slòigh mu 'n cuairt,
 "Thug Dia dhoibh fuasgla mor!"
- 3 Mar sin, a Dhia, o 'n sgapadh mor,
 thoir dhathigh do shean-sluagh:
 Aoibhneach bidh so, mar fhraasaibh uisg'
 do fhearann tioram cruaidh.
- 4 'S an t saoghal so, tha sinn gu leir
 an céin o'r dathigh shuas;
 Le deoir 's le sao'ir a' cur 'sa mhàrt,
 gu foghar àigh a bhuain.
- 5 Cia aoibhinn pailt am foghar sin,
 ma bhios ar saothair mòr!

A thora bheir dhuinn lòn gu sior,
le Dia, an riogh'chd na glòir.

S A L M CXXVII.

- M**UR tog Iehobhah fein an tigh
tha luchd na togail faoin;
Mur gleidh Iehobhah 'm baile fòs,
chaill luchd na faire n sao'ir.
- 2 Ge d' eirich sinn roi 'n sgaranthaich,
's ge d' dhean sinn caithris bhuan,
Air aran tur ge d' thig sinn beo,
ag ftri ri stòr chur suas.
- 3 Is faoin ar sao'ir gun bheannachd Dhia;
's e so bheir fois is maoin:
'S e bheannachd fòs ni cairde 's clann
'nan ansachd 's airi'-ghaoil.
- 4 Cia sona 'n ti gheibh beannachd Dhia!
's ion-iarruidh so gu mòr;
Gach cofhurtachd thig uaith an tràs,
is àgh gun chrìoch fadheoidh.

S A L M CXXVIII.

- I**S beannuicht thusa, tha toirt spéis
is geill do reachd do Dhia:
Beannuichidh fhreasdal saòir do làmh,
's gheibh thu le àgh do bhiadh.
- 2 Bheir e dhuit cofhurtachd ad theach:
ni c do bhean 's do chlann
'Nam beannachd sìochail solasach
ad' chònuidh anns gach am.

- 3 Seadh, beannachda nì's mo na so
thig dhuit o eagal De;
Oir 's leat gach sochair spioradail
tha teachd o theampul fein.
- 4 Air thalamh mealaidh tu an tràs,
ro'-bhlas do 'n àgh ta shuas;
'S beannuichidh Dia do shliochd, tra theid
thu fein gu fois le shluagh.

S A L M CXXIX.

- 'N IS feudaidh Eaglais Dia a ràdh,
" Chràidh naimhde mi gu truagh;
O m' òige chràidh iad mi gu tric,
gidheadh cha tig dhoibh buaidh.
- 2 Lot iad mo dhruim le buillibh trom,
ach chum mo Dhia mi beo:
'S Esan a bhrìst an cuibhreach dhìom,
's a thug dhomh dìon is fòir."
- 3 Iadsan le 'm fuathach pobul De
gheibh péin gu grad mar dhuais:
Mar fhochann tha air tigh a' fàs,
gheibh iadsan bàs gu luath.
- 4 Arbhar cha 'n fhàs o'n fhochann sin,
cha cheanglar e an sguaid;
Cha 'n amhairc aon neach air gu dlù,
is cha bhi sùil r'a bhuaibh.
- 5 Ach Dia, le curam àraichidh
na bheir dhà glòir is geill;
'S an deigh dhoibh abuchadh a bhos,
gheibh iad leis fois air neamh.

- O** DHOIMHNE truaighe, eigheam riut,
a Dhe Ichobhah threin!
- O crom do chluas gu furachair,
's ri guth mo ghearain cisd.
- 2 Ma chomharaichear peaca leat,
co shecasas ann ad là'ir?
Ach tha thu maith is trocaireach,
's bidh t cagal oirn, le gradh.
- 3 M' anam tha feithe' riut, a Dhe,
's mi 'g eigheach arson slaint;
'S ag earbsadh as do ghealla maith,
gu faigh an t aithreach gràs.
- 4 Tha m' anam bochd nì's furachair
a' cumail sùil ri d' ghràs,
Na bhios luchd-faire anns an òi'ch
ri soillseachadh an là.
- 5 Ann Dia biodh dochas buan a shlòigh,
oir tha a throcair mor:
Maithidh e 'n lochd, is bheir e dhoibh,
gu saibhir, gràs is gloir.

S A L M CXXXI.

- U**ABHAR no ardan, O mo Dhia,
na biodh am mhiann, no 'm chrìdh!
'S air nithibh mor an t saoghail so,
na biodh mo ghaol gu sior!
- 2 O bitheam ciuin is macanta!
m' anam do d' thoilsa striochdt'!
Umhal is iriosal am bheachd,
mar leanabh beag na cìch.

- 3 Gach anam bhios mar so ad là'ir,
gheibh uaitsa grasa pailt;
Cha mheall thu 'n dochas nis no rìs;
gu siorruith bidh iad ait.

S A L M CXXXII.

- A N uair bha Daibhi' 'n teinn 's an àirc,
's gun aige tigh dha fein;
Tigh ullacha' do Dhia nan dùl
'na dheagh-rùn mhòidich è.
- 2 “ Cha ghabh mi (thuirt e) tàmh no fois,
cha toir mi clos do 'm shùil,
Gu 'n sonraich mi an t àit am bi
paillium aig Rìgh nan dùl.
- 3 An àirc, tha nis ann Ephratah,
'na tàmh am baile Iàir,
Bheir sinn asuas do 'n ionad sin
'san gabh an Tighearn tàmh.”
- 4 Ach leinne tha do phailliunan
an tràs, a Dhe, 's gach àit;
Is thig sinn air do laithibh naomh
gu aoradh ann ad là'ir.
- 5 O Dhia! bi fein, 's gach meadhon gràis,
'nad thàmh 'nar measg gu caomh:
Is luchd ar teagaisg, teagaisg fein,
's biodh aoibhneas aig do naoimh.
- 6 Biodh iadsan uile sgeadaichte
le teagasg fìor 's le gràs;
Mar sin do mhuintir bithidh ait,
a' teachd le tlachd ad là'ir.

- 7 Air sgà do Rìgh a chuir thu suas,
na cumsa uainn do ghràs:
A reir do gheallai' fhirinnich
gu mair a shiol gu bràth.
- 8 “Ma ghleidheas iad (thuirt Dia) mo reachd
a chuir mi dhoibh an ceill,
Mo chathair-rìgh bidh leo gu buan,
is nì iad uaill gach rè.
- 9 Oir ann am Eaglais tha mo thlachd,
is innte nì mi tàmh;
So m'ionad cònuidh suidhichte,
'sam fuirich mi gu bràth.
- 10 Meudaichidh mi a stòr gu pailt,
's an t acrach gheibh a dhiol;
A sagairt éididh mi le slàint,
's a naoimh gheibh àgh gu sior.
- 11 'N so dealruidh cumhachd agus gràs
an Rìgh a dh' arduich mis';
'S bidh solas suthainn aig gach neach
a leanas dileas ris.
- 12 Ach masla 's peanas còdaichidh
na slòigh a chuir ris cùl,
Tra bhios na slòigh a bheir dha géill,
làn aoibhneis, da' mar chrùn.

○ FEUCH! cia maiseach sòlasach
daoine bhì chònui' 'n sìth!
Braithrean is cairdean, clanna Dhe,
bhì réidh 's na h uile nì!

- 2 Mar ola chubhrai' air a' cheann,
 's i ruith gu saibhir sios,
 Seadh ola leis an ungar neach
 'na shagart no 'na rìgh;
- 3 No mar an drùchd ni ait am màgh,
 tha 'n gràs so thig o Dhia,
 Bidh bheannachdsan aig luchd na sìth,
 anis 's aìs gu fial.

S A L M CXXXIV.

SIBHSE le 'n ionmhuinn Dia na gloir,
 feithibh air ordugh naomh.

'N a theampul strìochdaibh dha asios;
 molaibh a ghniomha caomh.

- 2 Gach ma'ainn togaibh ris ur crìdh,
 's gach feasgar diolaibh cliu:
 Le 'r n anam is le 'r neart gun tàmh,
 iaruibh gu bràth a ghnùis.

- 3 Mar sin o ionad cònuidh shuas,
 a bheannachd buan bheir Dia;
 An Dia rinn talamh agus neamh
 bheir e a ghràs gu fial.

S A L M CXXXV.

MOLAIBH, a naoimh, an Tighearna,
 'na theach sior-sheinnibh cliu;
 O molaibh ainm, oir tha e maith;
 is taitneach teachd dhà dlù.

- 2 Tha moran tlachd aig Dia d'a naoimh,
 -mar ionnas ni e 'n dìon:

Is có nì 'n dochann, 's Esan leo?
Nach e Iehobhah 's Rìgh?

- 3 Air neamh is talamh, muir is tìr,
nì e gach nì is àill:
'S ann o thigh-taisg thig dealan 's gaoth,
's e sgaoil na neoil gu h ard.
- 4 Nochd e a neart d'a shluagh o shean,
chreach c an naimhde treun;
'S am fearann thug, mar chònui' mhaith,
do shluagh a thlachd 's a spéis.
- [5 'S amhuil a dh' fhògair e amach
na h aingil olc o neamh,
'S an oighreachd bheir gu sìorruith buan
d'a shluagh a bheir dha geill.]
- 6 Cliudhaichear leosan t ainm gu bràth,
arson do ghràsa pailt;
O linn gu linn bheir iad duit cliu,
an là'ir do ghnùis ro-ait.
- 7 Oir Dia bheir air an domhan breith,
tearbaidh am maith o 'n olc;
'S d'a mhuintir, a bha treibh-dhireach,
laghaidh gach beud is lochd.
- 8 Iodhala faoin nan cinneach dall,
is airgiod iad is òr:
Dhoibhsan tha toirt doibh graidh is geill
cha dean iad feum no fòir.
- Tha beoil ac' leis nach labhair iad,
is suilean leis nach léir;
Cluasan nach cluinn aon achuine,
's gun anail tha am beul.

- 10 Tha slòigh a dhealbh, 's a gheilleas doibh,
gun tuigse mar iad fein;
Ach sinne bheir do'n Dia bheo fhior
gu sìorruith gloir is geill.
- 11 Molaibh Iehobhah Triath nam feart,
a shagairt is a shluagh!
Molaibh ainm naomh is urramach,
is thugaibh dhasan luadh! .
- 12 O molaibh e 'na ionad naomh,
is aoraibh dha le cheil':
Tha chònui' leinn; 's bheir sinn d'a gloir,
nis, is fadheoidh air neamh.

S A L M CXXXVI.

- O** MOLAIBH Dia, ta maith is mor,
oir tha a throcair buan:
Tha ghras gun chrìoch, 's a ghloir an-ard,
gach cliu 's ann dà is dual.
- 2 Molaibh an Triath oscionn gach triath,
oir 's fialuidh dhuinne ghradh;
Tha oibre mor is iongantach,
's is ionan sin a ghràs.
- 3 A ghliocas dhealbh na neamha shuas,
tìr mor is cuan a bhos;
'S a throcair tha gu sìorruith buan
gan cuartacha gun fhois.
- 4 'Se dhealbh grian gealach 's reultan ard,
a riaghladh là is òi'ch;
Oir tha a throcair is a ghràs
gun fhàilneachadh a choidh'.

- 5 'S e thug o shean amach a shluagh,
le buaidh o thìr na h Eipht:
Cheansuich e 'n naimhde cumhachdach
le ghairdein uile-threun.
- 6 Sgaoil e an fhairge, 's thug d'a trìd
Israel fein le buaidh:
Roi' 'n fhasach stiur e iad le ghràs,
a tha do ghnà le shluagh.
- Na sloigh a bhac dhoibh dol asteach,
do 'n fhearann thug dhoibh Dia,
Cheansuich e le chumhachd treun,
do reir a ghràsa fial.
- 8 Chuimhnich thu oirne 'nar staid thruaigh,
oir 's buan, a Dhia, do ghràs:
'S o'r naimhdibh miorunach gu leir,
thug thusa, Dhe, sinn slàn.
- Seadh thug thu ann ad throcair mhor
lòn pailt d' ar n anmaibh truagh,
A chum gu biodh mid beo gu bràth,
a' mealtuinn àigh leat shuas.
- 10 Gloir gu robh do Rìgh nan neamh
a thearuinn sinn le ghràs,
'S a dheasuich dhuinn 'na throcair mhor
sonas is gloir 'na là'ir.
- 11 Le laoidhibh siorruith seinnidh sinn
an sin do chliusa, Dhe,
Arson gu mair do throcair chaomh
gun chaochla feadh gach ré.

- A**IG sruthaibh coimheach Bhabiloin
 na h Iudhaich shuidh, làn bròin:
 An sin air Sion chuimhnich iad,
 's gun chuimse shil an deoir.
- 2 Air gheugaibh seilich chrochadh Ico
 an clarsaichean an sin;
 Ach iadsan a rinn braighde dhiu,
 dh' iarr òrain orra 's gean.
- 3 Seadh iadsan le 'n do chreachadh iad,
 dh' iarr luaghair orra 's ceol;
 "Seinnibh do laoidhibh Shioin duinn,
 (ars iadsan) mar bu nòs."
- 4 Is amhluidh tha, 'san t saoghal so,
 na naoimh an dùthaich chéin;
 An dathigh tha san t saoghal shuas,
 's ann air tha 'n luadh 's an spéis.
- 5 Cha 'n urra sinn, an dùthaich chéin,
 spéis thoirt do aighear faoin;
 Ach cliu Iehobhah seinnidh sinn;
 's ann airsan tha ar gaol.
- 6 Mur cuimhnich mi mo dhathigh ard,
 rim' laimh nior lean a lùgh:
 Mo theanga mur toir cliu do Dhia,
 leanadh ri m' ghial gu dlù.
- 7 Is taitniche leam fein gu mor
 bhi tabhairt gloir do Dhia,
 Na aighear saoghalt, air a mheud,
 nach fiu air speis no miann.
- 8 Na leig le naimhde m' anma, Dhe,
 m' aoibhneas ro-mhor thoirt uam;

Na tilgeadh iad mi sìos gu làr,
am làithibh lag is truagh.

- 9 'S nearachd am fear a chathuicheas
an aghaidh gach aon lochd;
A gheibh air buaire 's peaca bnaidh,
's a bheir sìor-fhuath do 'n olc!
- 10 'S nearachd am fear a cheansuicheas
ceud-fhàs an uile 'na chridh,
Chlaidheas a nàmh tra tha e maoth,
mu'n tig an smaoin gu gnìomh!
- [11 An neach so, le Ard-thriath nam buadh,
rioghaichidh shuas gu bràth,
Is aoibhneas sìorruith mealaidh e
le aingil ait 'na là'ir.]

S A L M CXXXVIII.

- L**E m' uile chridhe molam thu,
a Dhia, mo Dhia ro-chaomh!
Molam thu 'n là'ir nan aingal ard,
tha ghnà ad theach, le d' naomh.
- 2 Mo shuile togam riutsa suas,
a' tabhairt luaidh air t ainm;
Is bheir mi, arson t fhacail mhaith,
dhuit buidheachas is taing.
- 3 Do ghloir 's do ghràs leig t fhacal ris,
ni 's mò na t oibre mòr.:
'S e theagaisgeas duinn colas àigh,
's an t slighe 'n aird gu glòir.
- 4 Ghlaodh mise riut, a Dhe nan gràs,
an là mo dh' fheuchainn chruaidh:

- Ghrad-fhreagair thu, is thug thu fòir,
le treoir do m' anam truagh.
- 5 Bheir rìghre 'n domhain cliu do Dhia,
arson a bhriathra caomh:
'S na shlighe fhiorghlain gluaisidh iad,
le uail as ainm ro-naomh.
- 6 Ge ard Iehobha seallaidh e
air daoineibh umhal còir;
Ach 's léir dha 'n dream sin fad o laimh
tha deana' tàir air glòir.
- 7 Ge d' ghluais mi fein an trioblaid mhoir,
cumaidh tu beo mi, Dhe;
Air naimhde m' anma bheir thu buaidh,
's bheir slainte bhuan domh fein.
- 8 Oir Dia ni foirfe 'n obair sin
a thionsgain e 'n a naoinh;
Tha throcair buan air feadh gach ial:
Mo Dhia bi riumsa caomh.

S A L M CXXXIX.

- D**O rannsuich thu, 's is aithne dhuit
mise, Iehobhah threin!
Mo shuidhè 's m' eiridh 's aithne dhuit,
's leir dhuit mo smaoin an céin.
- 2 Mo cheuma, is mo luidhe sios,
do chuartaich thu gu dlù;
Is air mo shlighibh fein gu leir
's geur-fhiosrach eolach thu.
- 3 Feuch, cha 'n 'eil facal mor no beag,
no uirgill ann am bheul,

- Mu 'n labhram iad, a Dhia nam feart,
nach aithne dhuit gu leir.
- 4 Do chuartaich thu mi air gach taobh,
romham faraon 's am dheigh;
Do lamh tha umam air gach leth,
's do fhreasdal tha gam dhion.
- 5 T eolas, a Dhia, cia iongantach!
's do-thuigsinn e do dhaoin':
A mheud cha chuir aon neach an ceill,
chaidh e gu leir thar smaoin.
- 6 Cia 'n t àit air bith am feud mi dol
o d Spiorad glic, a Dhe?
O d' shùil tha uile-leirsinneach
cia 'n taobh a theicheas mi?
- 7 Nan rachainn suas gu neamh nan speur,
thu fein tha 'n sin ad thàmh;
'S nan luidhinn ann an ifrinn shios,
bhithinn fo chlaoi' do làmh.
- 8 Mar dhearsa luath na maidne moich,
ge d shiubhlainn fad o laimh,
Gu iomallaibh na fairge moir
chum cònuich agus tàimh,
- 9 Do làmhsa bhiodh air thoiseach orm,
gam' chuartaich le d' neart,
Bhithinn an sin, mar tha mi 'n so,
fa chomhair Dhe nam feart.
- 10 Ma their mi gu dean dorchadas
no duibhre m' fhalach uait,
Bidh 'n òr'che fein mar sholus glan
ag iadhadh orm mu 'n cuairt.

- 11 Cha 'n fhaluich uaitsa dorchadas,
 's co-shoilleir òich is là:
 'S ceart ionan duits' an duibhre dorch
 is solus glan nan trà.
- 12 Mo chrìdh is m' airne 's tusa dhealbh,
 tra bha mi anns a' bhroinn;
 M' anam 's mo chorp co miorbhuileach,
 's tu fein gu h uile rinn.
- 13 O m' cheud-chruth gus an latha so,
 do fhrcasdal caomh bha leam;
 Do throcairean bha saibhir dhomh,
 's gun orra cuntas ceann.
- 14 Ri 'n àireamh 's lionmhoir iad gu mor
 na gaineamh mhìn na tràgh:
 Mo chrìdh bidh làn do d' ghràdh gach òi'ch,
 's mo chuimhn' air moch gach là.
- 15 Na h aingidh nach toir dhuitsa cliu
 tha iad ro-dhlù do sgrios:
 An comun is an coluadar
 an cònuì' seachnai mis'.
- 16 Tha uabhas orm tra chluinneas mi
 na h aingidh toirt duit beum,
 Is t ainm ro-naomha urramach
 an diomhanas 'nam beul.
- 17 Measam an dream is naimhde dhuit
 nan naimhde mor dhomh fein:
 Na leig gu toir mi, Dhia, gu bràth
 da'n slighe gràdh no spéis.
- 18 O rannsuich fein, is feuch dhomh, Dhia,
 aon òc ata am chliabh;

O saor mi uaith, is treoruich mi
san t slighe 'n còir dhomh triall.

- [19 O cuimhnicheam gu bheil thu fein,
a Dhe, 's gach àite leam,
A' toirt fanear gach guth is gnìomh,
's gach smaoin tha shìos am chom!]

S A L M CXL.

- O** DHAOINIBH olc is aimhleasach
gleidh m' anam saor, a Dhe;
O dhaoineibh ta air tì mo lot
le teangai' nimhneach bhreug.
- 2 Saor mi o'n dream tha sgaoile' lion
gu m' tharruing leo gu lochd.
'S tusa mo Dhia; ri m' urnaigh eisd,
is gleidh mi o gach olc.
- 3 Mo neart 's mo shlainte 's tu amhàin,
a Thighearna mo Dhia!
An latha cunthairt agus cath
sgaoil tharumsa do sgia.
- 4 Do 'n droch-dhuine na toir a mhiann,
na soirbhich leis 'na lochd;
Is na biodh aobhar gairdeachais
aig neach thug gradh do 'n olc.
- 5 Air droch-dhaoine thig an aimhleas fein,
is dual doibh péin is bàs.
An teine buan, 's an t slochd tha shìos,
gu siorruith theid an cràdh.
- 6 Is gairid cuairt an droch-dhuine;
tha dòrainn air a thòir:

Mur pill e, glacar e gu luath
le peanas buan is mòr.

- 7 Ach dìonaidh Dia a mhuintir fein,
'nan eigin is 'nan truaigh;
'S bidh luchd a chridhe threibh-dhìrich
ro-aobhinn l'esan shuas.

S A L M C X L I.

MO ghuth 's mo chridhe togam riut,
a Thighearna na gloir:

O eisd gu grad ri m' achuine,
is dean air m' anam fòir.

- 2 Taitneach mar bholtrach bitheadh dhuit
mo ghuidhe mhaidne ghnà;
Is m' urnaigh fhèagair mar an ceudn'
eireadh mar thuis ad là'ir.

- 3 Faire cuir thusa air mo bheul,
mu 'n labhair e aon lochd;
'S mo chridhe gleidh mu'n d' theid e thaoibh
le daoibh aingidh olc.

- 4 Le solas peacach na leig dhomh
bhi air mo bhuaire' choidh';
Milis ge d robh e auns a' bheul,
na dheigh sin bheir e claoi'.

- 5 Am firean thugadh ormsa smachd
an uair a theid mi thaoibh;
Mar ola chubrai' gabhai' mi
an t achasan ro-chaomh.

- 6 Cha lot, ach leigheas bheir e dhomh,
is bheir mi taing da chionn;

Is guidhidh mi, 'na theinn gu tig
mor-bheannachd air a cheann.

- 7 Seadh fos do m' naimhdibh ghuidh mi maith
tra bha iad ann an airc,
Is bha mo bhriathran as an leth
a' guidhe beannachd pailt.
- 8 Ormsa gidheadh rinn iadsan olc,
is air na naoimh gu leir;
Gar sgapadh is gar gearra sios
mar fhiogh le faobhar geur.
- 9 Ach riuts, a Thighearna mo Dhia,
mo shuil tha 'n togail suas:
M' anam tha deana' bun ad ghràs,
na fàg e gu bhi truagh.
- 10 O lion mo naimhde coimhid mi,
's thoir rathad gu dol as;
Ach gheibh na h aingidh diol an uile,
is tuitidh iad gu cas.

S A L M CXLII.

GHLAODH mi ri Dia gu dùrachdach,
le urnaigh ris gun tàmh;
Mo ghearan dhoirt mi uile mach,
is m' anam air a chràdh.

2 Tra bha mo spiorad bàithte 'stigh,
mo shlighe dhuit bu leir;
Mo chunthart uile b' aithne dhuit,
's an lion a bha mu 'm cheum.

3 Dh' amhairc mi air mo dheis, is feuch,
cha robh fear-còghnaidh ann,

- No neach 'gan robh do m' anam spéis:
 thréig cobhair mi 'san am.
- 4 Ghrad-ghlaodh mi riuts' an sin, ag ràdh,
 Mo Dhia dean fein orm fòir;
 Is tu mo chuibhrionn buan gu sìor,
 na treig mi 'n tìr nam beo.
- 5 Eisd rium, a Thighearna mo Dhia,
 is mi an iarguin mhoir;
 Faiccadh mo nàimh gu bheil thu leam
 's gu cum thu ghnà rium còir.
- 6 'Thoir m' anam saor o 'n airc am bheil,
 is bheir e dhuitsa gloir;
 'S na naoimh bheir cìiu dhuit maille rium,
 arson do mhaitheis mhoir.

S A L M CXLIII.

1. ISD, O mo Dhia, ri m' achuine,
 's mi 'g eighcach riut gu cruaidh:
 'Thoir fuasgla dhomh gu trocaireach,
 's dean còghna leam gu luath.
- 2 Na tionsgair ann am breitheanas,
 ach taisbein domh do ghràs:
 Oir co, ma thagras tusa ciont',
 bhios neo-chiontach ad là'ir?
- 3 O seall le h'iochd air m' anam truagh,
 is fuasgail as gach sàs;
 Oir tha mi ann an eigin chruaidh,
 dlù dhoibhsan fhuair am bàs.
- 4 Tha m' anam tron is muladach,
 an dorchadas 'na thàmh;

Ach cuid do dhochas glacaidh mi
o fhearta treun do làmh.

- 5 Tha so toirt misnich dhomh aris
mo làmba shìneadh riut;
Le miann, tha m' anam sealltuin suas,
mar fhearann cruaidh ri uisg.
- 6 Greas, O mo Dhia, gu m' chuideachadh;
na faluich uam do ghnùis,
Mu'n treig mo spiorad mi gu leir
mar dhream chaidh sìos do 'n ùir.
- 7 Cluinneam gu luath guth binn do ghraidh;
oir annad tha mo dhoigh:
Saor mi o ghàbhadh, is o m' nàmh,
is dean do ghnà òrm fòir.
- 8 An t slighe fòs an gluaisear leam,
thoir orm gun aithnich mi;
Oir riutsa tha mi togail suas
mo spioraid thruaigh, a Dhe.
- 9 Do thoil a dheana' teagaisg dhomh,
oir 's tu mo Dhia gu bràth;
Le d' Spiorad naomha treoruich mi
asuas gu d' chònuidh ard.
- 10 O 'n ùir bheir thu mi beo aris,
reir t fhirinn is do ghràis;
Is m' anam, air sgà't fhireantachd,
theid as gu sìor o 'n bhàs.
- 11 An sin cha bhuairear mi le nàmh,
's cha chràidhear mi ni's mò;
Peaca no bàs cha d' theid asteach
do theach Ard-rìgh na glòir.

- B**EANNUICHT gu robh an Tighearn Dia,
 thug riabh dhomh cobhair threun;
 A chuireas cath a chreideimh leam,
 's a bheir dhomh neart am fheum.
- 2 Mo mhaith, mo dhion, 's mo dhaighneach ard,
 mo shlanui' ear 's mo sgia,
 Air naimhde m' anma bheir dhomh buaidh;
 mo chuibrionn buan 's e Dia.
- 3 Dhia! ciod e 'n duine gu bheil thù
 le gràs ag amharc air?
 No mac an duine gu bheil thù
 co mor ga thoirt fanear?
- 4 'San duslach tha aig duin' a stéidh,
 tha e gu leir ro-fhaoin:
 Tha làith mar fhaikas, no mar cheo
 air fhògra' leis a' ghaoith.
- 5 Ciod so do 'n Uile-chumhachdach,
 do 'n lùb na flaitheis ard;
 'S a bheir air sleibhte leagha sios,
 ma bhcanas doibh a làmh?
- 6 A shaighde dearga dealanaich
 ma leigcas e anuas,
 An talamh criothnaichidh gu leir;
 's ciod e an duine truagh?
- 7 Ach mar do chumhachd, 's amhlui' t iochd,
 no Dhia; dean mise dhion:
 'S leir dhuit mo chunthart air gach taobh,
 do lamh gu caomh dhomh sin.
- 8 Seinnidh mi 'n sin gu h ard do t ainm,
 le oran buan is binn;

- Is cuiridh mi do ghràs an ceill
le m' cheatfaidh, feadh gach linn.
- 9 'S ann uaitsa mhàin thig slaint is neart,
's cha'n ann o fheachdaibh rìgh;
Seadh 's tusa bheir do rìghribh fein
an tearmunn is an dìon.
- 10 D' ar rìgh 's d' ar rìogh'chd thoir thusa dìon
o neart 's o mhiorun nàmh;
Is deonuich dhuinn fo sgàil do sgè
lan-tearuinteachd do ghnà.
- 11 A chum gu biodh ar mic a' fàs
mar ghallain àluinn òg;
'S ar nigheana mar chlacha snaight'
an oisinn àrois mhoir.
- 12 Ar saibhlean làn do 'n uile stòr,
ar treudan fòs a' breth
Nam miltean, seadh deich miltean àil,
'nar fàsaichibh gach leth.
- 13 Ar daimh gu h obair laidir calm',
gun chreach theachd oirn no bruid;
A chum 'nar sràidibh fòs nach biodh
guth gearain, caoi, no truid.
- 14 'S beannuicht am pobul sin ata
sin inbhe so gu beachd;
'S beannuicht am pobul sin d'an Dia
Iehobhah Triath nam feart.

A RDUICHEAM thu, mo Dhia 's mo Rìgh!
gu sìorruith molam thu:

- Do t ainm, tha urramach is ard,
gach là bheir mise cliu.
- 2 Dhuit 's dual gach urram agus gloir,
a Dhia Iehobhah threin!
Co rannsuicheas do mhòrachdsa,
no ni air chòir air sgeul?
- 3 Molaidh gach àl do ghniomhara
do 'n àl a thig 'nan deigh,
Is t oibre iongantach is mòr
sior-chuirear leo an ceill.
- 4 Air gloir do mhorachd is do ghrais
gun tàmh ni mise sgeul;
A bhos is shuas gu siorruith buan
bithidh mò luadh ort fein.
- 5 Labhradh daoim eil' air gloir do neart,
's air fearta mor do làmh,
Ach mise ni gu siorruith sgeul
air meud do chaoimhneis gràidh.
- 6 Cluinnidh daoim eile, 's cuirear leo
do mhaitheas mor an ceill;
Air meud do throcair is do ghràis
ni iad 's gach àite sgeul.
- 7 Tha'n Tighearn iochdmhor trocaireach,
an cònuil' làn do ghràs;
Chum feirge mall, ach saibhir pailt
an acarthachd 's an gràdh.
- 8 Is maith Iehobhah do gach dùil:
tha shùil, le sealla caomh,
Ag amharc feadh a chruthachaidh,
's a' furtachd air gach aon.

- 9 T oibre gu leir bheir dhuitsa cliu,
molaidh iad thu gu bràth;
Ach bheir do naoimh, an so, 'san gloir,
dhuit ceol, le mola 's àird.
- 10 Do dhaoibh cuiridh iad an ceill
do bhearta treun is caomh,
Mor-ghloir do rioghachd is do ghràis,
do chairdeas is do ghaol.
- 11 Do rioghachd fein, is rioghachd i
ta siorruith buan gu beachd;
Is mairidh t uachdranachd gu bràth,
air feadh gach àil ri teachd.
- 12 'Na t uile bhriathraibh tha thu Thriath,
ro-fhirinneach gun cheist;
'Na t uile ghnìomharaibh faraon
thu thusa naomh am feasd.
- 13 Le d' chumhachd cumaidh tusa suas
an sluagh thu tuiteam sios;
'S an dream tha claona' chum an làir
togai' tu 'n aird aris.
- 14 Tha suile fòs gach dùil air bith
a' feitheamh ort, a Rìgh;
Is tha thu anns na tràthaibh ceart
a' tabhairt doibh am bidh.
- 15 Tha thu le freasdal pailt do làmh
a' sàsachadh am miann;
Is gheibh an t iomlan diubh an lòn
o throcair mhor an Dia.
- 16 Tha Dia 'na uile shlighibh ceart,
is maith 'na uile ghnìomh.

'S dlù Dia do mheud 's a ghairmeas air,
seadh ghairmeas air gu fìor.

- 17 Deagh-mhiann gach neach d'an eagal e
coilionaidh e gu pailt;
Is eisdidh esan fòs ri 'n glaoth,
saoruidh e iad 'nan airc.
- 18 An dream tha tabhairt graidh do Dhia,
dhoibh nì e tearmann deas:
Ach air na h aingidh olc gu leir
bheir e 'na dheigh so sgrios.
- 19 Ag luadh air cliu Iehobhah threin
bithidh mo bheul gun cheist:
Ainm naomha beannuicheadh gach sluagh
gu sìorruith buan am feasd.

S A L M CXLVI.

- O** MOLAIBH Dia: dhà bheir mi fein
gach cliu is geill ri m' bheo;
'S an deigh mo bhàis an saoghail chéin
cuiridh mi 'n ceill a ghloir.
- 2 Molaidh mi e feadh linn nan linn,
fad bithbhuantachd gu leir;
Am feadh a bhios an t anam beo
a ghloir bidh ann am bheul.
- 3 A prionsaibh cha dean mise bun;
co 'n duine nach 'eil fann?
Theid anail as, 's theid e g'a ùir:
a dhùil co chuireadh ann!
- 4 'S beannuicht an ti tha deana' bun
a Tighearna nan sluagh,

Rinn talamh 's 'neamh, le 'm feachd air fad,
's a chuir f' a smachd an cuan.

- 5 Esan cha mheall na dh' earbas as;
tha ghealla seasach fìor:
Saoruidh e iad o 'm foirneart cruaidh,
's bheir e dhoibh suaimhneas sìor.
- 6 An t anam acrach nì e dhiol
le fhìreantachd gu pailt;
Bheir e dhoibh fuasgladh as gach sàs,
is bheir dhoibh àgh gun airc.
- 7 Do 'n anam dhall is aineolach
bheir esan eolas iuil;
'S an t anam tha an amhghar truagh
togaidh e suas o 'n ùir.
- 8 Do 'n bhantraich is do 'n dilleachdan
bheir esan dìon gach uair;
Do 'n choigreach bidh e 'na chultaic
an aimsir airc is truaigh.
- 9 Do dhaoine diadhaidh treibh-dhireach
air feadh gach ré tha ghràdh;
Ach tilgidh e na h aingidh sìos
gu sìorruith as a là'ir.
- 10 Feadh chian nan cian tha Dia 'na rìgh,
is bheir e dìon d'a shluagh:
Dhasan mata biodh geill is gràdh
gu bràth a bhos is shuas.

○ MOLAIBH Dia; oir 's maith bhi seinn
ard-mhola binn do Dhia:

- 'S ion-mholaidh fhacal, 's oibre mor,
a ghloir, 's a ghrasa sial.
- 2 Eaglais mar phailliun togaidh e,
le mais is gloir ro-bhuan;
'S a naoimh, tha sgaoilte feadh gach àit,
bheir e gu àros shuas.
- 3 Ceanglaidh e suas an cridhe brist',
is leighisidh gach creuchd;
Lùbaidh e 'n t anam rag le ghras
a thoirt da graidh is geill.
- 4 Na reulta lionnhor chruthaich e,
is àirmhidh air an ainm;
Is mor ar Dia, 's is mor a neart,
's a ghliocas tha thar cainnt.
- 5 Togaidh e 'n t iriosal asuas,
tilgidh e 'n t uaibhreach sìos:
Is dligeach mola dha is cliu,
o gach aon dùil gu sior.
- 6 'S e dh' éideas neamh le neulaibh tiugh,
's a chuireas uisge nuas,
Bheir air an fheur bhì fàs gu pailt
air faich is sleibhte cruaidh.
- 7 'S esan a bheir do 'n ainmhidh lòn,
's do 'n fhitheach òg a bhiadh;
Eisdidh e 'n guth tra ghlaodhas iad,
is caomh riu bithidh Dia.
- 8 Tha neart nan each is feachd an t sluaigh
suarrach an sealla Dhe;
Ach dhoibhsan tha toirt geill da reachd,
tha tlachd aig agus spéis.

- 9 Molaibh ur Dia, a naoimh gu leir,
thugaibh dha geill is gradh:
A fhreasdal tha gur dion mu 'n cuairt,
's bidh bheannachd buan d'ur n àl.
- 10 'S esan tha 'g orducha dhuibh sìth,
is bìdh gur cumail beo;
A' riaghladh aimsirean is thrà
do ghnà le guth a bheoil.
- 11 An lia-reoth sgaoilidh e; 's an sneachd,
mar olainn, cuiridh nuas:
An t uisge tiondaidh e gu eith;
's co sheasas anns an fhuachd?
- 12 Cuiridh e mach a ghuth aris,
is leaghaidh iad gu luath;
An t aiteath thig, is ruithidh sios
an t uisge rìs gu cuan.
- 13 Nochdai' na h oibre so a ghloir:
ach 's mò ni fhacal caomh
A ghloir 's a ghràs a chur an ceill,
is aoibhneas thoirt da naoimh.
- 14 Am facal so, nach d' fhuair gach sluagh,
dhuinne gu buan thug Dia:
O molaibh e, arson a ghràis;
molaibh gu bràth an Friath.

SALM CXLVIII.

MOLADH an cruthacha gu leir
Iehobha treun nan sluagh;
Tionsgnaibh am moladh, aingle ard!
seinnibh gu bràth a luadh.

- 2 A ghrian 's a ghealach, molaibh è;
's a reulta dealrach neimh;
A speura maiseach, molaibh e,
's a neula fliuch gu leir.
- 3 Molaibh an Dia thug dhuibh ur bith,
's a tha 'g ur cumail suas;
A' stiur ur n imeachd feadh nan speur
le reachd a bheil gu buan.
- 4 A thalaimh iosail, mol do Dhia;
's fhairge, le d' mhialaibh mòr;
Gach teine, sneachda, 's doinion ard,
O thugaibh dhasan gloir.
- 5 A shleibhte mor, 's a chraobha meas,
's a choillte, le 'r cuid gheug;
Gach ainmhidh, spréidh, 's gach ni tha sn:
's gach eun gu h ard feadh speur:
- 6 A rìghre mor, is fhineachan,
gach cinne, 's breithe t ann;
Gach òg is aosda, beag is mor,
na h àithrichean 's a chlann;
- 7 O molaibh Dia: oir 's mordha ainm;
tha ghloir oscionn gach cliu:
Le t uile chruthacha gu leir,
a Dhe, ard-mholams' thu.
- 8 'S ann uaits' thig neart is aoibhneas ard
na dream thug gradh do t ainm:
Do d' chridhe tha iad uile dlù;
moladh iad thu le taing!

- L**E oran nuadh, O molaibh Dia!
 Oir 's fial a ghrasa caomh.
 Cuiribh gu h ait an ceill a chliu,
 an coinne' dhlù nan naomh.
- 2 Iudhaich is cinnich moladh ainm,
 le taing arson a ghràis;
 Oir dhoibh le cheile leig e ris
 iochd saibhir is a shlàint.
- 3 Thugadh iad mola dha gu leir,
 le aoibhneas agus ceol;
 Oir Dia da shluagh tha gabhail tlachd,
 's gam bcannacha gu mor.
- 4 'S an fhacal sin a dh' fhoilsich e
 a naoimh biodh uile ait;
 'S air leabai tinneis agus bàis
 an gairdeachas biodh pailt.
- 5 Oir dùisgidh Dia na naoimh o'n ùir,
 thoirt cliu dha fein gu h ard,
 'S a thoirt leis binne air na slòigh
 nach d' thug dha glòir 'na thrà.
- 6 Mar chlaidhe geur dà-fhaoir 'nam beul
 bha facal naomha Dhe,
 A' dìteadh peacai'; ach an sin
 a' dìteadh pheacach fein.
- 7 Oir leis a Bhreithe dìtidh iad,
 asios gu prìosun bròin,
 Na ciontaich lionmhor chumhachdach
 nach d' thug do 'n Tighearn glòir.

- 8 Bheir iad leis breith, do reir gach ni
tha sgrìobht am facal Dia;
Oir gheall e 'n onoir so da naoimh.
Molaibhs' a choidh' an Triath.

S A L M CL.

- O** MOLAIBH Dia 'na theampul naomh,
'san leig e ris a ghràs;
Togaibh ur guth 's ur crìdh gu hait,
risan 's na flaitheis ard.
- 2 Arson a ghniomha iongantach
sior-thugaibh mola dha:
Ur cliu gu bràth cha chuir an ceill
ro-mheud a ghloir 's a ghràis.
- 3 Seinnibh dha ceol le gairdeachas,
an cian ata sibh beo;
Ach seinnidh sinn ni 's airde dha
'na làthair shuas an gloir.
- 4 Gach duine bhos, gach aingeal shuas,
O thugaibh luadh do Dhia:
An cian a bhios an t anam beo,
sior-thugaibh gloir do 'n Triath!

C R I O C H.

